

ಚಂದಮಾಮ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1985

31 MAY 1986

ಚಂದ್ರಮಾಮ

ಅಕ್ಟೋಬರ್ 1985

★

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಸಂಪಾದಕೀಯ	... ೭	ಬದರೀನಾಥ್, ಕೇದಾರನಾಥ್	... ೩೫
ಚಂದ್ರಮಾಮನ ಹರಟೆ	... ೯	ವಿಜಯದ ರಹಸ್ಯ	... ೩೯
ಅಂಧಕಾಸುರ	... ೧೦	ಸಲಹೆಗಳ ಶಿವ	... ೪೩
ಕಂಬುಕೋಟೆ	... ೧೧	ಬಂಧ ವಿಮುಕ್ತಿ	... ೪೮
ವರ್ಚಿಸ್ಸು	... ೧೯	ಶಿವಪುರಾಣ	... ೫೧
ಚಿತ್ರಕಾದ್ರಿ	... ೨೩	ಯಾಚಿಕೆನ ಚಳಿ	... ೫೭
ಮಾಳವಿಣಿ	... ೨೭	ಹದ್ದುಗಳು	... ೬೩
ವೈರಾಗ್ಯ-೨	... ೩೧	ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ	... ೬೫

★

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦

ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ಓದುಗರಲ್ಲಿ ವಿಜ್ಞಾನ ಸನೆ

'ಚಂದಮಾಮ' ಪ್ರಕಾಶನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನ್ಯೂಸ್‌ಪ್ರಿಂಟ್ ಕಾಗದದ ಬೆಲೆ ಈ ಮಧ್ಯ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಹೆಚ್ಚಿ ಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಬೆಲೆ ಏರಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ ಆ ಭಾರ ವನ್ನು ಓದುಗರ ಮೇಲೆ ಹಾಕದಿರಲು ಎಚ್ಚೋ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಇರುವ ಬೆಲೆಗೆ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೊರತರುವುದು ಸಾಧ್ಯ ವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಪರಿಣಾಮಕ್ಕೆ ಬಂದಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನವೆಂಬರ್ 'ರಗರ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ 'ಚಂದಮಾಮ' ಪ್ರತಿಯ ಬೆಲೆ ೫೦ ಪೈಸೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಲೇ ಬೇಕಾಯಿತು. ನವೆಂಬರ್ 'ರಗರಿಂದ 'ಚಂದಮಾಮ' ಬಿಡಿಪ್ರತಿಯ ಬೆಲೆ ರೂ. ೨-೫೦. ಮಾರ್ಚ್ ಬೇದಾ ೨೦-೦೦ ರೂಪಾಯಿಗಳು. ಓದುಗರೂ, ಖಜಾಂಚಿರೂ ಈ ಬದಲಾವಣೆ ಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನು ಸಹೃದಯತೆಯಿಂದ ಲಘುಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಎಂದಿನಂತೆ ನಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಸಹಕರಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ.

—ಪ್ರಕಾಶಕರು

ಮರಳಿ-ಹೊರಳಿ ನೋಡಿದೆ ಜಗತ್ತು
ಸುಪರ್ ರಿನ್ ಹೊಳಪಿನ ಮಹತ್ವ

ಖುಬಿನ್‌ತಕ ಸುಪರ್ ರಿನ್ ಅಧಿಕ ಬಿಳುಪು

ಬೇರೆ ಯಾವುದೇ ಡಿಟರ್ಜೆಂಟ್ ಬಿಲ್ಲೆ ಅಥವಾ ಬಾರ್‌ಸಾಪ್ ಅಧಿಕ ಬಿಳುಪು.

ಪ್ರೊಮೋಷನ್ ಡಿಪಾರ್ಟ್‌ಮೆಂಟ್ ರಿನ್ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್

ಚಂದಮಾಮ

ಸಂಸ್ಥಾಪಕರು : 'ಜೆ ಕೆ ಪಾಣಿ'

ಸಂಚಾಲಕರು : ನಾಗೇಂದ್ರ

ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕೆಲವರು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿಯೇ ಉದಾಸೀನ
ದವರಾಗಿ ಜಡಭಾರದಿಂದಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರ ಮನಸ್ಸು
ಸುಮ್ಮನಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣು ಕಿವಿಗಳಿಂದ ಗ್ರಹಿಸಿಕೊಂಡುದನ್ನು
ಆಲೋಚಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಅವರು ಹೆಚ್ಚು ಮಾತಾಡಲಾರರು.
ಅಂಥವರನ್ನು ನೋಡಿ ಏತಕ್ಕೂ ಆಗದವನನ್ನು ವಂತಿಲ್ಲ.
ಮಾತಾಡಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಬಾಯಿತುಂಬ ಮಾತಾಡುವವರೇ
ಬಹು ಗಟ್ಟಿಗೊಂದುಕೊಳ್ಳುವವರು "ಸಲಹೆಗಳ ಶಿವ" ಎಂಬ ಈ
ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿರುವ ಕಥೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಿಥಿಕ್ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಮರವಾಣಿ

ಅಭ್ಯಾಸೇನ ನ ಲಭ್ಯಂತೇ ಚಕ್ಷುಃ ಸಹಜಾ ಗುಣಾಃ
ದಾಕ್ಯತ್ವಂ ಪ್ರಿಯವತ್ಸತ್ವಂ ಕವಿತ್ವಮುಚಿತತ್ವಕಾ

ದಾನಗುಣ, ಮರ್ಯಾದೆಯ ಮಾತುಗಳು, ಕವಿತ್ವ, ಉಚಿತಾನು
ಚಿತವ್ಯಾಸ ಇವಿಷ್ಟೂ ಕೇವಲ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಬರುವಂಥವಲ್ಲ.
ಸ್ವಭಾವಸಿದ್ಧವಾಗಿ ಬರತಕ್ಕಂಥವು.

ಸಂಪುಟ : ೭೫

ಅಕ್ಟೋಬರ್ '೮೫

ಸಂಚಿಕೆ : ೪

ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ ರೂ. ೨-೦೦ :: ವಾರ್ಷಿಕ ಬಂದಾ ರೂ. ೨೪-೦೦

ನಿಜವಾದ ಮೋಜು, ಗೋಲ್ಡ್ ಸ್ಪಾಟ್ ಮೋಜು.

Specialty flavoured. Contains no fruit juice or fruit pulp.

serve chilled

**GOLD
SPOT**

GS-2-85-KAN

ಚಂದಮಾನನ ಹರಟೆ

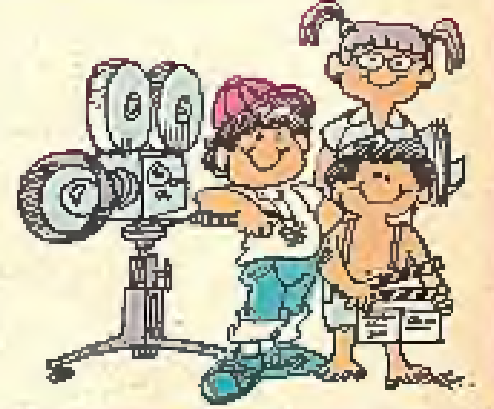

ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳ ಸರ್ವತಾರೀಹಣ

ಮೊಂಡಾಯಿಯ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್ ಆಫ್ ಟೆಕ್ನಾಲಜಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಸೇರಿದ ಆರು ಮಂದಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಒಂದಾಗಿ ಕೂಡಿ ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಹಿಮಾ ಲಯಗಳಲ್ಲಿಯ ಟರ್ನಿಂಗ್ ಮಿಷಿನ್ಸ್ ಎತ್ತರವಾದ ಪವರಂಗ್ ಶಿಖರವನ್ನು ಜಯಪ್ರದವಾಗಿ ಅಧಿರೋಹಿಸಿದರು !

ಬಾಬರ ಚಿತ್ರಸಂಸ್ಥೆ

ಬೆಂಗಳೂರಿನ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಹದಿನೆಂಟು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯಯದಿಂದ ವಿದ್ಯಾ ಖಣಸೂಕಿಗೇ ಅತಿ ದೊಡ್ಡದಾದ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ಸ್ ಫಿಲ್ಮ್ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಒಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಲ್ಪಡಲಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತ ಚಿಲ್ಡ್ರನ್ಸ್ ಫಿಲ್ಮ್ ಗೊಸ್ಟಿಟೇ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಅಧ್ಯಕ್ಷ ಅಮೋಲ್ ಪಾರೇಕರ್, "ಇಲ್ಲಿ ಬಾಲರಿಗಾಗಿ ಚಿತ್ರ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಾಡುವುದೊಂದಿಗೆ ಕುಲಕರ್ಣಿಯ ರೂಪಾ ಚಿತ್ರಗಳನ್ನು ತೆಗೆಯಿಸಲ್ಪಡಲಿದೆ" ಎಂದರು.

ಅತಿ ಪುರಾತನ ರಾಕ್ಷಸ ಹಲ್ಲಿಗಳು

ಅರಿಜೋನಾ ಮರುಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ 25% ಮಿಲಿಯನ್ ಸಂವತ್ಸರಗಳಿಗೆ ಹಿಂದಿನ ಡಿನೋಸಾರ್ ಎಂಬ ರಾಕ್ಷಸ ಹಲ್ಲಿಯ ಅಸ್ತಿಪಂಜರವೊಂದು ಹೊರಬಿದ್ದಿದೆ. ಕಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ರಾಬರ್ಟ್ ಲಾಂಗ್ ಎಂಬ ನಿವೃತ್ತನು ಅದೇ ಅತಿ ಪುರಾತನವಾದ ರಾಕ್ಷಸ ಹಲ್ಲಿಯ ಅಸ್ತಿಪಂಜರ ವಾಗಿದೆ ಎಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯಪಡುತ್ತಾನೆ.

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ?

1. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮೊತ್ತಮೊದಲ ಪ್ರಕಟಿಸಿ ಲ್ಲವ್ಯ ವಾಕ್ ಪತ್ರಿಕೆ ಯಾವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?
2. ಅಮೆರಿಕಾದಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿರು ತಯಾರಿಗೆ ಕೇಂದ್ರ ವಾಗಿರುವ ಸ್ಥಳವು ಯಾವುದು ?
3. ಶ್ರೀಲಂಕದಲ್ಲಿ ಮುಸ್ಲಿಮರೂ, ಹಿಂದೂಗಳೂ ಬೌದ್ಧರೂ ಫಲಿತವಾಗಿ ಭಾವಿಸುವ ಪರ್ವತವು ಯಾವುದು ?

ಯಾವುದೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?

೪. ಒಬ್ಬನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಲಾಂಬೋ ವನದಲ್ಲಿ. ಅವನು ನಿಯಮಿತ ಹೊಂದಿದ್ದು ಎಲ್ಲೆಂದು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯು ?
೫. ಯೋಗಶಾಸ್ತ್ರವನ್ನು ಕುರಿತು ಶ್ರಿ. ಪೂ. ಎರಡನೇ ಶತಾಬ್ದದಲ್ಲಿಯೇ ಸೂತ್ರಗಳನ್ನು ರಚಿಸಿದವ ನಾರುಂದು ನೀವು ಬಲ್ಲೀರಾ ?

(ಉತ್ತರ ೭ನೇ ಪುಟದಲ್ಲಿ)

ಅಂಧ ಕಾಸುರ

ಅಂಧಕನಿಂದಲೇ ಕುರುಡನಾದ ಅರ್ಧ, ಅದರ ಅಂಧಕಾಸುರನು ಮಾತ್ರ ಕುರುಡನಲ್ಲ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಅಂದಕೊಂಡ ಮಾತ್ರಕ್ಕೇ ಸಾವಿರ ಕಣ್ಣುಗಳೂ, ಎರಡು ಕೈಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪರ ಪಡೆದವನು. ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕಾಣದ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಗುಣದಿಂದಾಗಿ ಅವನಿಗೆ ಅಂಧಕನೆಂಬ ಹೆಸರು ಬಂತು.

ಮಿತಿಮೀರಿದ ಗರ್ವದಿಂದ ಅಂಧಕನು ಸಾಧು ಜನರನ್ನು, ಮುನಿಗಳನ್ನು, ದೇವತೆಗಳನ್ನು ಹಿಂಸೆ ಕೊಡಲಾರನು. ಅವನ ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಹೇಗೆಂದು ತಿಳಿಯದೆ, ಮುನಿಗಳೂ, ದೇವತೆಗಳೂ ನಾರದನ ಪತ್ನಿರ ಹೋಗಿ ಅವನ ಸಹಾಯ ಕೇಳಿದರು. ನಾರದನು ಒಂದು ವಚನವನ್ನು ಆರೋಪಿಸಿದನು :

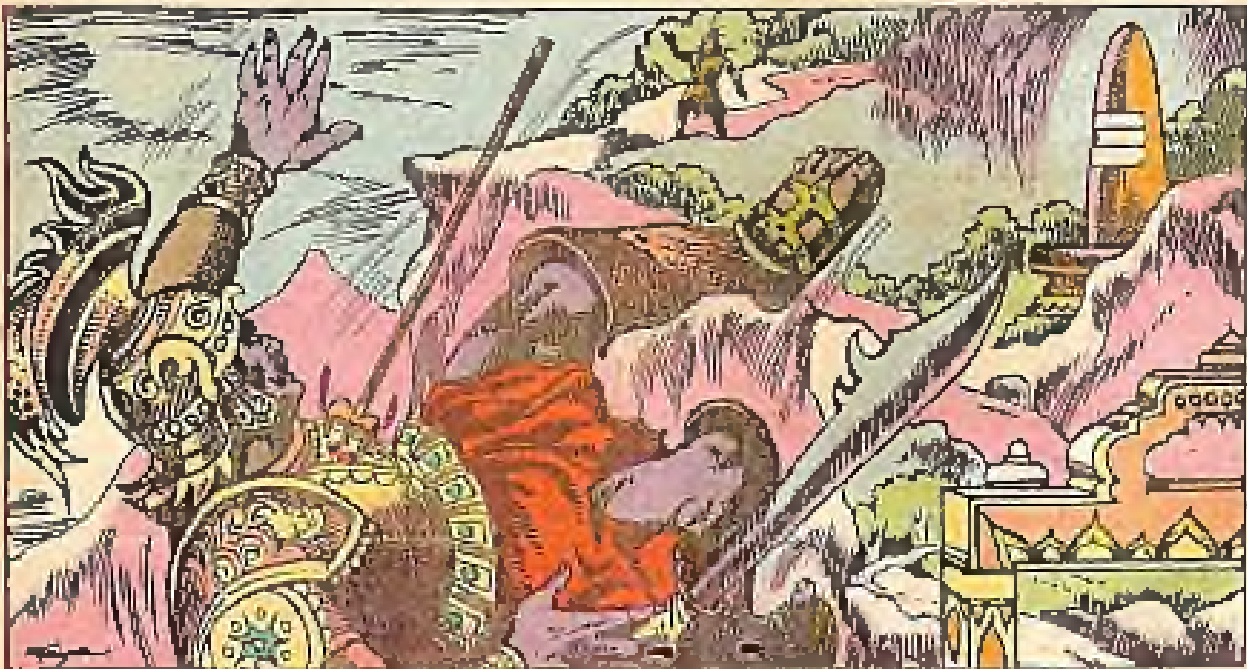
ಮಂದಾರ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಅಭ್ರಮಾ ಪರಿಮಳ ಬೀರುವ ಮಂದಾರ ವೃಕ್ಷಗಳಿವೆ. ನಾರದನು ಆ ಮಂದಾರ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆಯನ್ನು ಕೊರಳಿನಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿ ಅಂಧಕನ ಭವನದ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು.

ಆ ಹೂಗಳ ಅದ್ಭುತವಾದ ಪರಿಮಳ, ಮುಗ್ಧವಾದ ಅಂಧಕನು "ಈ ಪುಷ್ಪಗಳು ಎಲ್ಲಿ ಲಭಿಸು ತ್ತವೆ ?" ಎಂದು ನಾರದನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

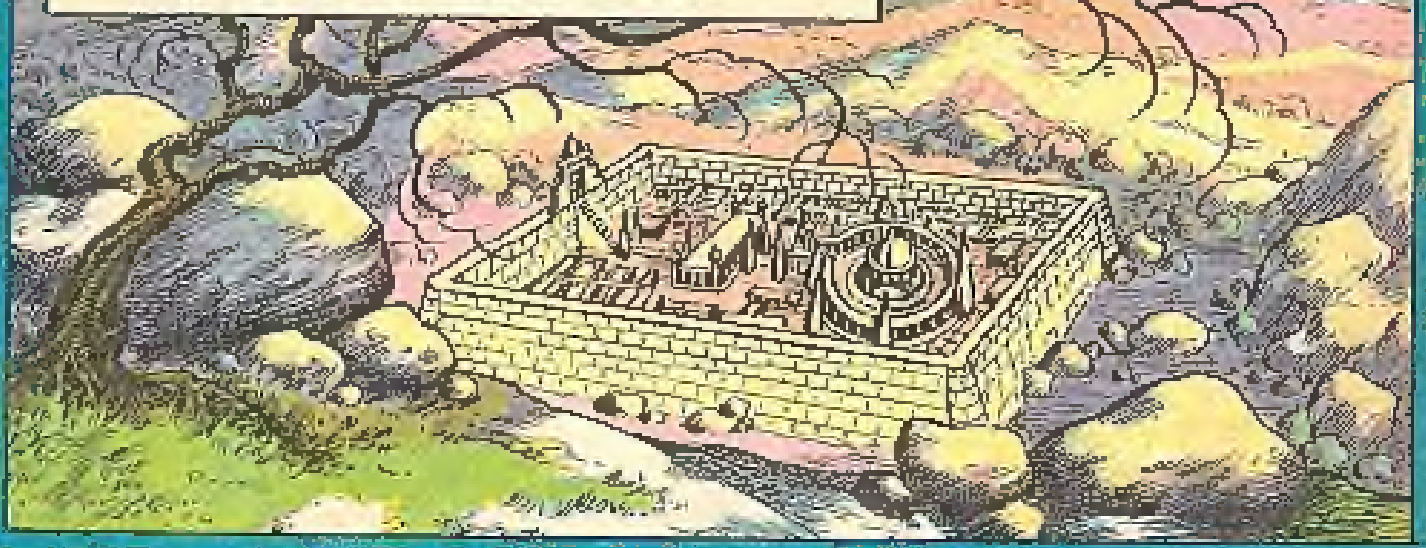
"ಮಂದಾರಗಿರಿಯ ಮೇಲಿದೆ" ಎಂದು ತನ್ನೊಳ್ಳೇ ನಕ್ಕನು ನಾರದ.

ಅಂಧಕನು ಅಗಿಂದಾಗಲೇ ಮಂದಾರ ಪರ್ವತದ ಕಡೆಗೆ ನಡೆದನು. ಮಂದಾರ ಪರ್ವತ ಪ್ರಾಂತ್ಯವು ಶಿವನಿಗೆ ಸೇರಿದುದು. ಶಿವಭಕ್ತ, ವಿಷ್ಣು ಭಕ್ತರ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಆ ಪರ್ವತದ ಮೇಲೆ ಕಾಲಿಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.

ಅಂದಕನು ಮಿತಿಮೀರಿದ ಗರ್ವಜನಾದುದರಿಂದ ಅದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಲಕ್ಷ, ಮಾತದೆ ಪರ್ವತವನ್ನು ಅಧೀನೀಕರಿಸಿಕೊಂಡನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಶಿವನು ಕೋಪಗೊಂಡು ಕೂಲುವನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸಿದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅಂಧಕಾಸುರನು ದಿಕ್ಕುಗಳು ಸೇರುವ ಹಾಗೆ ಕೊಚ್ಚಿತ್ತಾ ಪರ್ವತದ ಮೇಲಿನಿಂದ ಅರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಣವೆಯೊಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಸತ್ತನು.

ಕಂಡಕೋಟ

೧೧

[ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳಡೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಗಿದ್ದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಜಾರಿ ಸರೋವರದೊಳಗೆ ಬಿದ್ದನು. ಅಲ್ಲಿ ಮೊಳೆಗಳ ದಾಳಿಯಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಸರೋವರದ ತೀರದಲ್ಲಿಯೇ ತೋಟದೊಳಗೆ ಹೋದನು. ಮಧ್ಯರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮಂತ್ರಿಕ ಶುಖನ ಬಿಚ್ಚುವನ್ನು ಪತ್ರಲು ನೋಡಿದ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗೆ, ಸಮೀಪ ಎದ್ದ ಬುಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ಕಾಶಿಯ ನಡುವೆ ಮಂತ್ರಿಕಳಾದ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಕಾಣಿಸಿದಳು. ಇನ್ನು ಓದಿರಿ]

ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಎರಡು ಬುಡೆಗಲ್ಲುಗಳ ನಡುವೆ ನಲ್ಲಿ ಇರುಕೊಂಡು ನೋವಿನ ಸಂಕಟದಿಂದ ಮೂಲುಗಿಕೊಂಡಿರುವ ಕಾಪಾಲಿನಿಯನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರವರ್ಮನಿಗಾದ ಬರಗು ಅಪ್ಪಿ ಪೈಂದು ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ತಾನು ಗಂಡಭೇರುಂಡದ ರೆಕ್ಕೆಗಳ ಎಡೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ಗಂಡಭೇರುಂಡದೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದ ಸಂಗತಿ ಅವನ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಹೇಗೋ ಮಂತ್ರಿಕಳಾದ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಗಂಡಭೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ಅವುಗಳಿಂದ ಈ ಶುಖ ಮಂತ್ರಿಕನ ಗುಡ್ಡಗಳ ನಡುವೆ ಎತ್ತಿ ತಂದು ಹಾಕಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಾ

ಳೆಂದು ಅವನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳ ಶರೀರ ಕ್ಷೀಣಾದರೂ ಪೆಟ್ಟಾಗಿರುವುದೇ ಎಂದು ಶವದ ಕೆಯೂ ಆಯಿತು. ಬಹು ಜಾಗರೂಕಳಾದ ಅವಳು ಹಾಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದು ದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಅಶ್ವರ್ಯವೇ !

“ಕಾಪಾಲಿನೀ ! ಇದೇನಾಯಿತು ! ನಿನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವಾದ ಪಟ್ಟೀನೂ ಆಗಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ ?” ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಅನುತಾಪದಲೂ, ಆತುರದಿಂದಲೂ ಕೇಳುತ್ತಾ ಕಾಪಾಲಿನಿಯ ಮೃತ್ಯುಗಳನ್ನು ತಡವಿದನು.

ಕಾಪಾಲಿನಿ ಗಂಟುಲು ಒತ್ತಿಕೊಂಡಂತಹ ಸಣ್ಣ ದನಿಯಿಂದ, "ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ಇಷ್ಟು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಮಾತಾಡಬೇಡ. ನನಗೆ ಅಂತಹ ಪೆಟ್ಟಿನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ಮೊದಲು ನಾವು ಇಲ್ಲಿಲ್ಲವರೂ ಇರುವ ಒಂದು ಮರೆಯೊಳಗೆ ಹೋಗುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದು. ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಹೇಳು ತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಸ್ವಲ್ಪ ಕೈ ಸಹಾಯಕೊಟ್ಟರೆ ಎದ್ದು ನಿಲ್ಲುತ್ತೇನೆ. ಮೈಮುರಿದ ಹಾಗೆ ಸಂದು ಸಂದುಗಳಲ್ಲಿ ರಕ್ತ ಹೆಚ್ಚುಗಟ್ಟಿ ಯೋಗಿದೆ. ಚರಿಸುವಾಗ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ" ಎಂದು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕಾಪಾಲಿನಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಗ್ಗಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಅವಳ ಭುವನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಎತ್ತಿ ಅವಳು ನಿಲ್ಲುವಂತೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದನು. ಅಮೇಲೆ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಕೈಗಳನ್ನು ಅಧಾರವಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಮೆಲ್ಲಮೆಲ್ಲನೆ ಕಾಲುಗಳನ್ನೆತ್ತಿ ನಡೆಯುತ್ತ.

"ವರ್ಮಾ, ನಾವು ಇಲ್ಲಿರುವುದು ಯಾವ ಹದ್ದಿನ ಕಣ್ಣಿಗೂ ಕಾಣಬಾರದು. ಆ ಬಿದಿರುಹಿಂಡುಗಳ ಹತ್ತಿರ ಅಡಗಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದಳು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನೂ, ಕಾಪಾಲಿನಿಯೂ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಕಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಎರಿಯೂ, ಇಳಿದೂ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೆಚ್ಚಿದ ಬಂಡದಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕತ್ತರೆಯ ಗುಹೆ ಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

ಆ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರವು ಬಹಳ ಸಣ್ಣದಾಗಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಿಂದಲೂ ಬಿದಿರುಗಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿದ್ದುವು. ಗುಹೆಯ ಒಳ ಭಾಗವು ಮಾತ್ರ ವಿಶಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಗುಹೆಯ ಮೇಲು ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿನ ಒಡಕು ಸಂದುಗಳೆಡೆಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ಬೆಳಕು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಪರವಾಗಿಲ್ಲದ ಜಾಗ. ಮೊತ್ತದಲ್ಲಿ ಇದೊಂದು ಭದ್ರತೆಯ ಸ್ಥಳವಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ತೋರಿತು.

ಕಾಪಾಲಿನಿ ಗುಹೆಯ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ "ಆಮ್ಮಾ" ಎಂದು ಉಬ್ಬಿಸಬಿಡುತ್ತ ಕುಳಿತಳು. ಆಗ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು, "ಕಾಪಾಲಿನೀ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈಗ ನೀನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಬಿದ್ದ ಸಂಗತಿ ಶಂಖ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಕಾಪಾಲಿನಿ ಮುಸುಮುಸಿ ನಕ್ಕಳು. ಅವಳಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಭಯವಿರುವಂತೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

"ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ನಾನು ಈ ಬೆಚ್ಚಿದ ಹತ್ತಿರ ಇರುವ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ, ಶಂಖನು ಈಗಾಗಲೇ ನನ್ನನ್ನು ಹತಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು ನಿನ್ನೆ ಬೆಳಂಜಾಮದಿಂದಲೇ ಆ ಕಲ್ಲು ರಾಶಿಯ ನಡುವೆ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದೆ. ಫಕ್ಕನೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆಬಿದ್ದು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡ ಗಂಡುಘೇರುಂಡ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಎರಡೂ ನನ್ನ ಕಾಲನಾಸಾಗಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ, ದುರ್ಮರಣ ಹೊಂದಿದುವು.

ಕಾಲನಾಗನ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗತಿ ಮುಗಿಯುತ್ತಿತ್ತು” ಎಂದಳು ಕಾಪಾಲಿನಿ.

“ಹಾಗೇನು! ಹಾಗಾದರೆ ಇನ್ನು ನಾವು ಹೆದರ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲೇ ಹೋಗಿ, ಶಂಖಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಮಂತ್ರ, ಗೃಹದೊಳಗಿನ ಸಮಾಚಾರ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಸುಮ್ಮನೆ ಶತಮಾಡು ವುದೇಕೆ? ಮುಖ್ಯ ಕಾರ್ಯ ಮುಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತೇನೆ. ಆಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋಣ” ಎಂದು ಎದ್ದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

ಕಾಪಾಲಿನಿ ಚಂದ್ರವರ್ಮನನ್ನು ತಡೆದು, “ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ಆ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯ ಸಂಗತಿ ಮರೆಯ ಬೇಡ. ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಹೆದರ ಬೇಕಾದುದು ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಗೇ ಹಗಲು ಮೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಶಂಖಿ ನನ್ನು ಕುರಿತು ಹೆದರಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ರಾತ್ರಿ ಯಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯ ಗಂಡಾಂತರ ಹೋದರೆ ಹೊರತು ನಮಗೆ ಕ್ಷೇಮವಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸುದ್ದಿ ತಿಳಿಯಲಕ್ಕೆ ಕಾಲನಾಗವು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನೀನು ಅವನರ ಪಡಬೇಡವು” ಎಂದಳು.

“ಖನೇನು? ಕಾಲನಾಗವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅದನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿರೆಯೇನು? ಎಲ್ಲಿ ಅಡಗಿ ದೆಯೋ?” ಎಂದು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನ ಮಾತಿಗೆ ಕಾಪಾಲಿನಿ ನಕ್ಕಳು.

“ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ಆ ಕಾಲನಾಗಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮೇಲಿನ ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ನಿನ್ನ ಮೇಲೆಯೇ ಭಕ್ತಿವಿಶ್ವಾಸಗಳು ಹೆಚ್ಚಿವೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಹಠಾತ್ತಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿದಾಗ ನಾನೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹೇಗೆ ಬಂದೆ ಎಂತಲೂ ನಿನ್ನನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ? ಇಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ ಕಾಲ ನಾಗವು ನಿನ್ನ ಸಂಗತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನಗೆ ಹೇಳಿದೆ. ಅದರಿಂದಲಿದ್ದ ವಿಚಿತ್ರ ವೃಕ್ಷದ ಹಣ್ಣನ್ನು ನೀನು

ಕೊಯ್ದುತಿಂದ ಸಂಗತಿ ತಿಳಿದಕೂಡಲೇ ನೀನು ಕ್ಷೇಮವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಸೇರುವಿರೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಆ ಕಾಲನಾಗವು ನಿನಗೆ ಮಾಡಿದ ವಿಶೇಷ ಸಹಾಯಗಳು.”

ಕಾಪಾಲಿನಿಯ ಮಾತು ಮುಗಿಯಿತು. ಇವಳಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮಿಂಚು ಮಿಂಚಿ ಆ ಪ್ರಾಂತವೆಲ್ಲಾ ಬೆಳ್ಳಂ ಬೆಳಕಾಯಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತ ಗುಹೆಯ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಹೊರಗೆ ಬಗ್ಗಿ ನೋಡಿದನು.

ಸಮೀಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಬಿದಿರು ಹಿಂದಿನ ಹಿಂದಿನ ಭಾಗ ದಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ಇರುವುದು ಕಾಣಿಸಿತು. ಕಾಲ ನಾಗವು ಕೋರೆ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಹಾರುವುದನ್ನೂ ನೋಡುವಾಗ ಅವನಿಗೆ ರೋಮಾಂಚನವಾಯಿತು.

“ಓಹ್! ಕಾಪಾಲಿನಿ! ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯ ಮೇಲೆ ನಿನ್ನ ಕಾಲನಾಗ ಕಲೆಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ಹೋಗಿ ಕಾಲ

ನಾಗನಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಮೊದಲೇ ಗಂಡಭೇರುಂಡೆಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಡಿದ ವನು. ನನಗೆ ಇದೊಂದು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂದರ್ಭ" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

"ಬೇಡ ವರ್ಮಾ, ಬೇಡ ಬೇಡ!" ಎನ್ನುತ್ತಾ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಗುಹೆಯೊಳಗಿನಿಂದ ಏಬಿಬಿದ್ದಾರದ ಹತ್ತಿರ ಒಂದು ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತ, "ಆ ಶುಖಿನ ಭೃತ್ಯ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯನ್ನು ಕಾಲನಾಗವು ಹತಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಿರುವುದು ನನಗೆ ನಜುಗೆ ಇದೆ. ಹಾಗಾಗ ದಿದ್ದರೆ ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಅಪಾಯವು ತಪ್ಪದು. ಗಂಡಭೇರುಂಡೆ ಪಕ್ಷಿಗಳು ವನ್ನನ್ನು ತಂದು ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದುವೆಂದು ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರ ಬೇಕು. ಕಾಲನಾಗವು ಗಂಡಭೇರುಂಡೆಗಳನ್ನು ಕೊಂದುದನ್ನೂ ಅದು ನೋಡಿರಬೇಕು. ಆ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಅದು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಮುಂದೆ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲೇ ಅದು ಸತ್ತುಹೋದರೆ

ಒಳ್ಳೇದಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ದುಡುಕಿ ಮುಂದೆ ಹೋಗಬೇಡವು. ನಿನಗೂ ಎನಾದರೂ ಆದರೆ ನನಗಾರು ದಿಕ್ಕು?" ಎಂದಳು.

ಇವುಗಳಿಗೆ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯೂ, ಕಾಲನಾಗವೂ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಹತಮಾಡಲು ಹೇಳುವ ಹೋರಾಟವು ಮಹಾ ಭಯಂಕರವಾಯಿತು. ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ತನ್ನ ಹರಿತವಾದ ಮೂಗಿನಿಂದ, ಕಾಲಗುರುಗಳಿಂದ ಕಾಲ ನಾಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಜಾರುತ್ತರೇ. ಕಾಲ ನಾಗವು ತನ್ನ ಕೋರೆ ಪಲ್ಲಗಳಿಂದ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಕಡಿಯಲು ನೋಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅಗ್ನಿ ಪಕ್ಷಿಯು ಶರೀರದಿಂದ ಹೊರಡುವ ಬೆಂಕಿಯು ಉರುಗಲು ಕಾಲನಾಗದ ಶರೀರವನ್ನು ಬೇಯಿಸುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಕಾಲನಾಗದ ಬಾಯಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಎಬಿವಾಯುವಿನ ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಅಗ್ನಿ ಪಕ್ಷಿಗೆ ಕಣ್ಣುಕತ್ತರೇ ಒರುತ್ತಿತ್ತು. ಬಿದ್ದುಹೋದಳಿ ಎದ್ದು ಮತ್ತೆ ಹೋರಾಡುತ್ತಿತ್ತು ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ. ಎರಡೂ ಸಂರಿಸಮಾನದಂತಿದ್ದವು.

"ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಈ ಜಗಳದ ಗಲಾಟೆ ಕಂಠಿ ನಿಗೆ ತಿಳಿದುಬಿಟ್ಟರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಅವನ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹೋದಂತೆ ತಾನೇ?" ಎಂದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ

"ಹಾಗೆ ನಡೆಯುವ ಸಂಭವವಿಲ್ಲವಲ್ಲ. ತನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸದ ಭೃತ್ಯ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಕಾವಲಿರು ವಾಗ ತನಗೆ ಯಾವ ಅಪಾಯವೂ ಬರುವುದಿಲ್ಲ ವೆಂದು ಶುಖಿನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಅವನು ಕತ್ತಲೆಬಿಡ ಕೂಡಲೇ ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಮಲಗಿ ನಿದ್ರೆಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಾನೆ. ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಾಗು ವುದಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ನಿದ್ರೆಯಿಂದ ಎಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಎಲ್ಲಾ ಅಭ್ಯಾಸವೂ ರಿವಾಜಗಳೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿವೆ" ಎಂದಳು ಕಾಪಾಲಿನಿ.

ಅಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ದೊಡ್ಡ ದನಿಯಿಂದ ಕೊಗಲು ನೋಡಿತು. ಆದರೆ ಹೊರಟ ಕಬ್ಬವು ಬರೀ

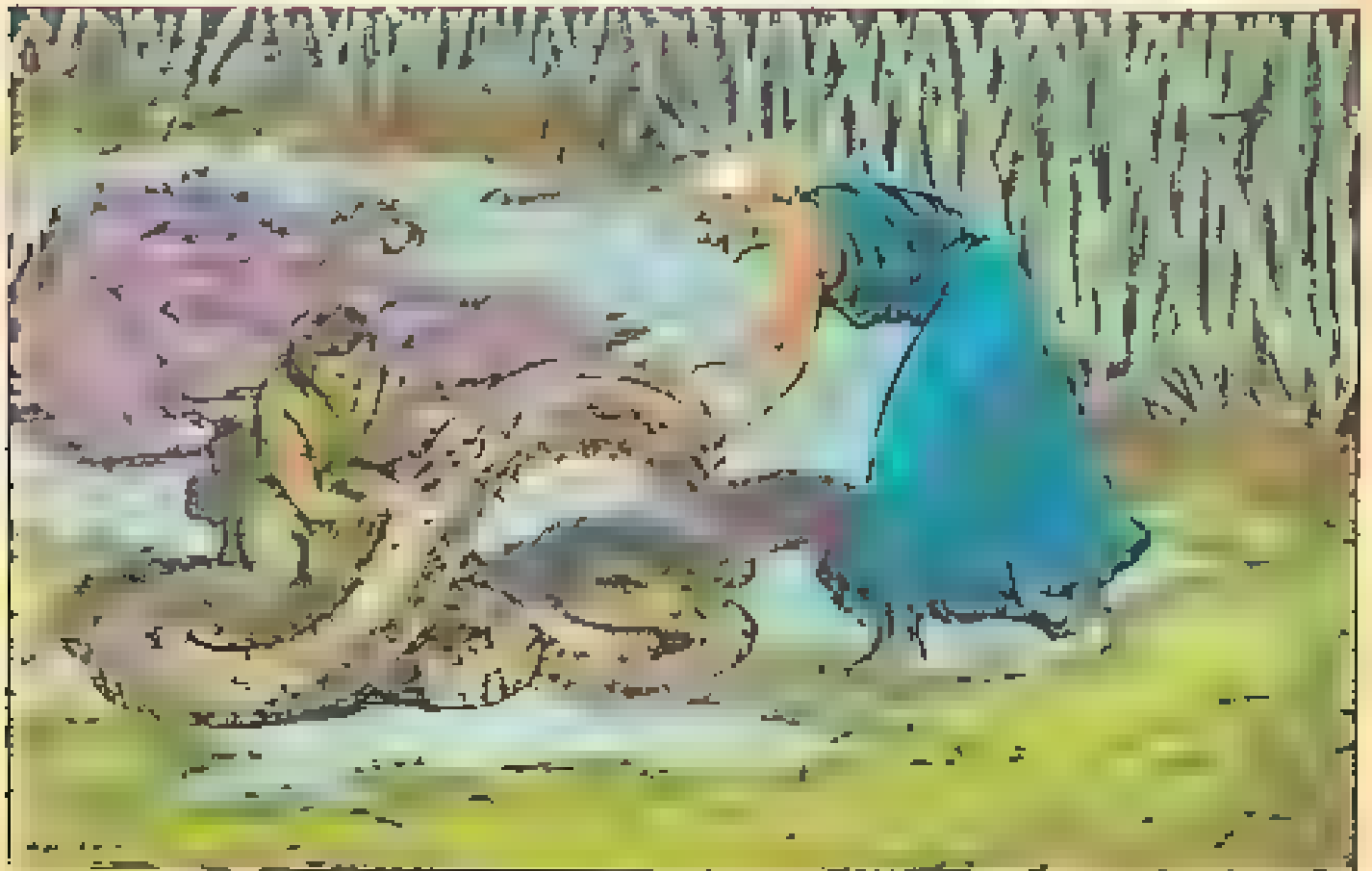
“ಕೀಲ್” ಎಂದಿತಪ್ಪೇ. ಆಗಲೇ ಅವರ ತಲೆ
ಮೋಲಾದತೊಡಗು. ಕಾಲನಾಗುವ ಕ್ಷಣ ಮೂರು
ತಲೆಗಳಿಂದ ಅವರ ಕುತ್ತಿಗೆಯನ್ನು ಬಿಗಿದು ಅವರ
ತಲೆಯನ್ನು ಭೂಮಿ ಮೋಲಾಡಿಸಿ, ಆಮೇಲೆ ತನ್ನ
ಬಟ್ಟು ಬಿಚ್ಚಿತು. ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹೊರಳಿ
ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಅಚಲವಾಯಿತು.

“ಜೈ ಕಾಲನಾಗೂ! ಎರಣಾಗೂ!” ಎಂದು
ಚವ್ವಾಳೆ ಶ್ವೆಲು ನೋಡಿದ ಕಂಠ್ಯವರ್ತಮನು
ಹಾಗೇನೂ ಮಾಡದೆ ಗುಹೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕಿ
ದನು. ಕಾವಾಲಿನಿ ಕೂಡಾ ಬಹಳ ಕುಕ್ಕಾತದಿಂದ
ಇದ್ದ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಚಂದ್ರವರ್ತಮನ
ಹಿಂದೆಯೇ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಕಾಲನಾಗದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದಾಗ
ಕಾಲನಾಗುವ ಅತ್ಯಾಯಾಸದಿಂದ ತಲೆಬಾಗಿ ಬಿದ್ದು
ಕೊಂಡಿತು. ಇಬ್ಬರೂ ತನ್ನ ತುತ್ತಿರ ಬಿರುವವನ್ನು
ನೋಡಿ ಗೆರವಸೂವಸೆಯಾಗಿ ಕಲೆಗಳನ್ನು ತುರು
ಮೆಲ್ಲಗೆ ಆಡಿತು.

ಚಂದ್ರವರ್ತಮನು ಅಪ್ಪಾಯತೆಯಿಂದ ಅವರ
ಕರೀರವನ್ನು ನೋಡಿದನು. ಅಗ್ನಿಪಕ್ಷಿಯ ರೆಕ್ಕೆಗಳಿಂದ
ಮೊರಡುವ ಬೆಂಕಿಯ ಕುರಿಗಳಿಂದ ಕಾಲನಾಗದ
ತಲೆಗಳ ಕರಗಿ ಸುಟ್ಟು ಕೆಲವು ಕಡೆ ಗುಳ್ಳೆಗಳೆದು
ಬಿಡುವು ಚರ್ಮ ಕಿತ್ತಿತ್ತು. ತನ್ನ ಸೇವಕರ ದ್ವೈತಿ
ಯನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾವಾಲಿನಿ ಅಯ್ಯೋ! ಅಂದು
ಕೊಂಡು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಅವರ ತಲೆಗಳನ್ನು
ಸವಿಸುತ್ತ, “ಕಾಲನಾಗಾ! ಇವತ್ತಿಗೆ ನಿನ್ನ ಕಪ್ಪ
ವೆಲ್ಲಾ ತೀರುತ್ತದೆ. ಕಂಠ್ಯ ಮೂಂತ್ರಿಗಳ ಅರ್ಥ
ಬಿಡುವು ನಿನ್ನಿಂದ ಮುರಿದುಹೋಯಿತು. ಇನ್ನು
ಕಂಠ್ಯನ ಮೂತ್ರ ಗೃಹದಿಂದ ಆವಾಹನ ಶಕ್ತಿಗಳ
ಕಂಠ್ಯವು ಕೈಗೆರಿದ ಕೂಡಲೇ ನಿನಗೆ ಮಾನವ
ರೂಪ ಬರಿಸುತ್ತೇನೆವ್ವ. ಆಮೇಲೆ ನಿನ್ನಿಗೆ ಪೂತಿ
ಸ್ವತುತ್ರವೇ ನಿನ್ನ ಇಪ್ಪಬಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ
ಬಿಡು” ಎಂದಳು.

ಕಂಠ್ಯನ ಮಂತ್ರಗೃಹದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳುತ್ತಲೇ
ಚಂದ್ರವರ್ತಮನು ಅಡುರಿದಿದ್ದನು. ಅವನ ದ್ವೈತಿ

ಗಳಿಗೂ ಗಿರ್ರನೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ. ಆ ಕಲ್ಲು ಅಡಿಭಾಗದಲ್ಲಿ ಆಗಲಿ ಹಾಗಿದೆ. ಒಂದಡಿಯಷ್ಟು ಎತ್ತರವಿರುತ್ತದೆ. ಅದರ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಸಾವಿರ ಅಡಿಗಳಷ್ಟು ಆಳವಿರುವ ಪ್ರಾಕಾರಂಕವಾದ ದೊಡ್ಡ ಆಗಾಧವಿದೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಶಂಖನನ್ನು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಕೆಳಗಿರುವ ಆಗಾಧದೊಳಗೆ ಬೀಳಿಸಿ, ಅವನ ಶರೀರವು ಅಲ್ಲಿರುವ ಜೊಪಾದ ಮೊರೆಯ ಕಲ್ಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬೀಳುವಂತೆ ಮಾಡಿದರೆ ತೀರಿತು. ಅವನ ಶರೀರವೆಲ್ಲಾ ಜೊರು ಜೊರಾಗಿ ಬೋಗುತ್ತದೆ. ಅವನ ಕಣ್ಣುಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಂತ್ರಗಳಿವೆ !” ಎಂದಳು ಕಾಪಾಲಿನಿ.

ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಹೋಯಿತು. “ಕಾಪಾಲಿನಿ ! ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲಿಕ್ಕೆ ಇನ್ನು ಹತ್ತು ಹೊತ್ತು ಇಲ್ಲ. ಈಗ ನಾನು ಆ ಶಂಖನ ಪೂಜಾಮಂದಿರದೊಳಗೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿನ ಸಮಾಚಾರ ನೋಡುತ್ತೇನೆ” ಎಂದನು.

ಕಾಪಾಲಿನಿ ಕೂಡಾ ಮೂರು ದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ನೋಡಿ, “ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ನೀನು ಈ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಅವನ ಮಂತ್ರಗೃಹದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವುದು ಕ್ಷೇಮವಲ್ಲ. ಅವನನ್ನು ಕಡೆ ಮುಟ್ಟಿಸಲು ನಾನೊಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಉಪಾಯವನ್ನು ಆಲೋಚಿಸಿದ್ದೇನೆ” ಎಂದಳು.

“ಅದೇನು ?” ಕೇಳಿದನು ಚಂದ್ರವರ್ಮ.

“ಶಂಖ ಮಂತ್ರಕನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯದ ಮೇಳೆಯಲ್ಲಿ ವಮೂರು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಬಿಟ್ಟಿರ ಅಂಚಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಬುಡೆಗಲ್ಲ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು, ಎಲ್ಲಾ ದಿಕ್ಕು

“ಅವನನ್ನು ಬೀಳಿಸುವ ಉಪಾಯವೇನು ಕಾಪಾಲಿನಿ ?” ಎಂದು ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

“ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಹತ್ತಿರ ಬಾ” ಎಂದಳು ಕಾಪಾಲಿನಿ. ಅವನು ಅವಳ ಹತ್ತಿರಹೋದ ಕೂಡಲೇ ಅವನ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಏನೋ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಿ, “ಇದು ಪುಂಡಾ ಗೋಪ್ಯವಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯ. ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾತ್ರ ತಪ್ಪು ನಡೆವರೂ ಸರ್ವ ನಾಶವಾದೀತು !” ಎಂದಳು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕ್ಷಣಕಾಲ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾನಿತ್ತು. ಅಮೇಲೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಮರದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ. ಪೂರ್ವದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆಗೆ ಚಂಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡಿ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಕಾಪಾಲಿನಿಯೊಂದಿಗೆ “ಕಾಪಾಲಿನಿ ! ಸೂರ್ಯೋದಯವಾಗಲು ಇನ್ನು ಒಂಕ ಹೊತ್ತೇನಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕೆಲಸ ನಾನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನೂ ಕಾಲನಾಗವೂ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆದುಕೊಂಡಿರಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳು ಹೇಳಿ

ದಡೆ ಮಾಡಲು ಒರೆಯಿಂದ ಕತ್ತಿಯನ್ನು ಸೆಳೆದು ಕೊಂಡು ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನೊಳಗೆ ಹೋದನು.

ಮರಗಳ ಗುಂಪಿನಲ್ಲಿ ಅವನು ಕತ್ತಿಯಿಂದ ಕಡಿಯುವ ಕೆಲಸ ಬಿಟ್ಟು ಒಂದು ಸಹನೆ ಕೇಳಿ ತೊಡಗಿತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಅವನು ಕಡಿ ಗಡಿದು ಹಾಕಿದ ಬಳ್ಳಿಗಳ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಬಾಕಿ ಯಾಯಿತು. ಅಮೇಲೆ ಅವನು ಆ ಬಳ್ಳಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡನು. ಸ್ವಲ್ಪಬೊಟ್ಟಿಗೆ ಒಳಗೆ ಉದ್ದವಾದ ಬಳ್ಳಿಯ ಬಲಿಷ್ಠ ಹಗ್ಗವು ತಯಾರಾಯಿತು. ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಹೀಗೆ ತಯಾರಾದ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗದ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಭೂಜದ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಬೆಟ್ಟವನ್ನು ಹತ್ತಿ, ಅದರ ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿನ ಅಂಚಿನಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಕಟ್ಟಿದನು. ಶಮಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಪ್ರತಿದಿನ ಸೂರ್ಯೋದಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊದಲು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ನಿಂತುಕೊಂಡು ಎಲ್ಲರ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ತಿರುಗುತ್ತ ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ.

ತನ್ನ ಕೆಲಸ ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಬೆಟ್ಟವನ್ನಿಳಿದು ಕಾಪಾಲಿನಿಯ ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಗುಹೆಯ ಹತ್ತಿರ ಅವನು ಬರುವಾಗಲೇ ಕಾಪಾಲಿನಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದು "ಚಂದ್ರವರ್ಮಾ, ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೆರವೇರಿಸಿರುವೆಯಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

"ಮಾಡಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಫಲಿತ ಹೇಗಾಗುವುದೋ ನೋಡಬೇಕು. ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗದ ಒಂದು ಕೊನೆಯನ್ನು ಆ ಕಲ್ಲಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎರಡನೇ ಕೊನೆ ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಭಾಗದಲ್ಲಿದೆ. ಅದರ ನಡೆಗೆ ಒಂದು ಸಂದೇಹ ಬರುತ್ತದೆ. ನಾವು ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿಗೆ ದೂಡಿದರೆ ಶಾನೇ ಅದು ಶಂಖ ಮಾಂತ್ರಿಕನನ್ನು ಅಗಾಧದೊಳಗೆ ತಳ್ಳಿ ಬಿಡು

ಬಿಡು ಮಾಡುತ್ತದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಲು, "ಅದು ಫೋ ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನ?" ಎಂದು ಕಾಪಾಲಿನಿ ಮುಗುಳುನಗು ನಕ್ಕು, "ಸರಿ, ಶಂಖನು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಎರಿದ ಕೂಡಲೇ ನೀನು ಎಳೆಯ ಬೆಣಕಾದ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆ ಎಲ್ಲಿರುವುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿಸು. ನಿನ್ನ ಅನುಮಾನವನ್ನು ನಿವಾರಣೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದಳು.

ಚಂದ್ರವರ್ಮನು ಕಾಪಾಲಿನಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಆ ಕಡೆಗೆ ಹೋದನು. ಬೆಟ್ಟದ ಪಾರ್ಶ್ವಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿರುವ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗದ ಎರಡನೇ ಕೊನೆಯನ್ನು ಅವಳಿಗೆ ತೋರಿಸಿದನು. ಅವಳು ಅದನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ, ಏನೋ ಗೊತ್ತಾಗಿ, ಮೂಡು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿರುವ ಬೆಟ್ಟದ ಅಂಚನ್ನು ನೋಡುತ್ತ, "ವರ್ಮಾ, ಶಂಖನು ಮಂತ್ರೋಚ್ಚಾರ ಮಾಡಲು ಹತ್ತಿ ನಿಲ್ಲುವ ಆ ಕಲ್ಲನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರ ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಕದಲಿಸಿದರೂ ಅದು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಳಗಿನ ಅಗಾಧಕ್ಕೇ

ಬಿದ್ದುಬಿಡುತ್ತದೆ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅನುಮಾನವನ್ನೂ ಎಡೆಯಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಹಠಾತ್ತನೆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಇಪ್ಪಗಲಕ್ಕೆ ಅರಳಿಸಿ, ಚಂದ್ರಪರ್ಮನ ಕಡೆಗೆ ಸನ್ನಿವೇಶಿಸುತ್ತ, "ಅಹೋ ಶಂಖ ! ಕೈಯಲ್ಲಿ ತಕ್ಕತರ ಹೊಳೆಯುವ ಮಂತ್ರದಂಡ ಕಾಣುತ್ತದಷ್ಟೆ ? ಅವನು ಆ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿನಿಂದ ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲೇ ನೀನು ಈ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಎಳೆಯಬೇಕು" ಎಂದಳು ಮೆಲ್ಲನಿಯಿಂದ.

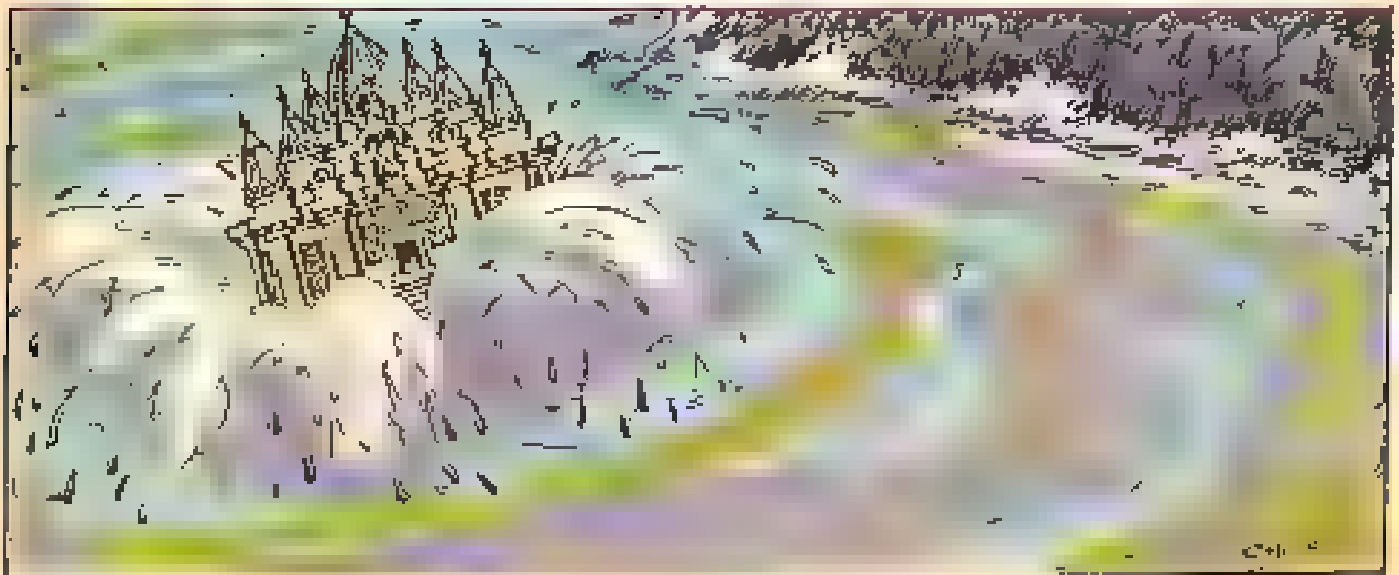
ಚಂದ್ರಪರ್ಮನು ಬೆಟ್ಟದ ಮೇಲೆ ನೋಡಿದನು. ಅಗತಾನೇ ಮೂಡಣಾಗುವವು ಬೆಳೆಸಿ ಧಾಂಯವನ್ನು ಹಾಳುಹಿಡಿದು, ಆ ಎಳೆ ಬೆಳೆಸಲಿ ಶಂಖ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ವಿದ್ಯಾಕಾರವು ಚಲಿಸುವುದು ಕಂಡಿತು. ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಮಹಾ ಮಾಂತ್ರಿಕಳಾದ ಹುಪಾಲಿಯನ್ನೇ ಹೆದರಿಸುವಂತಹ ಈ ಶಂಖನ ಶಕ್ತಿ ಎಂತಹದೋ ಎಂದುಕೊಂಡು ಸೋಮಾಂಟಿಕನಾದನು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಗುಂಡಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಮಾಡಿಕೊಂಡು ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗದ ಕೊನೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೈಗಳಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡನು.

ಅಗಲೇ ಶಂಖನು ಬೆಟ್ಟದ ಅಡಚಿಗೆ ಬಂದು ಅಲ್ಲಿರುವ ಕಲ್ಲಿನ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿ ನಿಂತು ಮಂತ್ರದಂಡವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಸೂರ್ಯನ ಕಡೆಗೆ ಎತ್ತಿದನು. 'ವೇರ್ಮಾ ! ಉಂ. ಇದೇ ಸರಿಯಾದ ಸಮಯ.

ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಒಮ್ಮೆಗೇ ಎಳೆದು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಈಗಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು ಬಿಡು" ಎಂದಳು ಕಾಪಾಲಿನಿ ಆತುರದಿಂದ.

ಚಂದ್ರಪರ್ಮನು ಎರಡು ಕೈಗಳಿಂದಲೂ ಬಳ್ಳಿ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಒಂದುಸಾರಿ ಎಳೆದು ಫಕ್ಕನೆ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಉತ್ತರ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಶಂಖನು ಕೈಗಳೆರಡನ್ನೂ ಮೇಲೆತ್ತಿ ಅಡಿಸುತ್ತಾ, ಕಾಲುಗಳಿಂದ ಗಾಳಿಯನ್ನು ಮುಠಿಸುತ್ತಾ, "ಓಫೋ ! ಮೋಸ ! ದೋಹ !" ಎಂದು ಕರ್ಕಶಕಂಠದಿಂದ ಕೂಗಿದನು. ಅಗ ಅವನು ಬಿಸುಟ ಮಂತ್ರದಂಡವು ಮಿಂಚಿನ ವೇಗದಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಮಂತ್ರಗೃಹವನ್ನು ತಾಗಿತು. ಮಂತ್ರಗೃಹವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಬುನಾದಿಯೊಂದಿಗೆ ಅಕಾಶದಲ್ಲಿವು ದೊಡ್ಡ ಶಬ್ದದೊಂದಿಗೆ ಸರೋವರದ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಬಿತ್ತು. ಸರೋವರದ ನೀರು ಅಕಾಶಕ್ಕೆ ಹಾರಿ ಮಳೆಯಂತೆ ಎಂಟು ಸುತ್ತುಲೂ ಸುರಿಯಿತು. ಈ ಭಯಂಕರದಿಂದ ಹಕ್ಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಹೆದರಿ ದಿಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಹಾರಿದುವು. ಅವುಗಳ ಕೂಗಾಟ ಕಿರುಚಾಟಗಳಿಂದ ಅಕಾಶವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿತು.

ಇಷ್ಟರೊಳಗೆ ಶಂಖ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಬೆಟ್ಟದ ಕೆಳಗಿನ ಅಗಾಧದೊಳಗೆ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ಬಂಡೆಗಲ್ಲುಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಬಿದ್ದುಹೋದನು. ಅವನ ಕೂಗು ಅಡಗಿತು. (ಇನ್ನೂ ಇದೆ)

ଅନ୍ଧାର ଓ ଶୂନ୍ୟତା?

ಸಾಗಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ ಶ್ರೀಪಾಲನಂಬವನ ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಕೇಳುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ನಡೆಯುವ ಕಪ್ಪು ಗೊತ್ತಾಗಲಾರದು" ಎಂದು ಕಥೆಯನ್ನು ಹೇಳಲು ತೊಡಗಿತು.

ಒಂದು ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಶೀತಲನೇಡುವನು ಸ್ವಂತ ಊರಿನಲ್ಲಿಯೇ ವ್ಯವಸಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಜೀವಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನಿಗೆ ಹತ್ತು ಹೆಚ್ಚೆಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಗಿರುವಾಗ ಅವನಿಗೊಂದು ವಿಶೇಷ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ರಾಜಧಾನಿ ನಗರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಡೆ ಹೊಸದೊಂದು ಭವನವನ್ನು ಎದ್ದುಕಾಣಿಸಿ ಅದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುವಾಗ, ಭೂಮಿಯೊಳಗಿಂದ ಒಂದು ಸಿಂಹಾಸನವು ಮೇಲೆದ್ದುಬಂದು ಆ ವಿಶೇಷ. ಅದರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತವನಿಗೆ ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಮಂತ್ರಶಕ್ತಿಗಳು ಬಂದು ಬಿಡುತ್ತವಂತೆ!

ಆ ಸಿಂಹಾಸನವು ಕೆಲವು ನೂರು ವರ್ಷಗಳ ಒಂದೆ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಗಡಗಡನೆ ನಡುಗಿಸಿದ ಶಕ್ತಿ ರೂಪವೆಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನಾದ, ಅಗೆಯುವಾಗ ಅದು ಹೊರಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಐಹಾರಾಜನು ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಪೂರ್ವ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಶೋಧಿಸಿ ತಿಳಿದು, ಅದನ್ನು ಶೋಚನೀಯವಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಭವನಕ್ಕೆ ಸಾಗಿಸಿ ಅಲ್ಲಿ ಇರಿಸಿದ್ದನು. ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಜನರು ಸಾಲು ಸಾಲಾಗಿ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ಶೀತಲನಿಗೆ ಕೂಡಾ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಅದರ ವಿಷಯವಾಗಿ ಎಷ್ಟೋ ಅದ್ಭುತ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಜನರು ಕಥೆಗಳಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತ ಪ್ರಚಾರ ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತದೇಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇದ್ದರೆ, ಅದರ ಮೇಲೆ ಆಸೀನನಾಗಿರುವ ಶಕ್ತಿರೂಪವೆ ಆಕಾರವು ಒಂದು ಧಾರೆಯು ಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತದಂತೆ, ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಯಾರಿಗೂ ಮನಸ್ಸು ಬಾರದಂತೆ. ಆ ಸಿಂಹಾಸನಕ್ಕೆ ಮೂರು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಿ "ಹೇ, ಶಕ್ತಿರೂಪಾ, ನಾನು ನಿನ್ನ ಭೃತ್ಯ. ನಿನ್ನ ದೊಡ್ಡತನವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ" ಎಂದು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವವರೇ ಆ ಸಿಂಹಾಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಜನರ ಮಾತಿನ ಮೂಲಕ ಶೀತಲನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು.

ಆಗ ಅವನಿಗೆ ಶ್ರೀಪಾಲನಂಬವನ ನೆನಪು ಬಂತು. ಶ್ರೀಪಾಲನು ಶೀತಲನ ಸಮೀಪದ ಬಂಧು. ಅವನು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಪೌರಾಣಿಕ ಉದ್ಯೋಗದಲ್ಲಿದ್ದನು. ದಿನಾ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮತ್ತು ಸಾಯಂಕಾಲಗಳಲ್ಲಿ ಅವನು

ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಪುರಾಣ ಪಠನ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡುತೀರಾ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಶೀತಳನು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ, ಶ್ರೀಪಾಲನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಶ್ರೀಪಾಲನು ಅವನನ್ನು ಆದರದಿಂದಲೂ ಅಭಿಮಾನದಿಂದಲೂ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

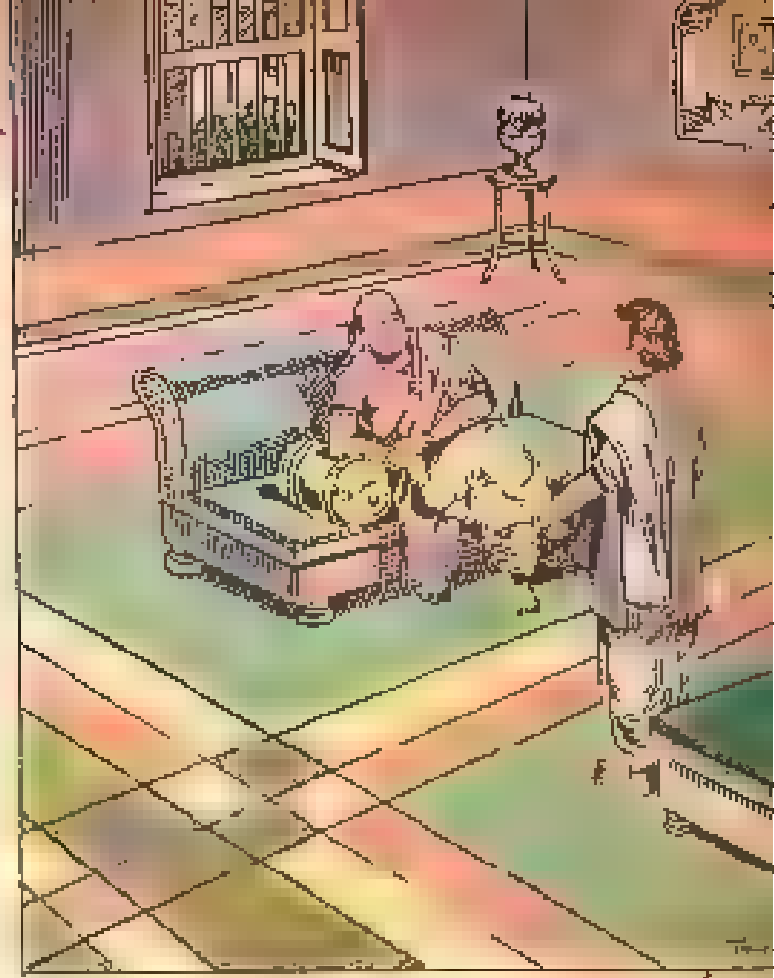
ಶೀತಳನು ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಆತನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಪಾಲನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಎರೋ ಆರಳಿದುವು. ಹಾಗೆಯೇ ಏನೋ ಆಲೋಚನೆಗೆ ಬಿದ್ದಂತೆಯೂ ಕಂಡಿತು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಅವನು ಶೀತಳನನ್ನು ನೋಡಿ, “ಶೀತಳಾ, ನೀನು ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಬಂದವನಾದರೆ ಬಹಳ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದೆ. ಈಗ ಆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ನೋಡಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹಿಂದೆ ನೋಡಲು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ವಧ್ವಂಸಿ ಪ್ರವರ್ತಿಸಿದ ಕಾರಣದಿಂದ. ಈಗ ಬೇಕಾದವರು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದವರನ್ನು ಮಾತ್ರವೇ ಅದನ್ನು ನೋಡಲು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೇ ಹೀಗಂದನು” ಎಂದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ರಾಜನ ಅನುಮತಿ ಸಂಪಾದಿಸಿ ಕೊಡಲಾರಿಯಾ?” ಎಂದನು ಶೀತಳ.

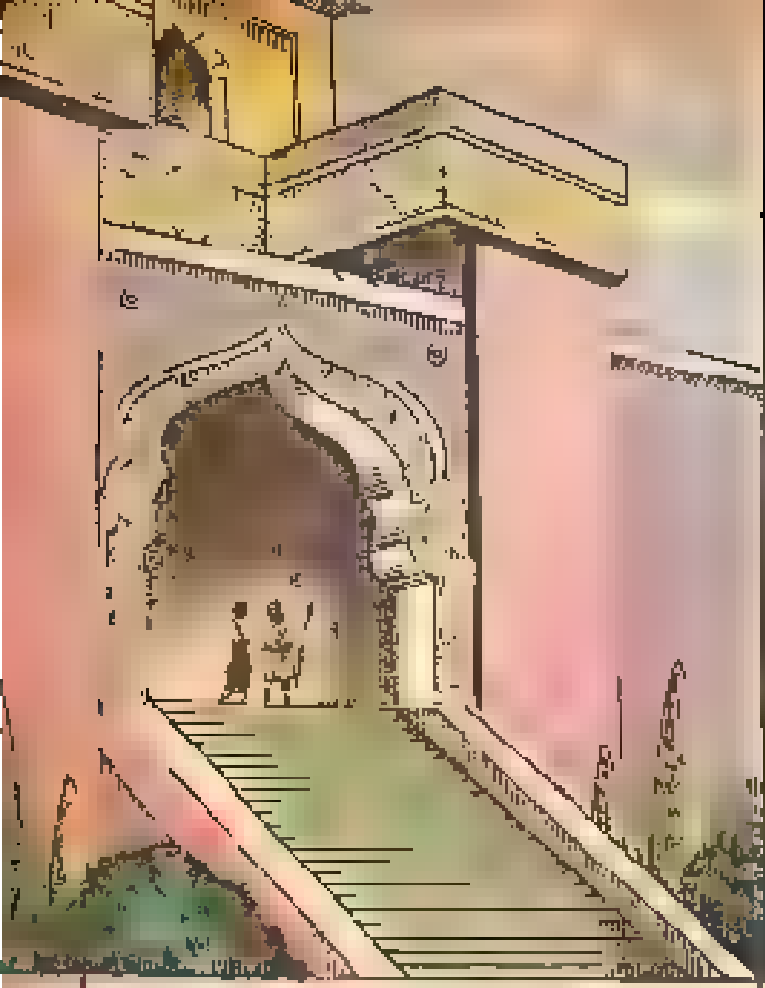
ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀಪಾಲನು ನಗುತ್ತ, “ನಿನ್ನದೊಂದು ಹುಚ್ಚು! ಏನಂದಕೊಂಡೆಯೋ? ಅದಕ್ಕೆ ದೊಡ್ಡ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ಬೇಕು. ಏನೋ ಪುರಾಣ ಪಠನಮಾಡುವ ಸಾಧಾರಣ ಪೌರಾಣಿಕ ಮನುಷ್ಯನು ನಾನು. ನನಗೆ ಅಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಚಸ್ಸು ಎಲ್ಲಿದೆ?” ಎಂದನು.

ಶೀತಳನು ಏನೂ ಹೇಳದೆ ಸುಮ್ಮನಾದನು. ನಿರಾಶೆಯ ಭಾರದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಮರುದಿನ ಅವನು ನಗರದೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ

ತಿರುಗಿದನು. ಮಾಂತ್ರಿಕ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡುವ ಉಪಾಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕರೊಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಿದನು. ಅವನು ಇರುವುದು ಶ್ರೀಪಾಲ ಪೌರಾಣಿಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ, “ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನಿನಗೇನು ಕಷ್ಟವಿದೆ? ಪೌರಾಣಿಕ ಶ್ರೀಪಾಲರ ಮಾತೆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ ವೇದವಾಕ್ಯ. ಆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡಲು ಅವರಿಗಿರುವ ವರ್ಚಸ್ಸೇ ಸಾಕಲ್ಲ? ಅವರ ವರ್ಚಸ್ಸು ಸಾಮಾನ್ಯವಲ್ಲವಷ್ಟೆ?” ಎಂದರು.

ಆ ದಿನ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಪುರಾಣ ಪಠನಮಾಡಿ ಮನೆಗೆ ಬಂದ ಶ್ರೀಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ಶೀತಳನು “ನಾನು ಅನೇಕರೊಡನೆ ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ವರ್ಚಸ್ಸು ಇರುವುದಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅಂತಹ ನೀನು ನನಗೆ ಇದೊಂದು ಸಣ್ಣ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಲಾರೆಯಾ? ನಿನ್ನ ವರ್ಚಸ್ಸು ಎಂತಹದೆಂದು ನಿನಗೇ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದ್ದು ಅಶ್ಚರ್ಯವಾಗಿದೆ!” ಎಂದನು.

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಜವರ ಭ್ರಮೆಯೇ ಹೊರತು ನನಗೆ ಯಾವ ವರ್ತಮಾ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬೀಡಿಸಬೇಡವು ” ಎಂದನು ಶ್ರೀಪಾಲ. ತನ್ನ ಕೆಲಸವು ಶ್ರೀಪಾಲನಿಂದ ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಶೀತಲನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು.

ಅದೇ ಹುಚ್ಚಗಾರವಾದ ಅವನಿಗೆ ಅದೂಕೊಂಡು ಬಂದು ಸಾಧಿಸದೆ ಹಿಂದಿರುಗಲು ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ಕಾಪಲು ಕಾಯುವ ಸೈನಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೊಬ್ಬಗೆ ಅವನಿಗೆ ವಿಚಾರವಾಗಿತ್ತು.

ಅವನೊಂದಿಗೆ ಶೀತಲನು ತನ್ನ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ಅಲೋಚನೆ ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಸೈನಿಕನು, “ನಾಳೆ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೋರಿ ಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು.

ಶೀತಲನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು, ಆ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಶ್ರೀಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿಕೊಂಡು,

“ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ಬಂದ ಕೆಲಸ ಸಾಧಿಸದೆ ಬಿಡೆ ನಂದಾಯಿತು. ನಾಳೆ ಸಾಯಂಕಾಲ ನೀನು ನನ್ನನ್ನು ಎನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಸಾಕು” ಎಂದನು.

ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಕೇಳಿ ಶ್ರೀಪಾಲನಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕೆಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ತನ್ನಿಂದಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಹಳ್ಳಿಯಿಂದ ಬಂದ ಶೀತಲನು ಸಾಧಿಸುವನೆಂದರೆ, ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಅವನು ಊರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅದು ತನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯದಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿರುವವರು ತಾನು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಭಾವಶಾಲಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಸಂಗತಿ ಗೊತ್ತಾದರೆ ತಾನು ಬಹಳ ಅಲ್ಪ ಮಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುವೆವೆಂದು ಶ್ರೀಪಾಲನಿಗೆ ಕಳವಳವಾಯಿತು.

ಹೀಗೆ ಮನೋವೇದನೆಗೆ ಗುರಿಯಾದ ಶ್ರೀಪಾಲನು ಮರುದಿನ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ಪುರಾಣ ಪಠಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಹೊದಲು “ಮಹಾ ಪ್ರಭೋ, ಕಾವು ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಾಡಿದ ಕುಪ್ಪುದ್ವಿಗನು ಅಷ್ಟು ಸರಿಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಕೆಲವೊಂದಿ ಕಾವರಿನ ಸೈನಿಕರು ತಮಗೆ ತೋರಿದವರಿಗೆ ಆ ಭವನದೊಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟು ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಅವಕಾಶವಿದೆ ಎಂದು ನನಗೆ ಅನಿಸುತ್ತಿದೆ. ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಸಂದೇಹ ಹೇಳಿದೆನು. ಪುರುಷರು ಪರಾಂಬರಿಸಬೇಕು” ಎಂದನು.

ರಾಜನು ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ ಪರಿಚಾರಕನನ್ನು ಕರೆದು, “ಅಲ್ಲಿ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವಿರಿಸಿದ ಭವನದೊಳಗೆ ಯಾವ ಕಾವರಿನ ಸೈನಿಕನೂ ಪ್ರವೇಶಿಸಬಾರದು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಬಂದೋಬಸ್ತು ಮಾಡಲು ನಾನು ಹೇಳಿದನೆಂದು ಮಂತ್ರಿಯ ಪತ್ರಿಕೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳು” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ಶ್ರೀಪಾಲನು ತೃಪ್ತನಾಗಿ ಈ ಪುರಾಣ ಪಠನ ಮುಗಿಸಿ ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಹೋದನು. ಆ ದಿನ ಸಾಯಂ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಅವನು ಶೀತಳನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಕೋಟಿಗೆ ಹೋದನು. ಶೀತಳನು ತನಗೆ ಪರಿಚಿತ ನಾದ ಸೈನಿಕನನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ, ಆ ಸೈನಿಕನು ಚಿಂತೆಯಿಂದ, "ನನ್ನನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಯ್ಯಾ, ಈ ದಿನ ದಿಂದ ಕಾವಲಿನ ಸೈನಿಕರಾರೂ ಭವನದೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸ ಕೂಡದೆಂದು ಮಹಾರಾಜರು ಹೊಸ ನಿಯಮ ಹೂರಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗಾಗುವುದೆಂದು ನಾನೇನು ಕಂಡೆ ?" ಎಂದನು.

ಶೀತಳನು ಬಹುದೊಡ್ಡ ನಿರುತ್ತಾಪದಿಂದ, "ಅರೆಯರೇ! ಇನ್ನೇನಾದರೂ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲವೆ ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿಯ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ನಿನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ" ಎಂದನು ಕೋಟಿನ ಸೈನಿಕ.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶೀತಳನು ಮಂತ್ರಿಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರುವ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಾಷ್ಟಾಂಗ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡತೊಡಗಿದನು. ಅಂತಹ ವಿಲಕ್ಷಣ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಮಂತ್ರಿ ಅವನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಹಾಗೇಕೆ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದೆಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ಅಯ್ಯಾ, ಮಂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಬಹಳ ದೂರದಿಂದ ಈ ನಗರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಸಹಾಯಕರು ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ತಮ್ಮನ್ನು ತೃಪ್ತಪಡಿಸಲು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಎನೂ ಇಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವರೆಲ್ಲರ ಮೇಲೆಯೂ ನಡೆಸುವ ಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಕೋರಿಸಲು ಒಗೆ ಮಾಡಿದೆನು. ಬೇರೇನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ನಾನು ಶಕ್ತನಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದನು ಶೀತಳ.

ಅವನ ಸತ್ಯವನ್ನು ಬಿಂಡುವ ಮಾತುಗಳು ಮಂತ್ರಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದುವು. ಮಂತ್ರಿ, ಅವನು ಎಲ್ಲಿ ತಂಗಿರುವನೆಂದು ತನ್ನ ಕೇಳಿ, ಶ್ರೀಪಾಲ ಮಠಾಣಿಪನ ಮನೆಯಲ್ಲಿರುವವನನ್ನು ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ "ಇನ್ನೇ ನವ್ವಾ ? ಶ್ರೀಪಾಲರಿಗೆ ಕೋಟೆಯೊಳಗೆ ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಲಿಕ್ಕೂ ಅಡ್ಡಿ ಇಲ್ಲ. ನೀನು ಸುಮ್ಮನೇ ಇವೆಲ್ಲ ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆ" ಎಂದನು.

ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಶೀತಳನು ಚಿಂತಿಸುತ್ತ, "ಎಲ್ಲರೂ ಹಾಗೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ ಸ್ವಾಮಿ. ಆದರೆ ಶ್ರೀಪಾಲರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ನನಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಅನುವತಿ ಕೊಟ್ಟುದಾಗಿ ನಾಳೆ ನೀವೇ ಅವನ ಹತ್ತಿರ ಹೇಳಿ ಬಿಡಿರಿ, ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ" ಎಂದನು.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವೆನೆಂದನು ಮಂತ್ರಿ. ಶೀತಳನು ಉತ್ತಾಪದಿಂದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ, ನಡೆದ ಸಂಗತಿ ಯನ್ನು ಶ್ರೀಪಾಲನೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿ, "ನಾನು ಎಂತಹ ಪರಿಗಾರನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಹೇಗಾದರೂ

ఒండు కలక పూర్తి ಮಾಡవ బిడతారనేయిదు
ఈగ స్వప్నవాయితు " ఎందను.

ఈగ బీతలను మాంత్రికన సింహాసనవన్న
నోడియిక్తాదర, తన్న వజ్రాన్ని పూర్తి
అళదు హోదంతయే సరి ఎందు త్రిపాలను
భావసిను మదాదిన అచను మంత్రియన్న
సంధిసిదాగ మంత్రి, మోతాదువుదా, యోదరే.
" గోత్తాయుతు. నెవ్వ నన్న మనయల్లిరువ
బీతలనో మాంత్రికన సింహాసనవన్న నోడలు
ప్రక్కల అనుమతి కీరువిరంత. బహు
సంకూష. అదరే ఇదరల్లి నన్నదేగూ బాధ్యత
ఇల్ల. అల్లి వినాదరూ జెట్టు కడిమయదరే
నాను బాధ్యనాగలారే " ఎందను.

ఆ మాకు కేళి మంత్రిగే భయవాయితు.
బీతలను అదన్న నోడలు సరియద గుణవద
నల్లమోనో? తా గిరు త్రిదరే త్రిపాలను

తానే అచనో ఆ సింహాసన నోడలు బేకావ
ఎల్లా వివాడుగిన్నూ మోడుక్తిదన్న?

" హాగే ఇదరల్లి నన్న బాధ్యత మాత్ర విశే
చేకు? నిమగే ఇచ్చివిల్లిదిదర ననాని ఇచ్చివిల్లి
హోగిరి బిడి " ఎందను మంత్రి.

త్రిపాలను మనోగే హోగి బీతలనోందిగే,
" మంత్రి నిన్నోందిగే విను హోదరూ ననో
తియదు. మాంత్రికన సింహాసనవన్న నోడలు
అనుమతి కిచ్చిల్లి " ఎందను.

బీతలను బేప్పడమంత స్వల్ప మోత్తునికెతు
అమోలే బీదా మంత్రియ మనోగే హోదను.
ఈ మంత్రి అవనోందిగే, " నిను త్రిపాలన
బంధువా మదరిం, అవన ఇచ్చివిల్లిదే
మాంత్రికన సింహాసన నోడలు సాధ్యవిల్లి
అదేరూ నానరియ, నిను ఆ సింహాసనవన్న
నోడలువుదు అచనో ఇచ్చివిల్లి " ఎందు ననవ
సంగిరియన్న హోదను.

బీతలను మనోగే పందిరుగి త్రిపాలనోందిగే
" ఇన్న నాను నన్న బిరిగే హోగి బిడుత్తేనే "
ఎందు అచ్చే హోదను.

" హాగే నిరాకనాగ బేడప్పా, కీవల వజ్ర
పొందిదరే ఎల్లి కీలవూ అగిబిడతారను. ఆ
మాంత్రికన సింహాసనవన్న నోడలు నినో
సాధ్యవాగదేదు నాను మోవరే హోదరేనే.
హోదా? " ఎందను త్రిపాల.

" నిను సహాయ మోడుక్తిదరే చగుక్తిత్తు "
ఎందను బీతల.

" ననో అచ్చోందు వజ్రాన్ని ఇల్లి ఎంతలూ
మోవరే హోదరే " ఎందను త్రిపాల.

" నినో వజ్రాన్ని ఇచ్చిదిరుక్తిదరే యావ
కప్పుట బరుక్తిద్దిల్లి. నిన్న దోడ్ వజ్రానో

ನನಗೆ ಆತನೇವಾಯಿತೆಂದು ಈಗ ನಿಜ್ಜಿಳಿದಾಗಿದೆ ಎಂದನು ಶೀತಲ ಉಕ್ಕಿದ ಕೋಪದಿಂದ.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಶ್ರೀಪಾಲನು ಮೆಚ್ಚಿಬಿದ್ದನು. ಆಮೇಲೆ ಶೀತಲನನ್ನು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿ, ಅವಳಿಗೆ ಮೂತ್ರಿಕ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೋರಿಸುವ ಎರ್ಪಾಡು ಕೂಡಾ ಮಾಡಿದನು.

ಬೇತಾಳವು ಹೀಗೆ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, “ಎಲೈ ರಾಜನೇ, ಶ್ರೀಪಾಲನ ಪ್ರವರ್ತನೆಯನ್ನು ಕುರಿತು ನಿನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನು? ಆ ಕ್ಷಣದವರೆಗೆ ಶೀತಲನಿಗೆ ಪೂಂತ್ರಿಕ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ತೋರಿಸಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡದಿದ್ದವನು. ಅವನ ಕೋಪದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ, ಬದಲಾವಣೆಯಾದನೇ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ತಕ್ಕ ಉತ್ತರ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಹೇಳದೆ ಹೋದರೆ ನಿನ್ನ ತಲೆ ಒಡಿದು ಬೂದು ಬೂರಾಗುತ್ತದೆ” ಎಂದಿತು.

ಅದಕ್ಕೆ ಶ್ರೀವಿಕ್ರಮನು ಹೀಗೊಂದನು: “ಶ್ರೀಪಾಲ ನಂತಹ ಮನಸ್ಸುತ್ಪನ್ನವಾದ ಒಬ್ಬರ ಅಪೂರ್ವ ಅಂತರವದು ತಮ್ಮ ಬದುಕುವ ದಾರಿ ಹೇಗಾದರೂ ತಾವೇ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಲ್ಲದೆ, ಇತರರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಾವು ತಲೆ ಹಾಕಬಾರದೆಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ

ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರವರ್ತಿಸುವೆವೆಂಬ ನಂಬುಗೆಯೂ ಅವರಿಗಿರುತ್ತದೆ. ಶೀತಲನು ಮೂತ್ರಿಕನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ನೋಡಲು ಶ್ರೀಪಾಲನ ಸಹಾಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅದು ಬೇರೆಯವರ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ತಲೆ ಹಾಕುವುದೇ ಅಗುತ್ತದೆಂದು ಅದಕ್ಕೆ ನಿರಾಕರಣೆ ತೋರಿಸಿದನು ಅಂದರೆ ತನಗಿರುವ ಮಕ್ಕಳನ್ನೆಲ್ಲ ಅವಳಿಗೆ ನಂಬುಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಶೀತಲನು ಕೋಪಾವೇಶದಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವಳಿಗೆ ತನ್ನ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಇತರರಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಕಷ್ಟಪಟ್ಟುಕೊಂಡು ನೋಡಲು ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಅರ್ಥವಾಗಿ ದಿಟ್ಟಿತು. ರಾಜನ ಹತ್ತಿರವೂ, ಮಂತ್ರಿಮಂಡಲದ ಹತ್ತಿರವೂ ತನಗಿರುವ ವರ್ಚಸ್ಸನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವವನು ಶೀತಲನ ಕೊರಿಕೆ ನೆರವೇರದಂತೆ ತಡೆದನು. ಶೀತಲನ ಹುಟ್ಟು ಶ್ರೀಪಾಲನಿಗೆ ತನ್ನ ನಿಜ ರೂಪವನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ತೋರಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗಿ ಅವನು ಮನಸ್ಸು ಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಂಡು ಶೀತಲನಿಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡಿದನು.”

ಹೀಗೆ ರಾಜನಿಗೆ ಮನೋಭಂಗವಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೇತಾಳವು ತನಗೆ ಸಮೀಪ ಮಾಯವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಮರದ ಕೊಂಬೆ ಓಡಿದು ನೆಲೆನಿಂತಿತು.

ಚಿತ್ತ ಶುದ್ಧಿ

ವಿಶಾಲದತ್ತನೊಬ್ಬ ರಾಜನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯದಿಂದ, ಸಹಜವೆಚ್ಚು ಗುಣಮುಖವಾಗಿ ತೋರಿದನು.

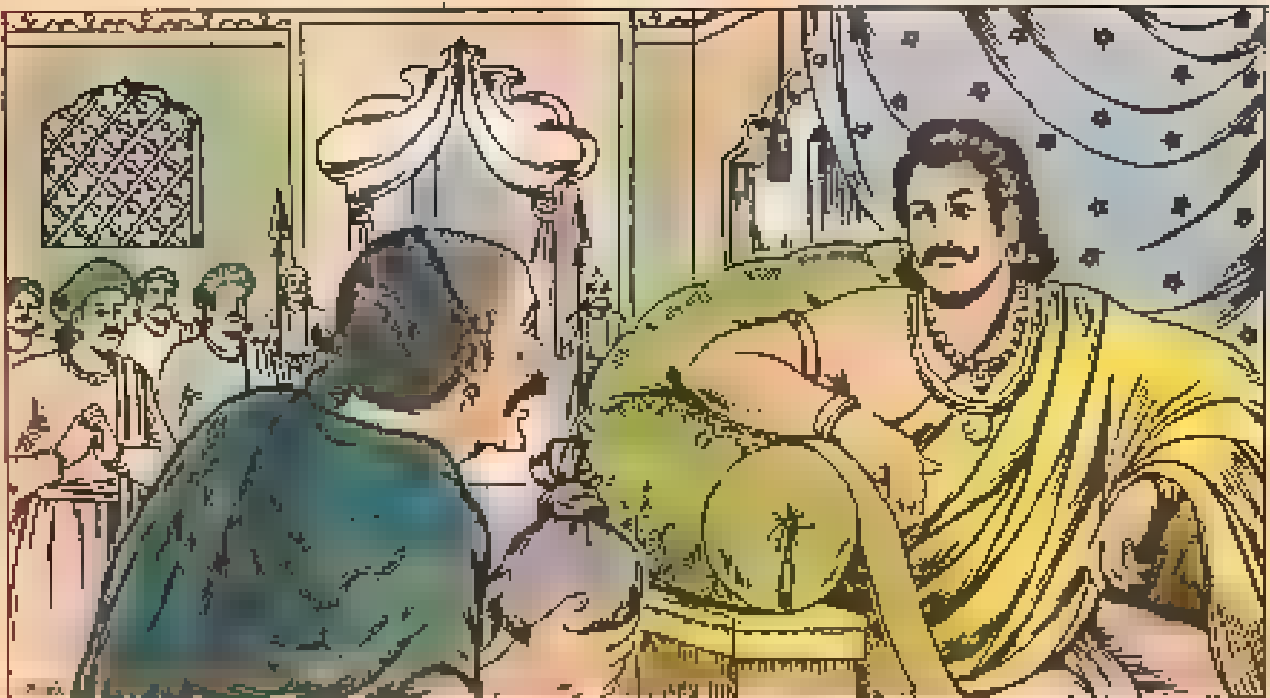
ಹಾಗೆವಾಗ ಒಂದು ದಿನ ನಗರದ ಪ್ರಮುಖರು ಕೆಲವರು ರಾಜನನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದು, ಅವರು ರಾಜನಿಗೆ ಗುಣವಾಗಿರಲೆಂದು ವೇದಾಲಯಗಳಲ್ಲಿ ಆರ್ಚನೆ ನಡೆಸಿದ ಪ್ರಸಾದವನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಕೈ ಮುಗಿದು ನಿಂತರು.

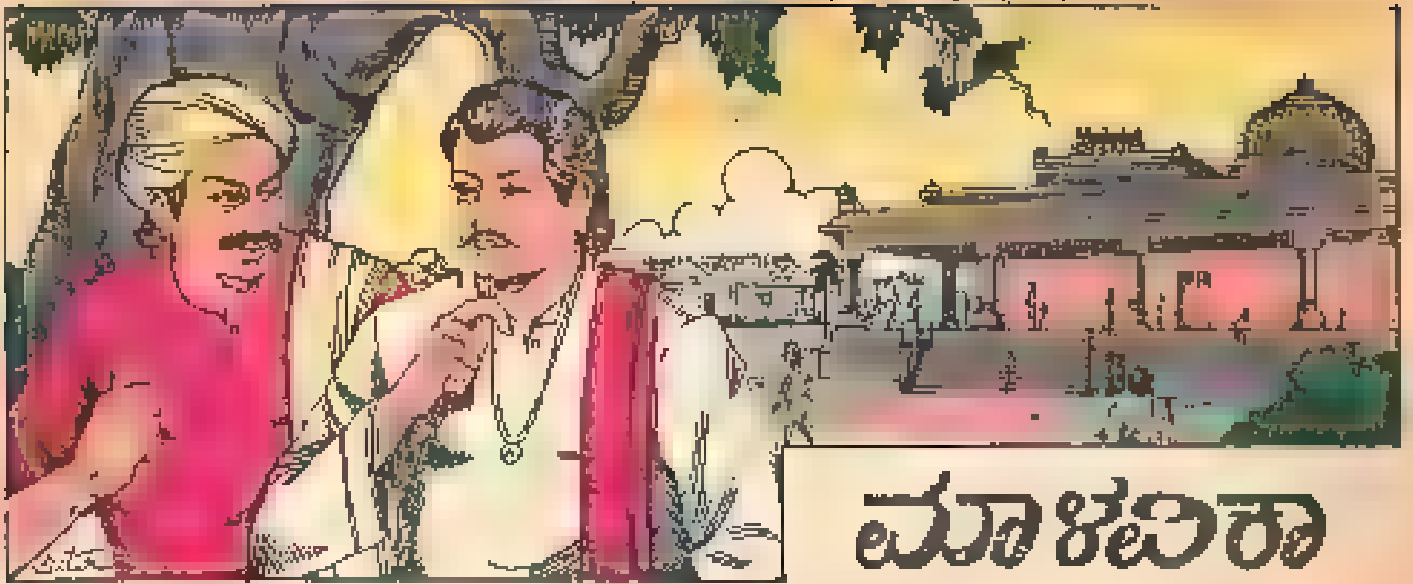
ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಗೋವಳನು, ಭವಿಷ್ಯ ತಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಕೇಳದೆ ಬಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಿಬಂದು, ಹೊರಿಸಿದ್ದ ನೇತಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಚೀಲವನ್ನು ರಾಜನ ಮುಂದಿಡುತ್ತ, "ಪ್ರಭೂ, ನನ್ನನ್ನು ಗೋವಳ್ಳಿ ಅನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಮೊದಲದಲ್ಲಿರುವ ಮೈದಾನದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಪುರುಷಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ ಇರುತ್ತೇನೆ. ತಮಗೆ ಮೈ ಸರಿ ಇಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದು ನಮ್ಮೂರಿನ ಮಾರಮ್ಮನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹುಗ್ಗೇ ನೈವೇದ್ಯವಿಡಿಸಿ ತಂದಿತ್ತೇನೆ. ಆ ಮಹಾಕಾಯಿಯ ಪ್ರಸಾದ ತಿಂದರೆ ಎಂತಹ ರೋಗವಾದರೂ ಮರೆಯುವಾಗುವೆ, ಪ್ರೀತರಸ ಬೇಕು ಸ್ವಾಮಿ" ಎಂದನು.

ಅವನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿತ್ತ, ಆ ಹುಗ್ಗಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಪಾಸನಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರಮುಖರೆಲ್ಲಾ ಮೂಳು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡರೂ ರಾಜನು ಮಾತ್ರ ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ ತನ್ನ ಕಂಠಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದು ಗೋವಳ್ಳಿನ ಕೊರಗಿಗೆ ಹಾಕಿದನು.

ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದು ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ರಾಜನ ಬಾಲ್ಯ ಮಿತ್ರನು, "ಮಹಾರಾಜಾ, ದುರ್ವಾಸನೇ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿರುವ ಆ ಪ್ರಸಾದ ತಂದ ಆ ಗೋವಳನಿಗೆ ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸತ್ಕಾರವೇಕೆ? " ಎಂದು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ಆ ದುರ್ವಾಸನೆಯನ್ನು ನಾನು ತಿಂದರೆ ನನ್ನ ಆರೋಗ್ಯವು ಸುಖವಾಗುವುದೆಂಬ ಆಶೆಯಿಂದ, ಇಷ್ಟು ದೂರ ನಡೆದು ಬಂದವನ ಚಿತ್ತಶುದ್ಧಿ, ಪ್ರತಿಫಲಾರೋಪಕ್ಕಿಲ್ಲದ ಭಾವನೆ ಅನುಪಮಾನವಾದುದು" ಎಂದನು ವಿಶಾಲದತ್ತ ರಾಜ.

ಮಾಳವಿಕಾ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಂದಾಕಿನಿ ನದಿಯ ತೀರದಲ್ಲಿ ಮರಕತಪ್ಪರವೆಂಬೊಂದು ಗ್ರಾಮವಿದ್ದಿತು. ಆ ಗ್ರಾಮದಲ್ಲಿ ಮಾಳವಿಕಾ ಎಂಬ ಯುವತಿಯೊಬ್ಬಳು ವಾಸವಾಗಿದ್ದಳು.

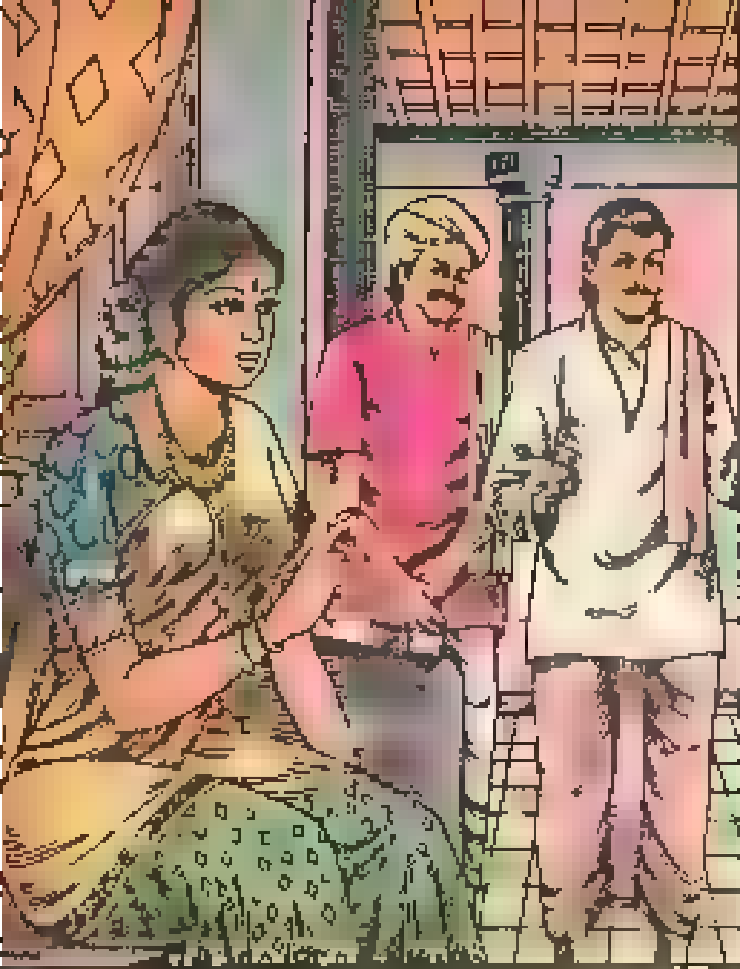
ಅವಳೊಬ್ಬಳು ಉತ್ಸವ ಸರ್ತಕಿ. ಶಾಸ್ತ್ರೀಯ ವಾದ ಅನೇಕ ಬಗೆಯ ನೃತ್ಯಗಳನ್ನು ಅವಳು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಪ್ರತಿ ವರ್ಷ ಆ ಗ್ರಾಮದೊಳಗಿನ ಮಂದಾಕಿನಿ ದೇವಿಯ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಉತ್ಸವಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಳವಿಕಾಳ ಸರ್ತನವು ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಂದ ಉತ್ಸವಗಳಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಕಳೆ ಬರುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ವರ್ಷದ ಮಂದಾಕಿನಿ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ಸವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಮಾಳವಿಕಾಳಿಗೆ ಅನಾರೋಗ್ಯ ವಾದುದರಿಂದ ಅವಳ ನೃತ್ಯವು ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ. ಉತ್ಸವದ ದಿನಗಳು ಅವಳ ನಾಟ್ಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಹಳ ಸಪ್ಪುಗಾಗಿ ನಡೆಯಿತು. ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಮಾಳವಿಕಾಳ ನೃತ್ಯವಿಲ್ಲದ್ದೆಂಬುದು ದೊಡ್ಡ ಅಸಂತೃಪ್ತಿಯಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲರೂ ಅವಳ ಅನಾರೋಗ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತೇ ತಮ್ಮ ಕೊರತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಂಡರು.

ಉತ್ಸವ ದಿನಗಳು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಗ್ರಾಮದ ಜನರ ನೇತೃಗಳು ಮಾಳವಿಕಾಳನ್ನು ಮೋದಲು ಹೋದರು. ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಅವಳ ನಾಟ್ಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ತಮಗೆಲ್ಲ ಎಷ್ಟು ಅತ್ಯುತ್ತಮಾಯಕೆಂದು ಅವರಿಗೊದನೆ ಹೇಳಿದರು. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ಬರುವ ಉತ್ಸವಗಳ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಅವಳಿಗೆ ಯಾವ ಅನಾರೋಗ್ಯವೂ ಬರಬಾರದೆಂದು ಕೋರಿಕೊಂಡರು.

ತನ್ನ ನಾಟ್ಯವಿಲ್ಲದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ಜನರೆಲ್ಲ ಬಹಳ ನೊಂದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಮಾಳವಿಕಾಳ ಮನಸ್ಸು ಗರ್ವದಿಂದ ತುಂಬಿ ತೊಡಗಿತು. ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಕಾಲ ಉರುಳುತ್ತ, ಮರು ವರ್ಷದ ಉತ್ಸವವು ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಈ ವರ್ಷ ಮಾಳವಿಕಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಆರೋಗ್ಯದಿಂದ ನಾಟ್ಯವಾಡಲು ಸಮರ್ಥಳಾಗಿದ್ದಳು. ಎಂದಿನಂತೆ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಉತ್ಸವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಲ್ಲಿ ಮಾಳವಿಕಾಳ ನಾಟ್ಯ ಪ್ರದರ್ಶನಗಳಿಗೂ ವಿರ್ಬಾಡು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆಗ ಮಾಳವಿಕಾ ಒಂದುಸಾರಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವಂತೆ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರಿಗೆ ಸುದ್ದಿ

ಕುಳಿಸಿದಳು. ಹೀಗೆ ಹಿಂದೆ ಎಂದೂ ಅವರು ತನ್ನ ಮನೆಗೆ ಪ್ರಮುಖರನ್ನು ಬರಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಸ್ವಲ್ಪ ಆಶ್ಚರ್ಯವಡುತ್ತ ಅವಳ ಮನೆಗೆ ಬಂದರು.

ಮಾಳವಿಕಾ ಹಾಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೂ ಹೇಳದೆ, "ನಿಮಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಷಯ ಹೇಳಬೇಕೇತಲೇ ಕರೆಯೆನು. ನೀವು ನನಗೆ ಪ್ರತಿ ವರ್ಷವೂ ಕೊಡುವ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಈ ವರ್ಷ ಕೂಡಾ ಕೆಲವು ನೂರನದಿವಾರು ಕೂಡಾಯಿ ಮಾತ್ರವೇ ಕೊಟ್ಟರೆ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೇಸರವಾಗುತ್ತದೆ. ಕಡೆಪಕ್ಷ ಇನ್ನೂರಾದರೂ ಕೊಡಬೇಕು. ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿ ಬಿಡುವುದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂತಲೇ ಕರೆಯೆ" ಎಂದಳು.

ಆ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಬೆರಗಾದರು. ಅವಳು ಕೇಳಿದ ಕೋರಿಕೆಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಿದ ರೀತಿಯೂ, ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯತೆಯ ವೈಖರಿಯೂ ಅವರನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಆಶ್ಚರ್ಯಪಡಿಸಿತು. ಅವರು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು

ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಸೈಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅದರ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಈಗಲೇ ಪೇರಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ, ಆರೋಪು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಹೇಳುತ್ತೇವೆಂದೂ ಹೇಳಿಕೊಂಡುಹೋದರು.

ಅವರು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮಾಳವಿಕಾ ಗರ್ವದಿಂದ ನಗಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಉತ್ಸವಗಳು ಎಷ್ಟು ಗೌಜಿಯಿಂದ ಘನವಾಗಿ ನಡೆದರೂ ತನ್ನ ಹಾಟ್ಕಿವಿಲ್ಲದೆ ಜನರಿಗೆ ಶೃಷ್ಟಿಯಾಗದ್ದು. ಉತ್ಸವವೂ ಬಹು ಸಪ್ತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದುದರಿಂದ ತಾನೂ ಕೇಳಿದ ಇನ್ನೂರನ್ನು ಮಂಡಿತ ಕೊಡುತ್ತಾರೊಂದು ಅವಳು ಅಂದುಕೊಂಡಳು.

ಅದರ ಮಾಳವಿಕಾಳ ಮನೆಯಿಂದ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋದ ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಕ್ರಮಾ ಮಿಚುಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ಎಣಿಸಿ ನೋಡಿ, ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಂದ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಮಾಡದಿದ್ದರೆ ಕಾವು ಮಾಳವಿಕಾಳಿಗೆ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದೆಂದು ಸ್ಪಷ್ಟಪಡಿಸಿಕೊಂಡರು. ಒಂದು ಪರಿಮಿತಿಯನ್ನು ಮೀರಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಅವರಾರಿಗೂ ಸ್ವತಂತ್ರವಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಹಾರಾಜನ ಅವಮತಿ ಪಡೆಯಬೇಕಿತ್ತು.

ಅದುದರಿಂದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ರಾಜಧಾನಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ, ರಾಜದರ್ಶನ ಮಾಡಿ, ಮಂದಾಕಿನಿ ದೇವಾಲಯದ ಉತ್ಸವದಲ್ಲಿ ಮಾಳವಿಕಾಳ ಸೈತ್ಯ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಇರಲಾದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಬಿನ್ನರಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಕೃಷ್ಣದೇವ ಭೂಪತಿ ದೊಡ್ಡ ಮಂಡಿತನಾಗಿದ್ದನು. ತುಂಬಾ ಧಾರ್ಮಿಕನೂ ಹೌದು. ಅವನು ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ಹೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ, "ಅದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಪ್ರಜ್ಞೆಗೊಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಚಂದಾ ವಸೂಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಅವಳಿಗೆ

ಕೊಡುಕೊಂಡ ಎಂಬತ್ತನಾಲ್ಕು ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು
ನಾವು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಗತಿ. ನಮ್ಮ
ಆಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸಾಧುವಿಗಳನ್ನು
ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಅವನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಕೂರಿಗೆ ಹೋಗು
ವಂತೆ ಕೇರಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಮೂಲವಿಕಾರ ನಾಲ್ಕು
ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವರ ಧರ್ಮೋಪನ್ಯಾಸ
ನಡೆಯಲೇಳು. ಕಾಯಾಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಾ
ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯವನ್ನು ಸೇರಿಸಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿರಿ”
ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಕೃಷ್ಣದೇವಭೂಪತಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆಯೇ
ಮೂಲವಿಕಾರ ನಾಲ್ಕು ಪ್ರದರ್ಶನಕ್ಕೆ ಮುಂಚಿನ ದಿನ
ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸಾಧುವಿವ ಧರ್ಮೋಪನ್ಯಾಸಕ್ಕೆ
ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಮೂಲವಿಕಾರಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಆಸ್ಥಾನ
ವನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು. ಅವರು ಕುಳಿತು
ಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ನರಸಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ
ಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿದ್ದರು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸಾಧುವಿನ ಉಪನ್ಯಾಸವು
ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅವನು ಅನೇಕ ಲೋಕ
ಧರ್ಮಿಕ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಅಸತಿ ಮೆಚ್ಚುವ
ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಒಳ್ಳೆ ಕೈಯ
ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. “ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ
ಮತ್ತೊಂದು ರೂಪವೇ ಕರುಣೆ. ಮತ್ತೊಂದು
ರೀತಿಯಾಗಿ ಜಗದ್ವಿಯವನು ಪ್ರೇಮವಸ್ತುವೊಬ್ಬನ
ಯಾರುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳು ಹನ್ನೆರಡು ರೂಪಗಳಾದ್ದರಿಂದ
ವಾರ ಪ್ರೇಮವನ್ನು ಬಾಧ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಮನೆಯ
ಒಡೆಯನಾಗಿ, ಉತ್ಪತ್ತಿ ಗೃಹಿನಿಯಾಗಿ, ಮ್ಯಾ
ಮೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಅನೇಕ ವಿಧಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರಿಗೂ
ಒಳಕ್ಕೇ ಕೊಡುತ್ತಾಳೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಚಿಕ್ಕ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆ.

“ಅಮ್ಮಾ, ನಿನ್ನ ನೀನು ಕಾಣದೆ ಹೋದಾಗ
ನನ್ನೆ ಬಹಳ ಭಯವಾಯಿತು ಎಂದು ಮಗು
ಹೇಳಿದರೆ ತುಮಿಯ ಮನಸ್ಸು ಕೂಗುತ್ತದೆ. ಕೂಗಿ
ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ಮಗುವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು

ಹೋಗಿಕೊಡಬೇಡಿ ನಿರ್ಭಯಕ್ಕೆ ಅವಳು ಬರುತ್ತಾಳೆ ಹಾಗೆಯೇ ಗಂಡನು ಹೆಂಡತಿಯೊಂದಿಗೆ, ನಿನ್ನ ನೀನು ಇಲ್ಲದೆ ಹೋದುದರಿಂದ ನಾನು ಎಷ್ಟು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟೆನೋ ಎಂದರೆ, ಗಂಡನು ತನ್ನ ಮೇಲಿಟ್ಟಿರುವ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ನೋಡಿ ಹೆಂಡತಿ ಗಂಡನಿಗೆ ಕಷ್ಟಪಡಿಸುವ ಹಾಗೆ ಇನ್ನೊಂದಿಗೂ ತಾನು ಹೋಗಲಾರನೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾಳೆ. ಅದೇ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಪ್ರೇಮ, ಕರುಣೆ, ಕನಿಕರಗಳೇನಿದ್ದರೂ ಕೇವಲ ಧನವೇ ಪ್ರಧಾನವೆಂದು ಭಾವಿಸುವ ಸ್ತ್ರೀಯೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ಅವಳು ಬಲಿಷ್ಠಳಾಗಳು. ಧನಕ್ಕೆ ಇರುವ ಶಕ್ತಿ ಅಂತಹುದು, ಅಂತಹವಳು ಇತರರಿಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನೂ, ಅಪರೂಪವನ್ನೂ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನೂ ಕೊಡಲು ಇನ್ನಷ್ಟು ಅಧಿಕಾರ ಬೇರೆಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಅಥವಾ ಸ್ವಾರ್ಥಿಯಾಗಿ ಮತ್ತಿಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಹಣ ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಾಳೆ ಪ್ರೇಮದ ಶತ್ರುವು ತಿಳಿಯದೆ ಹೋದುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಮೃದುವಾದ ಮನಸ್ಸು ಇದಿರಾಗಳು ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ತಿಳಿಯುವಂತಹುದು. ಆ ತಿಳುವಳಿಕೆ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಹಣ ಬರಬೇಕೆಂಬ ದುರಾಶೆ ನುಸುಳುತ್ತದೆ..

ಹೀಗೆ ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸಾಧುವಿನ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಸಾಗುತ್ತಿರಲು, ಮೂಲವಿಶಾಳ ಮನಸ್ಸು ಅತ್ಯಂತ

ಆಸಕ್ತರಾಗಿ, ಆರೋಗ್ಯವಿಳಿದ ಹೊಯ್ದಾಡ ತೊಡಗಿತು. ಏನೋ ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪಪಡತೊಡಗಿರಳು.

ಚಂದ್ರಶೇಖರ ಸಾಧುವಿನ ಉಪನ್ಯಾಸವು ಮುಗಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಎದ್ದು ಅವನ ಪಾದಗಳ ಮುಂದೆ ಅಡ್ಡಬಿದ್ದು, "ಸ್ವಾಮಿ, ಈ ಅಜ್ಞಾನದ ಪಳೆನ್ನು ಕ್ಷಮಿಸಿ, ಜ್ಞಾನಧಿಕ್ಷಿ ದಯಮಾಡಿರಿ. ನನ್ನದು ಮಹಾವಿರೋಧವಾಗಿದೆ" ಎಂದು ಕಣ್ಣೀರು ಸುರಿಸಿದಳು.

ಆಗಲೇ ಕೃಷ್ಣದೇವಭೂಷಣ ತನ್ನ ಸಾಧುವೇಷವನ್ನು ಕಳಚಿ, "ಮೂಲವಿಶಾ, ನಿನ್ನ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಕುರಿತು ಕೇಳಿದನು. ನಿನ್ನನ್ನು ಅಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆಯಿಸಬೇಕೆಂದು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗಲೇ, ದೇವಾಲಯದ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನಿನ್ನ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದರು. ಕಲಾಕಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದ ಗರ್ವ ಅಹಂಕಾರಗಳು ನಿನ್ನಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ್ದು ತಿಳಿಯಿತು. ಅವಕ್ಕಾಗಿ ನಾನೇ ಬಂದೆನು" ಎಂದನು.

ಮೂಲವಿಶಾಳಿಗೆ ಆಗ ಅನಂದ ಆಸ್ತಿಯೆಲ್ಲವೂ ಪಾರವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಅವಳು ರಾಜಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನರ್ತಕಿಯಾಗಿ ಸೇರಿ, ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಧಾನ ರಾಜನರ್ತಕಿಯಾದಳು. ಆದರೂ ಅವಳು ಪ್ರತಿ ಉತ್ತಮ ಹಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಮುದಾಕಿನಿ ಆಲಯದಲ್ಲಿ ನರ್ತನ ಮಾಡುವುದನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ವೈರಾಗ್ಯ

(ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿದುದು)

ತಾನು ಸನ್ಯಾಸಿಯಾಗಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆಯನ್ನು ತಲೆಯೊಳಗೆ ಹೂಗಿಸಿಕೊಂಡ ಮಹಾಜನನು ರಾಜಭವನದ ಮೇಲಿನ ಅಂತ್ಯಸ್ಥಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡನು. ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನೂ ನೋಡುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟನು. ಕೆಲಗಿಳಿದು ಬಾರದೆ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಹಾಗೆಯೇ ಸಾಲು ಸಿಂಗಳು ಕಳೆಯಿತು. ರಾಜಭವನವು ಅವನಿಗೆ ಒಂದು ಬಂದಿಪಾನೆಯಂತೆ ತೋರಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬೀಳಬೇಕೆಂದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡನು.

ಅವನು ತನ್ನ ನೌಕರನನ್ನು ಕರೆದು, ಕಾಷಾಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು, ಮಂಚದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದನು. ನೌಕರನನ್ನು ಕರೆಯಿಸಿ ತಲೆಪೂರಾ ಬೋಳಿಸಿಕೊಂಡನು. ಮರುದಿನ ಅವನು ಕಾಷಾಯ ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮಂಚದ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ, ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಉದ್ದವಾದ ದಂಡವನ್ನೂ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೇಲಿನ ಅಂತ್ಯಸ್ಥ ನಿಂದ ಕೆಳಗಿಳಿದು ಬಂದನು. ರಾಣಿ ಅವನನ್ನು

ನೋಡಿದಳಾದರೂ ಗುರುತಿಸಲಾಗದೆ ಹೋದಳು. ಯಾವನೋ ಸನ್ಯಾಸಿ ತನ್ನ ಪತಿಯೊಂದಿಗೆ ಮಾತಾಡಿ ಹೋಗುವನೆಂದು ತಿಳಿದಳು.

ಅದರ ಬೇಗದಲ್ಲೇ ನಿಜಭಂಗತಿ ಹೊರಬಿದ್ದಿತು. ಸೀವಲಿದೇವಿ ಮಗಳಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನ ತಲೆಕೂದಲು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಗಾಬರಿಯಾಗಿ ರಾಜಭವನದೊಳಗೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿಸಿದಳು. ರಾಜನ ಜಾಡು ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಮಹಾ ರಾಜರು ಸನ್ಯಾಸ ಸ್ವೀಕಾರ ಮಾಡಿದರೆಂಬ ಸತ್ಯ ಸಂಗತಿ ನೌಕರರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಗೊಳ್ಳನೆ ಗೋಳಾಡಿದರು. ಕೆಲವರು ಅಳುತ್ತಾ, ಸನ್ಯಾಸಿ ಹೋದ ದಿಕ್ಕನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೋದರು. ಸೀವಲಿದೇವಿ ಉಳಿದ ರಾಣಿಯವರನ್ನು ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬೇಗಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ಪತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ತಿರುಗಿ ಬರುವಂತೆ ಬೇಡಿಕೊಂಡರೂ ಫಲಿತವೇನಿಲ್ಲದೆ ಹೋಯಿತು.

ಸೀವಲಿದೇವಿ ಸೇನಾನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆದು ಅವನೊಂದಿಗೆ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ, ನಗರದೊಳಗೆ ಅನೇಕ ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯ ಉರಿ ಎಬ್ಬಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಅವನು ರಾಗಿಯೇ ಮಾಡಿದನು. ಆಗ ರಾಗೆ ತನ್ನ ಗಂಟಿನ ಬಗ್ಗೆ ಹೋಗಿ, "ಮಹಾರಾಜಾ, ನಿಮ್ಮ ವಿಧಿವಾ ನಾಡಕ್ಕೆ ಬಂತು ಹಿಡಿದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಸುವ ತ್ವಿವಾ ಬಂತುಯ: ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದನ್ನು ಕಾಪಾಡಿರಿ!" ಎಂದಳು.

"ರಾಗೇ, ನನ್ನದು ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಒಂದುದೇನೂ ಇಲ್ಲವಾದರೂ ನಾನು ಕಳೆದುಕೊಂಡೆವೆಂಬುದು ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತದೆ? ಅದು ಕೇವಲ ಭ್ರಮೆ!" ಎಂದನು ಮಹಾ ಜನಕ.

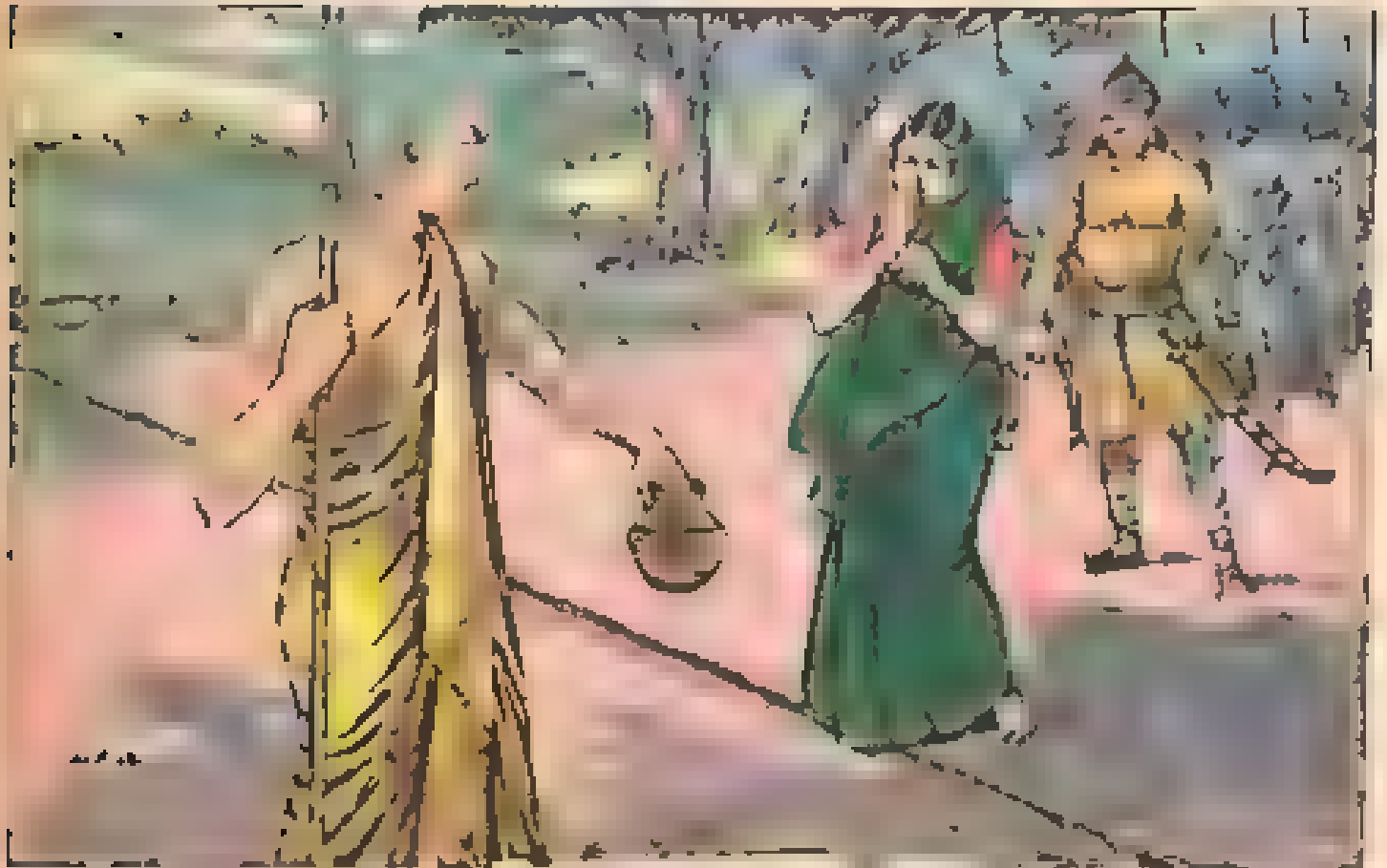
ಹೀಗೆ ಹೇಳಿ ಮಹಾ ಜನಕನು ಉತ್ತರದೊಳಗೆ ದ್ವಾರದಿಂದ ಹೊರವಾಡು ಮಾಡಿ ಹೋದನು. ರಾಗೆಯೂ ಪ್ರಜೆಗಳೂ ಅವನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋಗಲು ಅವನಾದರೂ ತನ್ನ ಹಿಂದೆ ಹಾರಗಿಳಿಸಿ ಅವನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಅವರೊಂದಿಗೆ "ಈ ನಾಡಕ್ಕೆ ಅಧಿಪತಿ ಯಾರೊಂದು ತಿರುಗಿರೋ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. ಆ ವಿಚಾರ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ, "ನಿನ್ನೇ ಮಹಾರಾಜರೇ!" ಎಂದರು ಎಲ್ಲರೂ.

"ಜಾನಿಬರೇ ಈ ಗಿರಿ ಮಾಡುವವರನ್ನು ರಂಧಿ ಸಿರಿ" ಎಂದು ಅವನು ತನ್ನ ಬಂಧದಿಂದ ದಾರಿಗೆ ಅಡ್ಡವಾಗಿ ಒಂದು ಗಿರಿಯನ್ನು ಎಳೆದು, ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೋದನು.

ಮಂತ್ರಮುಗ್ಧರಾದ ಜನರು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಗಿರಿಯನ್ನು ದಾಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ತನ್ನ ಗಂಟೆಯ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತಾನೆಂಬ ಭರಮೆಯಿಂದ ಸವರಿದೇವಿ ಗಿರಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದಳು. ಕೊಡಲಿ ದೈರ್ಯ ತಂದುಕೊಂಡು ಜನರು ಕೊಡಲಿ ದಾಟಿದರು.

ಬೇಗದಲ್ಲೇ ರಾಗೆ ತನ್ನ ಗಂಟೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವನ ಕಾರಿಗೆ ಬಿದ್ದು, "ಈ ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿರಿ. ನಿನ್ನ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗುವವರೇನೊಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಬೇಡಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಕೊರತೆ ಮುನ್ನಿಸಿ!" ಎಂದಳು.

"ನಾನು ಅವರಲ್ಲರನ್ನೂ ಪರಿಶಿಷ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರೊಂದಿಗೆ ಸ್ನೇಹಿಸಿದ್ದೂ, ಮನೆಯವರನ್ನೂ.

ಬಂಧು ಮಿತ್ರರನ್ನೂ, ಸಹಸ್ಯವನ್ನೂ ಎರಡು ಸಿಕ್ಕೇನೆ" ಎಂದನು ಮಹಾಜನಕ.

"ನೀವು ಸನ್ಮಾನ್ಯರಾದರೆ ನನ್ನ ಗತಿ ಏನು?" ಎಂದಳು ರಾಣಿ.

"ನಿನ್ನ ಕುಮಾರನು ಮನೋವಾಗ್ನಿಯ ಕರ್ಮ ಗಳಿಂದ ಪಾಪಾಚರಣೆ ಮಾಡದೆ ರಾಜ್ಯವಾಲನೆ ಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಂಡಿರು" ಎಂದನು ರಾಜ.

ಅವರು ಮಾತು ತುಕ್ಕ ನಡೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತ ಮಾನವಾಯಿತು. ಆ ರಾತ್ರಿಗೆ ಸಮೂಹತವಾದೊಂದು ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಜಲಿಃ ಏರ್ಪಡಾಯಿತು. ಮತ್ತೆ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಮಹಾಜನಕನು ಎದ್ದು ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿಸಿದನು.

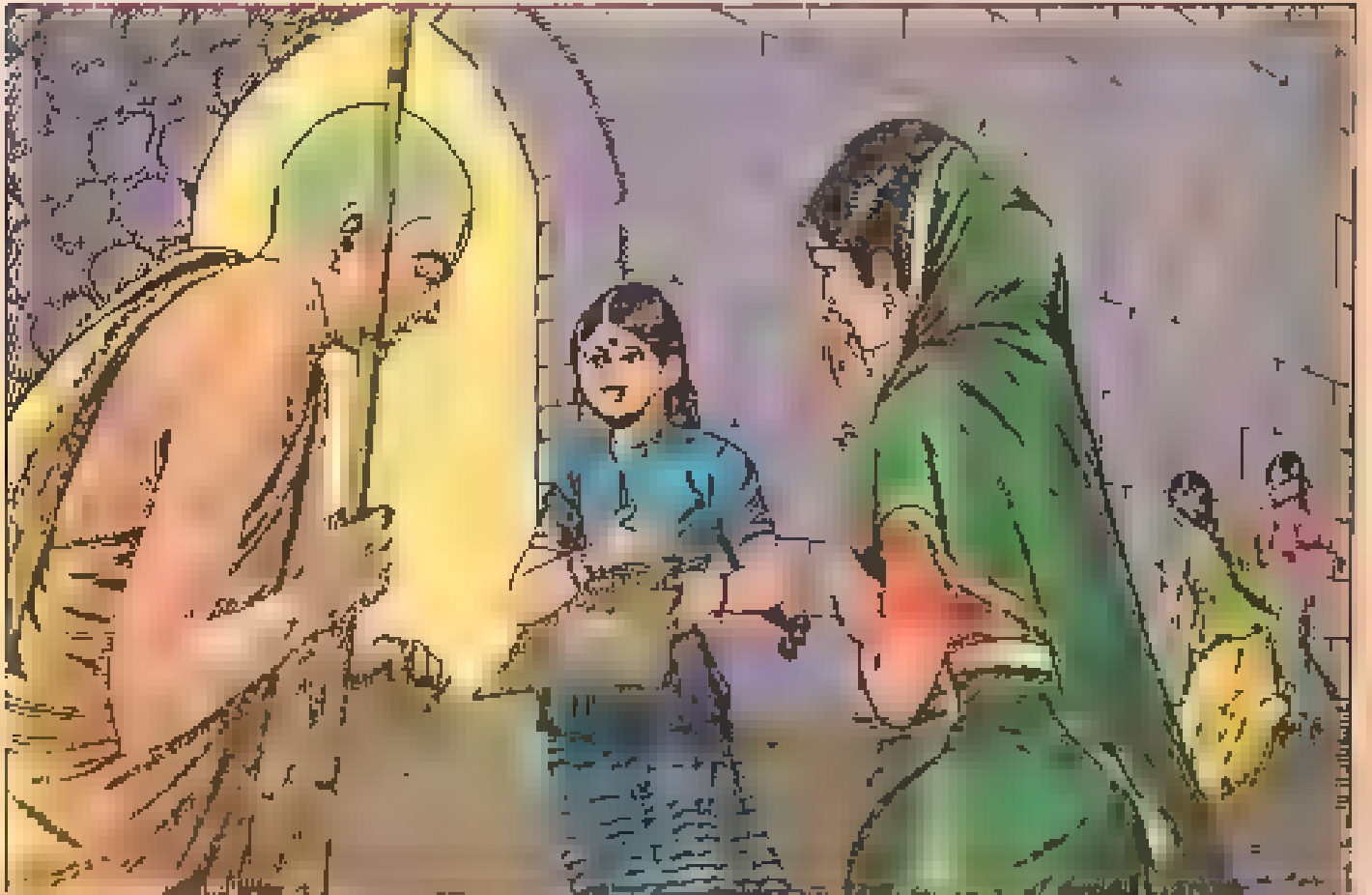
ರಾಣಿ ತನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನು ಹಿಂದಿನಿಂದ ಮೆಲ್ಲನೆ ಬರುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ತಾನು ಮಾತ್ರ ಗಂಡನ ಹಿಂದೆಯೇ ಹೋದಳು.

ಹಾಗೆ ಹೋಗಿ ಹೋಗಿ ಅವರು ಒಂದು ನಗರವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ನಗರದ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಕೆಲ

ಮಂದಿ ಮಕ್ಕಳು ಆಡಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಳು ಹುಡುಗಿ ಮೊರೆದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೋ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವಳ ಒಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಬಳೆಯೂ, ಎರಡನೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಳೆಗಳೂ ಇದ್ದವು. ಅವಳು ಮೊರೆವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಕೇರುವಾಗ ಒಂದು ಕೈಯ ಗಾಜುಗಳು ಶಬ್ದಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಹಾಜನಕನಿಗೆ ಒಂದು ಆಶೋಚನೆ ಬಂತು. ಅವನು ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಒಂದು ಬೆಕ್ಕ ಪಾಲವನ್ನು ಕರೆಸಿ ಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ವಿಡೋಷವೆಂದುಕೊಂಡು, ಆ ಕೇರುತ ಪುಡುಗಿಯೊಂದಿಗೆ, "ನೋಡಮ್ಮ, ನಿನ್ನ ಒಂದು ಕೈ ಮಾತ್ರವೇ ಶಬ್ದಮಾಡುತ್ತಿದೆ ಏಕೆ? ಎರಡನೆಯದು ಏಕೆ ಶಬ್ದಿಸುವುದಿಲ್ಲ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಹುಡುಗಿ, "ಅಯ್ಯಾ, ಈ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಬಳೆಗಳಿರುವುದರಿಂದ ಶಬ್ದವಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂಥ ಅನರ್ಥದ ಶಬ್ದ ಮಾಡುವ ರಗಳೆ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗೆ ಇಲ್ಲ" ಎಂದಳು.

ರಾಜನು ಸೀವಲಿದೇವಿಯು 'ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ. "ಆ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತು ಕೇಳಿದೆಯಾ? ಎರಡನೆಯದು ಅನರ್ಥವಾದ, ಶಬ್ದ ಹುಟ್ಟಿಸುವ ಕೈ. ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ನನ್ನ ಹಿಂದೆ ಬರಲು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಹುಡುಗಿ ಹೇಳಿದ ನೀತಿಯನ್ನು ತಪ್ಪಿದವನಾಗುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ರಾಣಿ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿಕೊಂಡು ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಹೋಗಲು ಬಿಟ್ಟಳು. ಆದರೆ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಅವಳಿಗೆ ದುಃಖವು ಉಕ್ಕಿ ಬಂದಿತು. ಕೂಡಲೇ ಅವಳು ಓಡಿ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಕರೆತುಕೊಂಡು ಅವನೊಂದಿಗೆ ನಡೆಯ ತೊಡಗಿದಳು. ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ನಡೆದು ಒಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನ ಕೊಟ್ಟಿಗೆಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು.

ಅಲ್ಲಿ ಕಮ್ಮಾರನು ಬಾಣವನ್ನು ತಯಾರುಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದನು ಬಾಣವ ಮೊನೆ ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ನೋಡಲು ಅವನು ಬಾಣವನ್ನು ತನ್ನ ಕಣ್ಣಿನ ಮುಂದೆ ಹಿಡಿದು ಎರಡನೇ ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡನು.

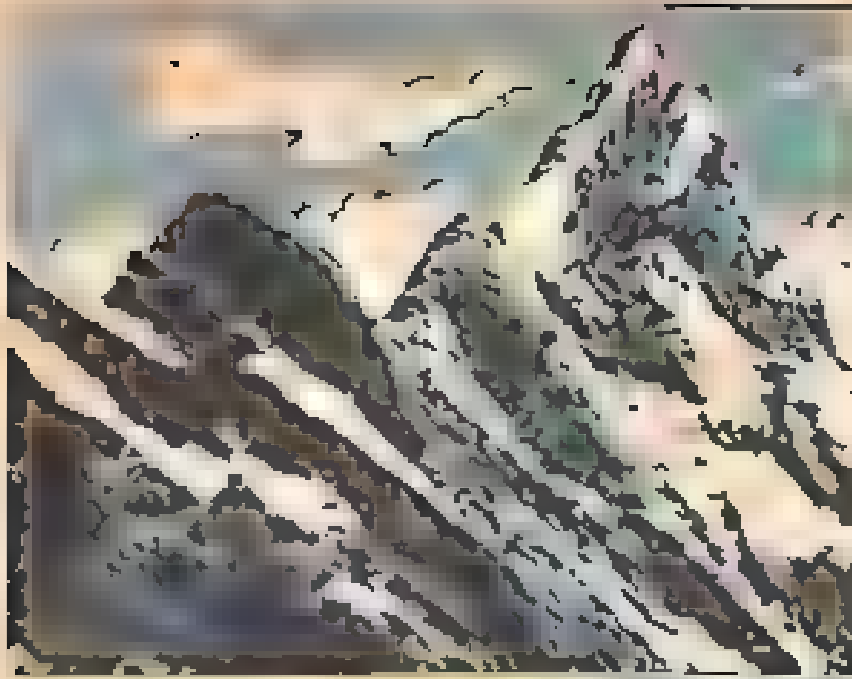
"ಅಬ್ಬಾ, ನೋಡಲು ನಿಜಗೆ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕಣ್ಣನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡೆ ಏಕೆ?" ಎಂದು ಮಹಾಜನರ ರಾಜನು ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

"ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ತೆರೆದರೆ ಮೊನೆ ನೆಟ್ಟಿ ಗಿದೆಯೋ ತಿಳಿಯುತ್ತದೇನು? ಬಾಣವು ಬಾವಿಲ್ಲದೆ ಸೇರಾಗಿದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ತಿಳಿಯಬೇಕಾದರೆ ಒಂದು ಕಣ್ಣು ನಿಂದಲೇ ನೋಡಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ಸೇರಿದರೆ ಅನರ್ಥವಾದ ನೋಟವೇ ಆಗುತ್ತದೆ!" ಎಂದನು ಕಮ್ಮಾರ.

"ಕೇಳಿದೆಯಾ ದೇವೀ?" ಎಂದನು ಮಹಾಜನಕ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ. ತನ್ನ ಗಂಡನು ಇನ್ನು ತನಗೆ ದಕ್ಕಲಾರನೆಂದು ಸೀವಲಿದೇವಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಆ ಸಂಕಟದಿಂದ ಅವಳು ಬೋದ ತಪ್ಪಿ ದಿವ್ಯಬಿಟ್ಟಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಹಾ ಜನಕನು ಮುಂದೆ ಸಾಗಿ ಅರಣ್ಯದೊಳಗೆ ಎತ್ತರೋ ಕೂರಲು ಹೋದನು.

ದೇಗದಲ್ಲೇ ಪರಿವಾರದವರು ಬಂದರು. ಮೂರ್ಛೆ ಬಿದ್ದ ರಾಣಿಯನ್ನು ಶೈಶೋಮಹಾರ ಮಾಡಿ ಎದ್ದಿಸಿದರು. ಅವಳು ಮಿಥಿಲಾ ನೌರಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ತನ್ನ ಕುಮಾರನಿಗೆ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮಾಡಿಸಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಅವಳು ರಾಜಭವನದೊಳಗೆ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ತೋಟದಲ್ಲೊಂದು ಪರ್ಣಶಾಲೆ ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ವಾನಿಯ ಹಾಗೆ ಜೀವಿಸಿದಳು. ಮಹಾ ಜನಕನು ಹಿಮಾಲಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತಪಸ್ಸು ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧಿ ಸಾಧಿಸಿದನು.

ಕಟ್ಟು ದೇವಾಲಯಗಳು :

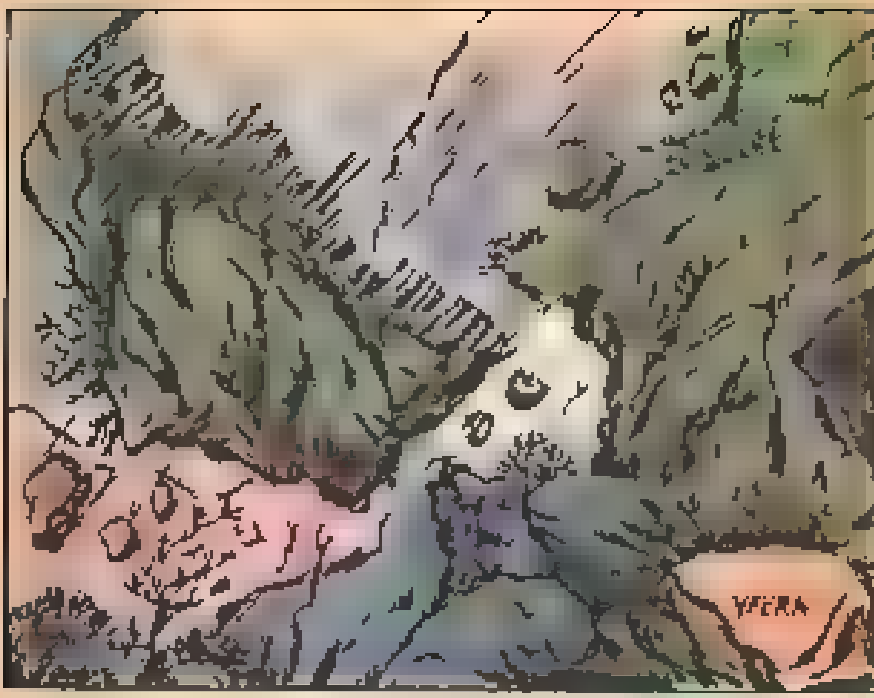
ಒದರಿಸಾಥ್ ಕೇದಾರನಾಥ್

ಪುರಾಣ ಕಾಲದಿಂದಲೂ ಛಾರತೀಯರು ಹಿಮಾಲಯ ಪರ್ವತಗಳನ್ನು ಪವಿತ್ರವಾಗಿಯೇ ಭಾವಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಹಾಕವಿ ಕಾಶಿದಾಸನು ಹಿಮಾಲಯವನ್ನು 'ದೇವತಾತ್ಮ' ಎಂಬ ಪರ್ವತವೆಂದೇ, ದೇವತೆಗಳು, ಗಂಧರ್ವರು, ಯಕ್ಷರು ಈಲ್ಲಿ ವಾಸಮಾಡುವರೆಂಬ ನಂಬಿಗೆಯಿದೆ. ಈ ಪರ್ವತಗಳಿಗೂ ಹಿಮಾಲಯದಿಂದಲೇ ಹಸಿರು ಪ್ರಮೇಷವಿದೆ.

ಈವೇ ಮಂದಿ ಕಟ್ಟುಮನೆಗಳ ಸಾಧುಗಳು ಧ್ಯಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಕಾಶ ಹಾಕುವರೆನ್ನೂ ಹಿಡುಕುತ್ತ, ಹಿಮಾಲಯದ ಗಿರಿಗಳತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಮುಗಿ ಯುಗಗಳಿಂದ ಉಪನ್ಯಾಸದ ಸಾಧುಗಳು ಹಿಮಾಲಯಗಳಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಪರ್ವತಗಳಲ್ಲಿ ಈವೇ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳವಿದೆ.

ಹಿಮಾಲಯಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿ ಬದರೀನಾಥ್ ಪ್ರಧಾನವಾಗಿದೆ. ಎಷ್ಟು ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದ ಈ ಪವಿತ್ರ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿಯೂ ವ್ಯಾಸ ಮಹರ್ಷಿ ಮಹಾ ಭಾರತವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಾ ಇರುವ ವಿಘ್ನೇಶ್ವರನು ಬರೆದನು |

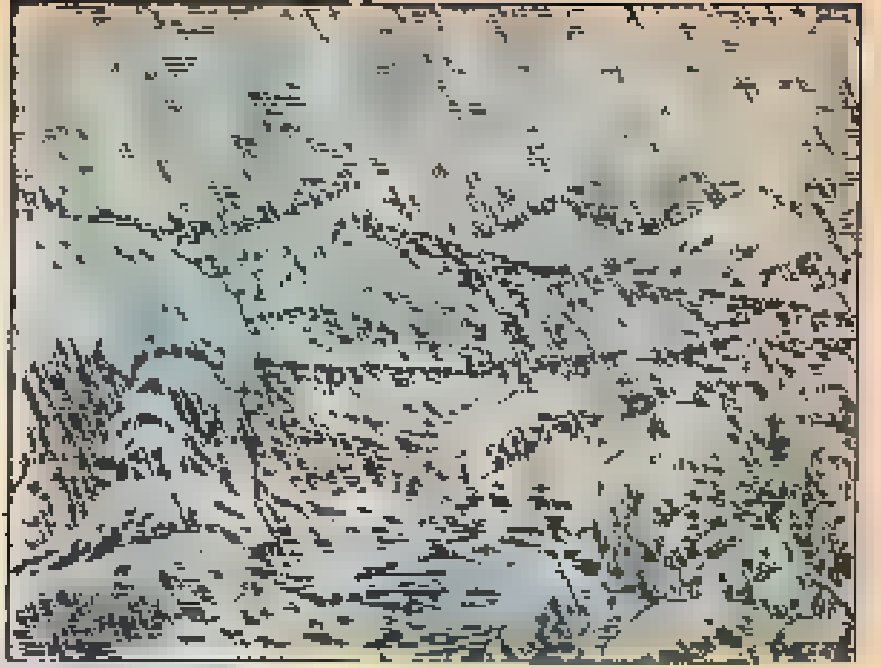
ಬಹಳ ಕಾಲದ ಹಿಂದೆಯೇ ಬದೋವಾಥದಲ್ಲಿ
ವಿಷ್ಣು ಅಲಯ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಆದರೆ
ಅದು ಬೆಟ್ಟದ ಭಾಗವು ಮುಂದು ಬಿಡಲು
ಸಾಕೆವಾಗಿ ಹೋಯಿತೆಂದು ಭಾವಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಈಗ ಇದ್ದ ರೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಅಲಯದ
ನಡುವೆ ಮುಳುಗಿ ಹೋಯಿತು.

ಅದಿ ಕಂಠರು ಭಾರತ ಯಾತ್ರೆಯ ಸಂದರ್ಭ
ದಲ್ಲಿ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕಂಡು ಸುಂದರಿಸಿದರು.
ಭಾನದ ಮೂಲಕ ರೇವರ ವಿಗ್ರಹವು ಎಲ್ಲಿರುವುದು
ಕಂಡು ಕಂಡುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಕಂಡು ನೂತನ
ವಾಗಿ ನಿರ್ಮಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಅಲಯದಲ್ಲಿ ಪುನಃ
ಪ್ರತಿಷ್ಠೆ ಮಾಡಿ ಭಾವುದಿಗಳಿಗೆ ವಿವಾಹ
ಮಾಡಿದರು.

ಅದಿ ಕಂಠರು ಮಾಡಿದ ವಿವಾಹಗಳು
ಈಗಲೂ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ. ಹಿಂದೆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ
ಕಾಲ್ಮದಿಗೆಯಿಂದ ಈ ಗುಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾದರೆ
ಎಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಸವ್ಯಗಳನ್ನು ಇಂದಿರಬೇಕಾಗಿತ್ತು.
ಆದರೆ ಈಗ ಹೋಗಬಹುದು ವಾಹನಗಳು
ಲಭ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ.

ವಿಪರೀತವಾಗಿ ಮಂಜು ಸುಸಂಯಮವನಿಂದ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ಈ ದೇವಾಲಯ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅಲಯದ ಪೂಜಾರಿಗಳು ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಯಾತ್ರಿಕರು ಬರಲಿಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಗ ದೇವರ ಪೂಜೆಗಳು ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲದಿವೆ. ಆ ದೇವ ವಿಗ್ರಹದ ಪ್ರತಿರೂಪಕ್ಕೆ ಜೋಡು ಮೂಡಲ್ಪಟ್ಟಿವೆ. ಪೂಜೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತವೆ.

ಅಲಯವನ್ನು ಮುಚ್ಚುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಪೂಜಾರಿ ಗುಡಿಯೊಳಗೆ ವಿಗ್ರಹದ ಮೂಡೆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಸುತ್ತಾನೆ. ಈಸಗೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ ಗುಡಿಯ ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯುವಾಗ ಆ ದೀಪ ಬೆಳಗಿಕೊಂಡೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಇದು ಒಪ್ಪಳ ಕಾಲದಿಂದ ನಡೆದು ಬರುವ ದೊಡ್ಡ ವಿಶೇಷವೆಂದು ಹೇಳುವರು.

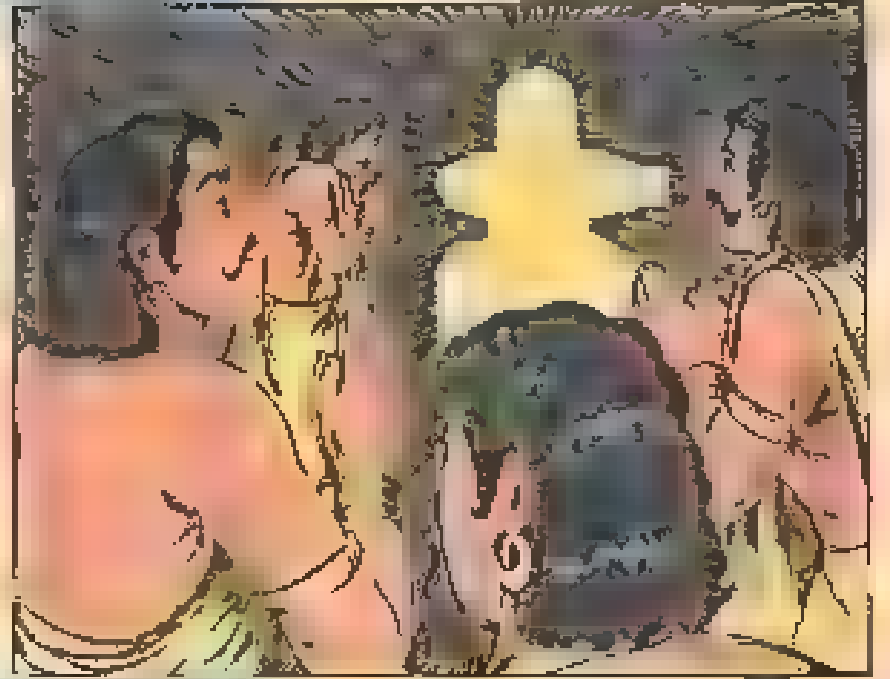
ಸಮಾಧ, ಮುಖ್ಯಕ್ಕೆ ನಿಂತಿರುವ ಅತಿ ಎತ್ತರದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಿರಾರ್ಧನಾಥ ಅಲಯವಿದೆ. ಅದು ಸುಮಾರು ಎರಡು ಕಿಲೋಮೀಟರ್. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುವುದು ಒಪ್ಪಳ ಕ್ಷಿಣಿಮಾಥ ಮಾರ್ಗದಿಂದ. ಶತಕಾಂತರೋಗದ ಅಡ್ಡಾಡುವುದು ಭಕ್ತರು ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡೇ ಇದ್ದಾರೆ.

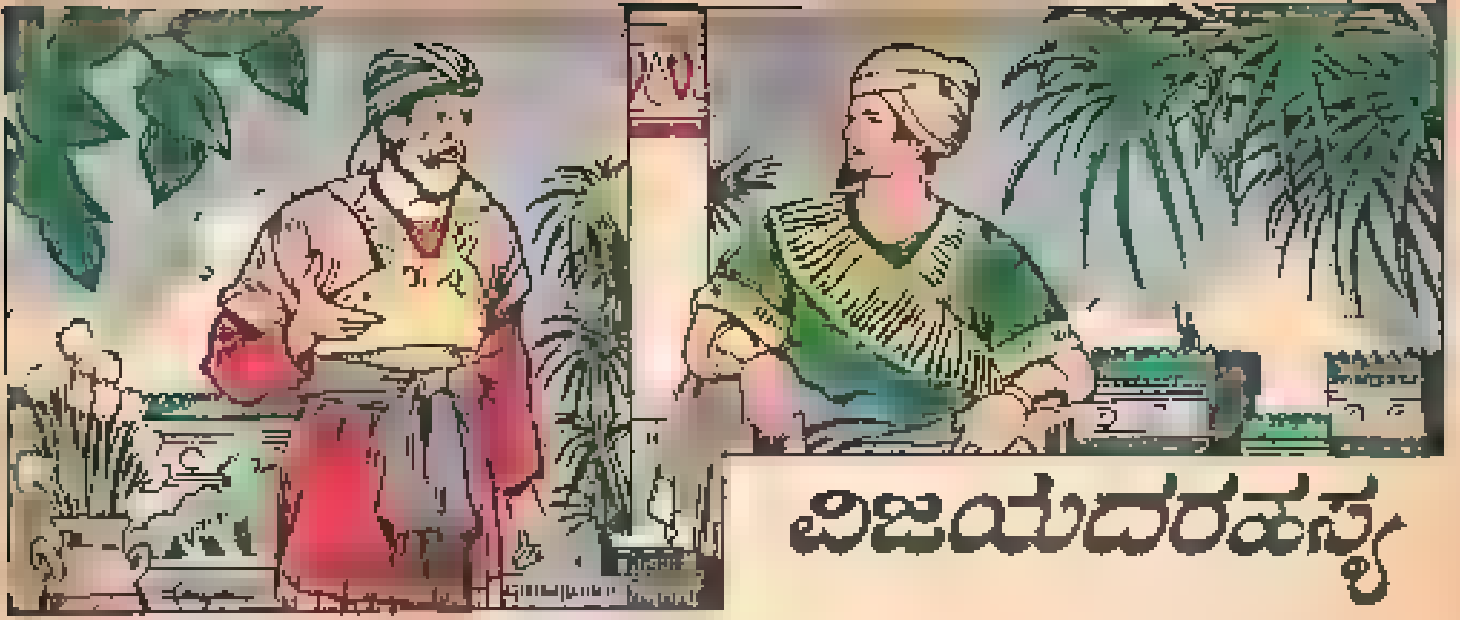

ಪಂಪದಾಂಡವು ಬ್ರೌಪದೇ ಸಹಿತರಾಗಿ ಈ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕವೇ ಮಹಾ ಪ್ರಸ್ಥಾನ ಸಾಗಿದರು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲೂ ಬ್ರೌಪದಿ ಮರಣ ಹೊಂದಿದಳು. ಅಮೇಲೆ ಸಹಕರವರು ಪರಗರ್ಭಯಾಸೆ ಪೀಡನಾಗದೆ ಕೇದಾರನಾಥದ ಸಮೀಪದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರು.

ರುದ್ರ, ಶಿವಾಲಯವೆಂದು ಹೆಸರು ಪಡೆದ ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಶಿವಶ್ವರೂಪವನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿಸಿ ಧರ್ಮರಾಧನು ಪೂಜಿಸಿದನಂತೆ. ಅಗಿಂದ ಕೇದಾರನಾಥದಲ್ಲಿ ಶಿವನಾಥನ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಈ ದಿವ್ಯಗಲ್ಲಿಯೂ ಸಾಗತೊಂದಿದೆ.

ಧೃಯಿಂದ ಯಾತ್ರಿಕರು ಮಾರ್ಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವೆ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಸಾಹಸದಿಂದ ಅಧಿಗಮಿಸಿ ಸೂಕ್ತ ಕೇದಾರನಾಥನನ್ನು ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬದರಿನಾಥದಂತೆಯೇ ಕೇದಾರನಾಥನ ಅಲಯ ರೂಪಾ ಸಂವತ್ಸರದಲ್ಲಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಮುಚ್ಚಲ್ಪಟ್ಟಿರುತ್ತದೆ. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಆ ದೈವ ವ್ಯಾಪದ ಪ್ರತಿರೂಪಕ್ಕೆ ಉದೇ ಮಠದಲ್ಲಿ ಪೂಜೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ.

ವಿಜಯದರಹಸ್ಯ

ಉಚ್ಚೈಕ ಸ್ಥಾನದೊಳಗಿನ ಒಂದು ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಎಂಬ ಯುವಕನು ಸುಲ್ತಾನನಾಗಿ ಸಿಂಹಾಸನವೇರಿದನು. ಅವನು ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ, ಔತಣ ಕೂಟದಲ್ಲಿಯೂ ವಿನೋದ ವಿಲಾಸಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮುಳುಗಿ ಕೇಲುತ್ತ ಕಾಲ ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದನೇ ಹೊರತು, ಪರಿಪಾಲನೆಯ ವ್ಯವಹಾರಗಳನ್ನಾಗಲೀ, ಪ್ರಧಾನ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನಾಗಲೀ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ಅವುಗಳ ಸಂಬಂಧವೇ ಇಲ್ಲವಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಬೇರೆ ಯವರಿಂದಲಂತೆ ಪ್ರವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಕಡೆಗೆ ಅದು ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಗಂಡಾಂಡಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಸುಲ್ತಾನನು ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಧ್ವ ಸಮಯ ನೋಡಿ, ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ ಅವನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಪ್ರಭೂ, ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮೇಲೆ ಏಕೈಕ ರಾಜ್ಯದ ಸುಲ್ತಾನನು ದಂಡೆತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂದು ಬಾರದ ಮೂಲಕ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ. ಆ ದಾಯನ್ನು ಇದಿರಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ ನಾವು ಕೂಡಲೇ ತಯಾರಾಗ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಅವುಗಳಾಗಿ ಶಾದುಕೊಂಡಿ ಛಾರೆ" ಎಂದನು.

ಸುಲ್ತಾನನು ಮಂತ್ರಿಯನ್ನು ಅವಹೇಳನೆಯಿಂದ ಹುಟ್ಟು ಸುರುಗಿಸಿ ನೋಡುತ್ತ, "ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವಿದೆ. ಧೈರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳಿರುವ ಸೇನಾ ನಾಯಕರಿಂದಲೇ, ಹಾಗಾದರೂ ಯಾರ ದಾಳಿಗೂ ನಾವು ಭಯಪಡ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಒಂದವರನ್ನು ಓಡಿಸುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇಬ್ಬೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಸಮಾಚಾರ ಎಂದು ಹೇಳುವಿರಲ್ಲಾ!" ಎಂದನು.

ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿ, ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಮೂಢನಾದ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದನು.

ಅದೇ ಒಂದು ವಾರ ಕಳೆಯುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಂತ್ರಿ, ವಿಚ್ಛೇದನದಂತೆಯೇ ಒಂದು ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರು ಬಂದು ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆ ಹಾಕಿದರು. ಸೇನಾ ನಾಯಕರು ಸೈನ್ಯವನ್ನು ನಡೆಸಿ ಶತ್ರುಗಳನ್ನು ಹೊಡೆದೊಡಿಸಲು ಬಹಳವಾಗಿ ಹೆಣೆದರು. ಆದರೆ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರ ತೀವ್ರತೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾಗದೆ ಹೋದರು. ಕೊನೆ ಶತ್ರುಗಳ ವಶ ವಾಯಿತು. ಶತ್ರುಗಳು ನಗರದೊಳಗೆ ನುಗ್ಗಿದರು.

ಸುಲ್ತಾನ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಾಹ ಲಾಗದೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ರಹಸ್ಯ ಮಾರ್ಗದ ಮೂಲಕ ತಪ್ಪಿ

ಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ತನ್ನ ಬಂಧುವಾದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಸುರಾಸನ ಕೋಟಿಯೊಳಗೆ ಹೊತ್ತು ಅದರ ಅಶ್ವಯುತ ಮರೆಯಲ್ಲಿ ಇರತೊಡಗಿದನು.

ಒಂದು ದಿನ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ತನ್ನ ಆ ಬಂಧುವಿ ನೊಂದಿಗೆ, "ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವಸ್ತು ರಾಜ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಮತ್ತೆ ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ನಿನ್ನ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಸಹಾಯವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರೆ ಉಪಕಾರವಾಗಿತ್ತಿತ್ತು" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಬಂಧುವಾದ ಸುರಾಸನು ಒಪ್ಪಿ, "ನೀನು ನಿನ್ನ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಾದರೆ ನನಗೆ ಅದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷ ಬೇರೆ ಇಲ್ಲ. ಈಗಾಗಲೇ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಬೇರೆ ಕಮಲುದ್ದೀನನೊಂದಿಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಸೈನ್ಯ ವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಹಾಗೆ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಿಕೊಂಡು ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುವಾಗ, ರಾಯಲ್ಡ್ ಒಂದು ಕಡೆ ತಡ್ಕಗಿನ ನೆರಳನ್ನು ಕೊಡುವ

ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಮರವು ಕಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ಕೊಡಿದ ಕೂಡಲೇ, "ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಸೈನಿಕ ರಿರುವಾಗ, ಇವರು ಒತ್ತು ಸುಲಭವಾಗಿ ಕೋಟಿ ಯನ್ನು ಜಯಿಸಿ ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೊಡಾ ಎತಕ್ಕೆ ಹೋಗಲಿ?" ಎಂದು ಅರೋಚಿಸಿಕೊಂಡನು ಕಮಲುದ್ದೀನ್

ಅವನು ಸೇನಾ ನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆದು, "ನೀವು ಹೋಗಿ ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಒಡ್ಡಿ ನನಗೆ ಸಮಾ ಪಾರ ತಿಳಿಸಿ. ನಾನು ಈ ಮರದ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿರು ತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಆಜ್ಞಾಪಿಸುತ್ತಾನೆ.

ಅದರಂತೆ ಸೈನ್ಯವು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮರದ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಕಟ್ಟಿ, ಆ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತು ಕೊಂಡು, ದ್ರಾಕ್ಷಾರಸ ಕುಡಿಯುತ್ತಾ, ತನ್ನ ಸೈನ್ಯವು ಕೋಟೆಯನ್ನು ವಶಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಷಯವಾತ್ ಗಾಗಿ ಕನಕು ಕಾಗತೊಡಗಿದನು. ಅದರ ಸಾರುಂ ಕಾಲವಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಮಂದಿ ಸೈನಿಕರು

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೊಡನೆ, ಉಳಿದವರು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ಬಂದಿಗಳಾಗಿ ಸಿಕ್ಕಿಬಿದ್ದರೊಡನೆ ಕಮಲುದ್ದೀನನಿಗೆ ವರ್ತಮಾನ ಬಂದಿತು !

ಆ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಒಂದಿ ಸ್ತಂಭಸಮಾಯಿತು. "ಇನ್ನು ಈಗ ಮುಖವನ್ನು ಬಂಧುವಿಗೆ ತೋರುವುದೆಂತು ? ಅಲ್ಲಿಂದ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಹುಚ್ಚನ ಹಾಗೆ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೋ ಹೋದನು. ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕ್ಕಿ ನಾನಾ ಅವಶ್ಯಗಳಿಗೆ ಗುರಿಯಾಗಿ ಕಟ್ಟ ಕಡೆಗೆ ಖರೀದಾನ್ ಎಂಬ ಸುಲ್ತಾನನ ಆಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದನು.

ಅಲ್ಲಿರುವಾಗ ಕಮಲುದ್ದೀನ್, ಖರೀದಾನ್ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ಸೈನ್ಯಗಳನ್ನು ನೋಡಿ "ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವು ಪನಗಿರುತ್ತಿದ್ದರೆ ಕೆಳದೂರೂ ನನ್ನ ರಾಜ್ಯ ವನ್ನು ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಜಯಿಸಿಬಿಡಬಹುದು" ಎಂದು ಬಾಯಿಂದ ಒಸರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದರೂ ತಾನು ಯಾರೊಬ್ಬರನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ ತನಗೆ ಎಚ್ಚತ್ತು ದುಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತಿಸುತ್ತ, ಸುಲ್ತಾನನ ಅಂಗ

ರಕ್ಷಕನ ವದವಿಗೆ ಎರಿ, ಕಾಲಕಳೆಯ ಕೊಡಗಿದನು. ಹಾಗೆರುವಾಗ ಒಂದುಸಾರಿ ವಶ್ಯದ ರಾಜ್ಯದ ರಾಜನ ಸೈನಿಕರು ಹಲಾತ್ತಾಗಿ ಬಂದು ಖರೀದಾನ್ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿಗೆಹಾಕಿದರು. ಅಗ ಸುಲ್ತಾನ್ ಖರೀದಾನ್ ಸ್ವಯಂಸೇನೆಗೆ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿ ಶತ್ರುಸೇನೆಗಳನ್ನು ಇದಿರಿಸಿದನು. ಅವನ ಸೈನ್ಯ ಬೊಂದಿಗೆ ಯೋಧಾನುಯೋಧರಾದ ಸೈನಿಕರೂ ಅಪೂರ್ವವಾದ ಧೈರ್ಯಸಾಹಸಗಳಿಗೆ ಹೆಸರಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರೂ ಇದ್ದರು. ಅದರೂ ಖರೀದಾನ್ ಸೇನೆಗೆ ಸ್ವಯಂನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿ ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೋದುದನ್ನು ಮೋಡಿ ಕಮಲುದ್ದೀನನಿಗೆ ಅತ್ಯರ್ಥ ವಾಯಿತು.

ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಖರೀದಾನ್ ಸೈನಿಕರು ಶತ್ರು ಸೈನಿಕರನ್ನು ಅವರೀಲೆಯಿಂದ ಹೊಡೆದು ಸೋಲಿಸಿ ಓಡಿಸಿಬಿಟ್ಟರು.

ಮರುದಿನ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಖರೀದಾನ್‌ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು, "ಪ್ರಭೂ, ನಿಮಗೆ ಸಮರ್ಥರಾದ ದೊಡ್ಡ

ದೊಡ್ಡ ಸೇನಾನಾಯಕರೂ ಅಸಂಖ್ಯಾತರಾದ ವೀರ ಸೈನಿಕರೂ ಇರುವಾಗ ತಾವೇ ಏಕೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಆಸೆ ಬಿಟ್ಟು ನಾಯಕತ್ವವಹಿಸಿ ಯುದ್ಧರಂಗಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರೆಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಕೇವಲ ಸಮರ್ಥರಾದ ಸೇನಾನಾಯಕರೂ, ದೊಡ್ಡ ಸೈನ್ಯವೂ ವಿಜಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದೆಂದು ನಂಬುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ. ದಾಹ್ಯಾಧೀಶನಾದ ಸುಲ್ತಾನನೇ ಮುಂದಿದ್ದು ಅವರನ್ನು ನಡೆಸುವರೇನೇ ಅವರಿಗೆ ಉತ್ಸಾಹ ಬರುತ್ತದೆ. ತಮ್ಮ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಒಡೆಯನೇ ಮಿಥು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಯುದ್ಧಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ವಿಜಯವೂ ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ವಿಜಯದ ರಹಸ್ಯವು ಇದೇ" ಎಂದನು ಮುಗಿಸು ನಗುತ್ತ ಖದೀದಾನ್

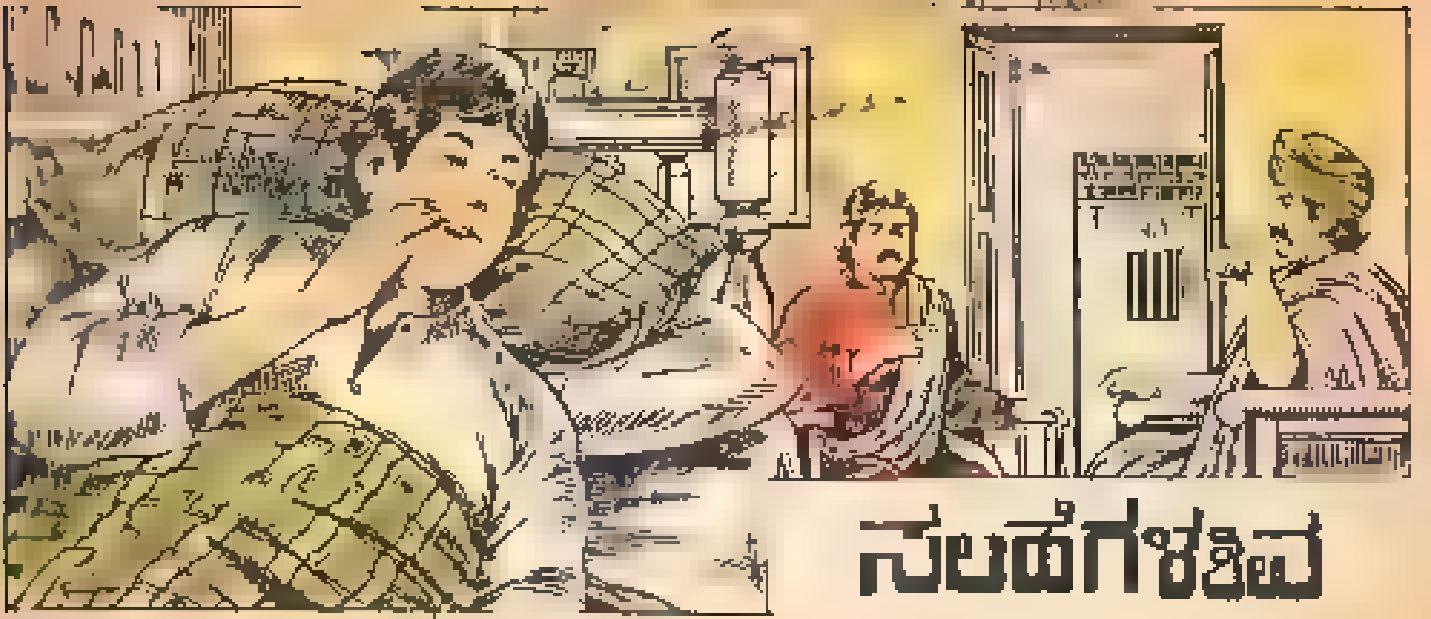
ಖದೀದಾನ್ ಜೀಳದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ, ಆ ಮಾತಿನ ಸತ್ಯವು ಕುಮಲುದ್ದೀನ್‌ಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಅವನು ತಾನು ಯಾರೆಂಬುದನ್ನು ಖದೀದಾನ್‌ನೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿ ಆ ರಾತ್ರಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಬೆಳಗಾಗುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತನ್ನ ದೇಶದ ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಸೇರಿದನು.

ಕೋಟೆಯ ದ್ವಾರವನ್ನು ಕಾವಲುಕಾಡುವ ಸೈನಿಕರು ಅವನನ್ನು ಗುರುತಿಸದೆ, ಒಳಗೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡದೆ ತಡೆದರು.

"ಎವಿರು? ನನ್ನ ಸೈನಿಕರಾದ ನೀವು ನನ್ನ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲವೇ? ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸುಲ್ತಾನ್ ಕಮಲುದ್ದೀನ್" ಎಂದನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ. ಆಗ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿಿದ್ದ ಒಂದು ಭವನದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಸೇರಿ, ಬಂಜಾಯವೆಬ್ಬಿಸಿ, ದುರಾಕ್ರಮದಿಂದ ರಾಜ್ಯ ಹಿಡಿದ ಹೊಸ ಸುಲ್ತಾನನನ್ನು ಓಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಮುಸುಲ್ಮಾನ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಸುಲ್ತಾನನ ದುಷ್ಕೃತಿ ಪರಿವಾಲನೆಯಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿರೂ ಕಷ್ಟಗಳಿಗೆ ಬಿದ್ದಿದ್ದರು. ಅವರು ಕಮಲುದ್ದೀನನ ಕಂಡುಬಂದವನ್ನು ಕೇಳಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದು ಅವನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು ನಮಾಝ ಮಾಡಿದರು.

ಅನಂತರ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ರಾಜ್ಯದೊಳಗೆ ಕರಸ್ಕವಾಗಿರುತ್ತ, ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಮಾಡಲಿರುವ ಬಂಡಾಯಕ್ಕೆ ತಾನೇ ನಾಯಕತ್ವ ವಹಿಸಿದನು. ಸಂಕಷ್ಟ ಪ್ರಜಾವೀರರೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ಅಂದುಕೊಂಡ ಯೋಜನೆಯಂತೆ ಎರಡು ವಾರಗಳೊಳಗೆ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ಬಂಡಾಯವನ್ನು ಸಡಿಲಿ ತರುರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದು ತನ್ನ ಸಿಂಹಾಸನವನ್ನು ದಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡನು. ಆಗಿಂದ ಕಮಲುದ್ದೀನ್ ವಿರಾಟ ಜೀವಿತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು, ಪ್ರಜಾಕ್ಷೇಮವನ್ನು ಪ್ರಧಾನವಾಗಿ ಭಾವಿಸಿ ಪರಿಪಾಲನೆ ಮಾಡಿ, ಬಹು ಬೇಗದಲ್ಲೇ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮನ್ನಣೆಗೆ ಪಾತ್ರನಾದನು.

ಸಲಹೆಗಳಡಿವ

ಅನೇಕ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ರಾಮಾಪುರವೆಂಬ ಊರಿನಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಭಯ್ಯನಂಬ ಒಬ್ಬ ರೈತಾಧ್ಯನು. ಅವನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗನ ಹೆಸರು ಶಿವ. ಆತ್ಮಂತ ಅಚ್ಚಿಯಿಂದ ಬೆಳೆಸಿದುದರಿಂದರೂ ಏನೋ, ಶಿವನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ಬರೇ ಉದಾಸೀನದವ ವಾಗಿದ್ದನು. ಅತ್ತ ಓದಬರೆಹಗಳಿಲ್ಲಾಗಲೀ, ಇತ್ತ ಹೊಲ ತೋಟಗಳ ಕೆಲಸಗಳಿಲ್ಲಾಗಲೀ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕೂಡಾ ಆಸಕ್ತಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಕೊಚ್ಚಿ ಕುಂಬಾ ಉಟಿಮಾಡಿ ಮಣ್ಣು ತಿಂದ ಹಾವಿನ ಹಾಗೆ ಮಲಗಿ ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾನೆ. ಜನರು ಅವನನ್ನು ಸೋಮಾರಿ ಶಿವನೆಂದೇ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾರುಣ್ಯವು ಬಂದರೂ ಅವನ ಉದಾಸೀನತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೊಂದು ಬದಲಾವಣೆಯೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ತಂದೆಯಿಂದ ವಲ್ಲಭಯ್ಯನಿಗೆ ಕುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಗಿತ್ತು.

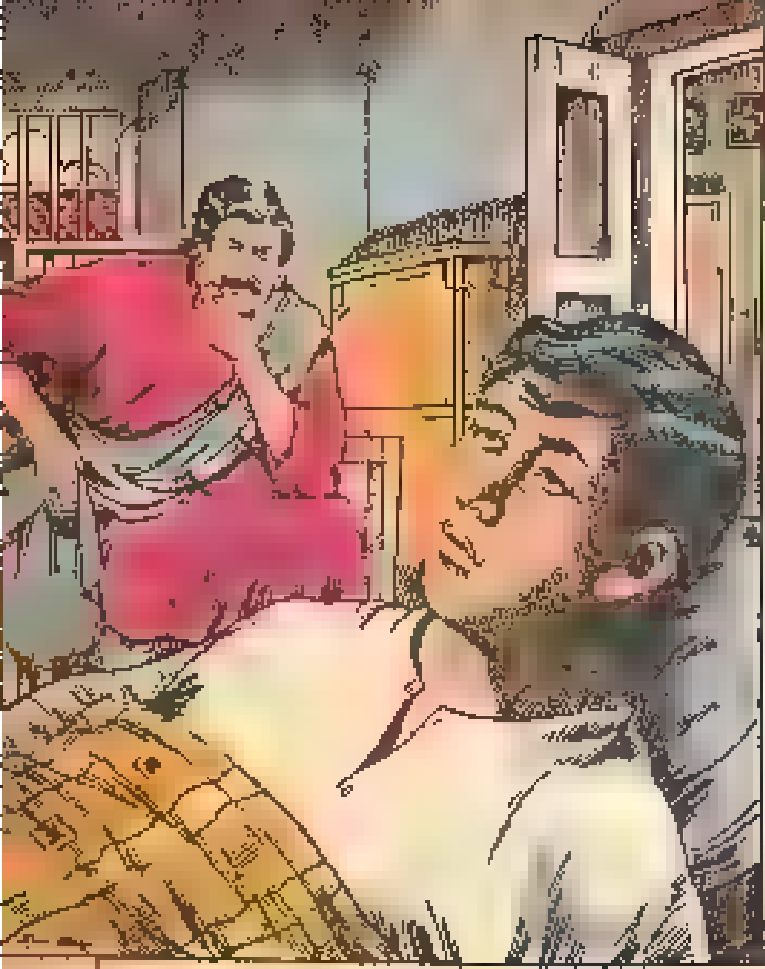
ಹೀಗಿರುವಾಗ ವಲ್ಲಭಯ್ಯನ ಪ್ರಾಣ ಸ್ನೇಹಿತ ನಾದ ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಸಿಕ್ಕುಬಿದ್ದ ಸುದ್ದಿಯೇ ಇದಿರಾಯಿತು. ಅವನ ಮಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಂಬಂಧವು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಬರಲಿರುವ ಅಳಿಯನಿಗೆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗ. ಅವನು

ವರದಕ್ಷಿಣೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಹೊಲವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಧನರೂಪದಲ್ಲಿಯೇ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನು. ಅದಕ್ಕೆ ದೇವಯ್ಯನು ಒಪ್ಪಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಮುಹೂರ್ತದ ದಿನವೂ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು.

ಒಂಗಾರದಂತಹ ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಮಾರುವೆ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಮಾರಿಹೋಗುವು ದೆಂಬ ವಂಬುಗೆ ದೇವಯ್ಯನಿಗೆ ಇದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಮದುವೆಯ ದಿನ ಹತ್ತಿರ ಬರುವವರೆಗೂ ನಿರ್ಲಕ್ಷ್ಯ ವಾಗಿದ್ದು, ಆಮೇಲೆ ಮಾರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದನು. ಆಗ ದೇವಯ್ಯನ ಆತ್ಮಗತ್ಯವನ್ನು ತಿಳಿದಿದ್ದವರು ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಗೆ ಕೇಳಿದರು.

ದೇವಯ್ಯನು ವಲ್ಲಭಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಬಂದು, ನಡೆದ ಸಮಾಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹೇಳಿ, "ಮದುವೆಯ ಮುಹೂರ್ತ ಹತ್ತಿರವಾಗಿದೆ. ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗದೆ ಶುಚ್ಚಿನ ಹಾಗಾಗಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದನು.

ವಲ್ಲಭಯ್ಯನಿಗೆ ಏನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಲಿಕ್ಕೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಿತನ ಕಷ್ಟವನ್ನು ನೋಡಿ ಬಾಯಿ ಬಿದ್ದವನ ಹಾಗೆ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದನು. ಆಗ ಮಂಚದ ಮೇಲೆ ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡಿದ್ದ

ಶಿವನು ಆಳಿಸಿ, “ಇದರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಸಿಕ್ಕು ಎನಿದೆ ಹೀಗೆ ಸುಮ್ಮನಿರಲಿಕ್ಕೆ? ನಿಮ್ಮ ಹೊಲ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಹೊಲಕ್ಕೆ ತಾಗಿಕೊಂಡು ತಾನೇ ಇದೆ? ಅವರ ಹತ್ತಿರ ನಿಮ್ಮ ಸಂಗತಿ ಹೇಳಿದರೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಬೆಲೆ ಕೊಟ್ಟೇ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ದೊಡ್ಡವರು ದೊಡ್ಡತನದಿಂದಲೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ” ಎಂದನು.

“ಅದು ನಿಜವೇ! ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಮೋಡ ಬೇಕೆಂಬ ಆಲೋಚನೆ ನನಗೆ ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ” ಎಂದು ದೇವಯ್ಯನು ಗಡಬಡಿಯಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಅಮೇಲೆ ದೇವಯ್ಯನ ಹೊಲವನ್ನು ಜಮೀನ್ದಾರರು ವ್ಯಾಯಾಮದ ಬೆಲೆಗೆ ಕೊಂಡುಕೊಂಡುದೂ, ಇಟ್ಟ ಮಂಚೂರ್ತದಲ್ಲಿ ದೇವಯ್ಯನ ಮಗಳ ಮದುವೆಯಾದುದೂ ಎಲ್ಲವೂ ಬೇಗ ಬೇಗನೇ ನಡೆದುಹೋಯಿತು. ದೇವಯ್ಯನು ಶಿವನಿಗೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಔತಣದ ಊಟ ಮಾಡಿಸಿದನು.

ಇದು ನಡೆದ ಮೇಲೆ ಪಲ್ಲಭಯ್ಯನು ಒಂದು ದಿನ ದೇವಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಅದೂ ಇದೂ ಮಾತಾಡುತ್ತಾ, “ಒಟ್ಟಿನ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಶಿವ ಯಾವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗವಿಲ್ಲದವನಂತೆ ಬೆಳೆದು ನಿಂತನು!” ಎಂದು ತನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನು ಬಯಲು ಪಡಿಸಿದನು.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ಆಲೋಚಿಸುತ್ತ, ದೇವಯ್ಯನು, “ಹೂಂ, ಅವನು ಉದಾಸೀನತೆಯಿಂದ ಹೀಗಾದನೇ ಹೊರತು ಇವನ ಬುದ್ಧಿ ಒಪ್ಪಳ ಚುರುಕಾಗೇ ಇದೆ. ನೀವು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಿ. ಅವನನ್ನು ಹರಿತ ಚೂರಿಯ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಭಾರ ನನಗಿರಲಿ” ಎಂದನು.

ಅಮೇಲೆ ದೇವಯ್ಯ ಶಿವನನ್ನು ನಿರ್ದಯಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸಿ, “ಎಲೋ ಶಿವಾ! ಎಲ್ಲರೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಉದಾಸೀನದ ಮೊದ್ದೆ ಎಂದರು, ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಆಗದವನೆಂದು ಸೋಮಾರಿ ಶಿವನೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಇದ್ದಾರೆ ನನಗೆ ಈಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶಿವನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವ ಕಣು ಗಳನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ತೆರೆಯುತ್ತ, “ಹಾಗೆ ಅವರು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸುಳ್ಳು ಇಲ್ಲವಷ್ಟೆ? ನನಗೇಕೆ ಕಷ್ಟ? ನಿಜಕ್ಕೂ ನಾನು ಯಾವ ಕೆಲಸಕ್ಕೂ ಕೈಲಾಗದವನೇ” ಎಂದನು.

“ಅದೇನೋ ಅಪ್ಪ! ನನಗೆ ಮಾತ್ರ ನೀನು ದೊಡ್ಡ ಮೇಧಾವಿಯಾಗಿದೆಯೇ ಕಾಣಿಸುವಿ. ನನ್ನ ಹೊಲದ ಮೂರಾಟದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀನು ಜಮೀನ್ದಾರರನ್ನು ಮೋಡಲು ಹೇಳಿ. ಆ ಸಲಹೆ ಖುಷ್ಯಾಡದಷ್ಟು ಪ್ರಯೋಜನವಾಯಿತು. ಅದಾದ ರಿಂದ ನೀನು ಇವತ್ತಿನಿಂದ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವುದಿನ್ನೇ ಕೆಲಸವಾಗಿಟ್ಟುಕೋ. ಅದರಿಂದ ಜನರು ಲಾಭ ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ನಿನಗೂ ಅವರವರ ಶಕ್ತ್ಯಾನುಸಾರ ವಾಗಿ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತೆ” ಎಂದನು ದೇವಯ್ಯ.

ಶಿವನು ಮಂಚದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಒದಿಗೆ ಶರೀರವನ್ನು ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, "ನೀವು ನನಗೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಶ್ರಮ ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ನಾನೇನೂ ಮೇಧಾವಿಯಲ್ಲ" ಎಂದನು.

"ಅವನ್ನು ಸ್ವಪ್ನವಡಿಸಬೇಕಾದವನು ನೀನಲ್ಲ. ನೀನು ಮಾತ್ರ ಕೆಲವು ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಾನು ಬೇಕಾದ ಹಾಗೆ ಮಾಡು" ಎಂದು ದೇವಯ್ಯ ಶಿವನನ್ನು ಮನೆಯ ಬಾವಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾಪೆಯ ಮೇಲೆ ಕೂಡಿಸಿದನು.

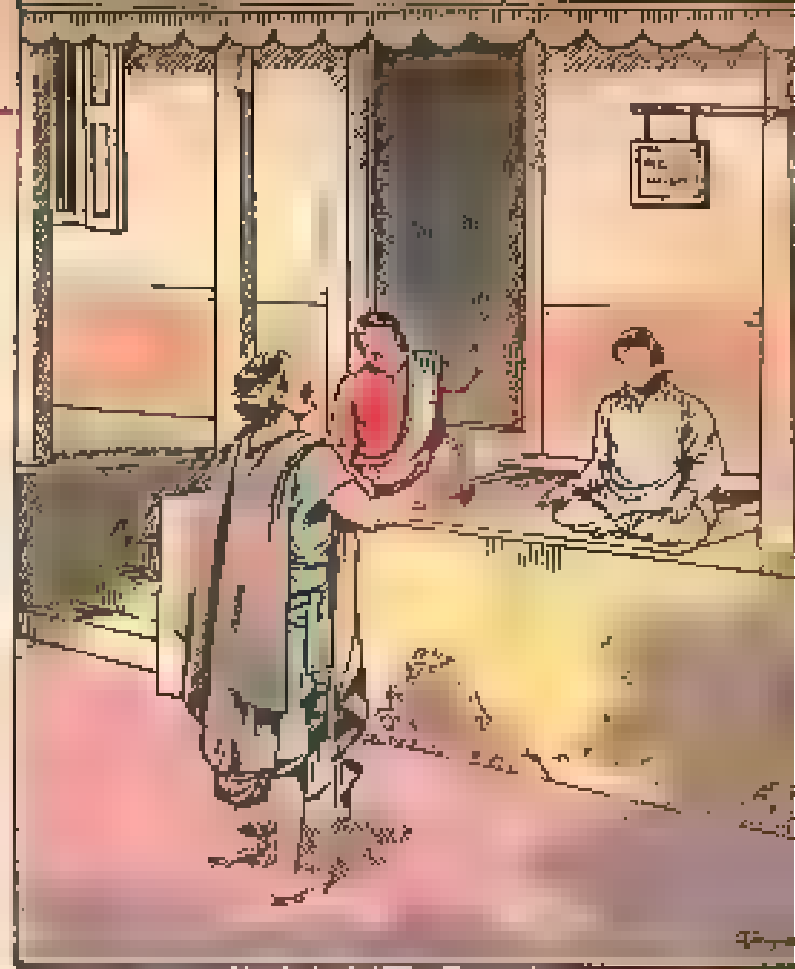
ಅಮೇಲೆ ದೇವಯ್ಯ ಒಂದು ಹಲಗೆಯ ಮೇಲೆ "ಇಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ ಕೊಡಲಾಗುವುದು" ಎಂದು ಸುಂದರವಾಗಿ ಬರೆದು ಶಿವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದ ಕೋಲಿಗೆ ನೇತಾಡಿಸಿ ಕಟ್ಟುವನು. ದೇವಯ್ಯನೂ ಅವನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತನು. ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುವವರು ಅವರನ್ನು ನೋಡಿ ನಗಾಡಿಕೊಂಡರು. ಮಿಳಿಮಿಳಿ ದಿನಗಳಾದರೂ ಶಿವನ ಹತ್ತಿರ ಸಲಹೆ ಕೇಳಲು ಯಾರೂ ಬರಲಿಲ್ಲ.

"ಇದೆಲ್ಲಾ ಏಕೆ ಸುಮ್ಮನೆ ಇಲ್ಲದ ಖಾಲಿಪಾಟು? ನನ್ನನ್ನು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಲು ಬಿಡಬಾರದೆ?" ಎಂದನು ದೇವಯ್ಯನೊಂದಿಗೆ ಶಿವ.

ದೇವಯ್ಯ ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಲೆ ಮೃತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತ, "ಶಿವಾ, ಸ್ವಲ್ಪ ತಾಳ್ಮೆಯಿಂದಿರು. ನಿನ್ನ ಉದಾಸೀನವೂ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಂದೇ. ನಾನು ಕೂಡಾ ನಿನೊಂದಿಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದೇ ನಲ್ಲಾ?" ಎಂದನು.

ಇದು ನಡೆದ ಮರುದಿನ ಬೊಬ್ಬಳನೆಂಬ ಕುರುಬನೊಬ್ಬನು ಆ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತ ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತು, ದೇವಯ್ಯನನ್ನು ನೋಡಿ, "ಎನು, ಏನು ಇದೆಲ್ಲಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

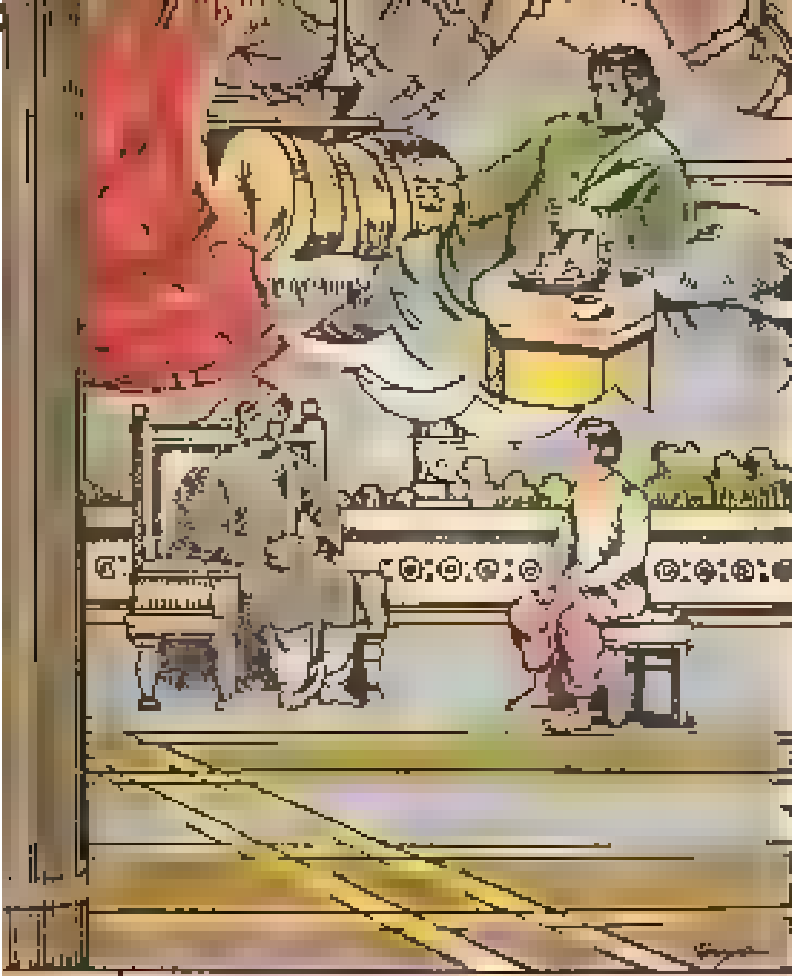
"ಏನೂ ತೋರದೆ ಕಳವಳಪಡುವವರಿಗೆ ಈ ಶಿವನು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಹೇಳುವನು.

ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಪರಿಷ್ಕರಿಸುವ ಮಾರ್ಗ ತೋರಿಸುವನು. ಯಾರಿಗೆ ಏನು ತೋರಿದರೂ ಅಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟರೆ ಸಾಕು" ಎಂದನು ದೇವಯ್ಯ.

"ಓ! ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ!" ಎಂದು ಬೊಬ್ಬಳನು ಸಣ್ಣಗೆ ನಗುತ್ತ, "ನೋಡೀ ಶಿವಯ್ಯಾ, ಊರ ಹೊರಗೆ ಪೂರಂಪೋಳು ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಮೇವು ದೊರಕದೆ ನಮ್ಮ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಗುಡ್ಡದ ಪಾರ್ಶ್ವಗಳಿಗೆ ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಅಲ್ಲಿ ತೋಳಗಳ ಭಯ ಜಾಸ್ತಿ ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಯಾರೂ ನಿದ್ರೆಮಾಡದೆ ಕಾವಲು ಕಾಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವು ಒಂದೋ ಎರಡೋ ಕುರಿಗಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತದೆ. ಏನು ಮಾಡಿದರೆ ಈ ಕಾಟದಿಂದ ಪಾರಾಗಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಶಿವನು ನಿದ್ರೆಯ ಮತ್ತಿನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚುತ್ತ ತೆರೆಯುತ್ತ, "ಇವತ್ತಿನಿಂದ ರಾತ್ರಿಯ

ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನನ್ನು ಯಾವ ಮರದ ಮೇಲೆನೋ ಇದ್ದು ಬಿಡಬೇನೆ ಡಕ್ಕಿ ಬಾರಿಸಿ ಕೊಂಡಿರಲು ಹೇಳಿರಿ. ಆ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿ ತೋಳಿಗಳು ನಿಮ್ಮ ಕುರಿಗಳ ಕಡೆಗೆ ಬಾರವು. ಉಳಿದವರು ಹಾಯಾಗಿ ನಿಧ್ರೆ ಮಾಡುಹುದು. ಸರದಿ ಪ್ರಕಾರ ಡಕ್ಕಿ ಬಾರಿಸಿದರಾಯಿತು " ಎಂದು ಸಲಹೆ ಹೇಳಿದನು.

"ಆಹಾ! ಎಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ಸಲಹೆ! ನಮ್ಮ ಗೆರಬೇ ಮಂಡೆಗೆ ಈ ಆಶೋತನ ತಟ್ಟಲೇ ಇಲ್ಲ" ಎಂದು ಬೊಟ್ಟುಳನು ಕೈಯಲ್ಲಿರ್ದ ಕಾಲು ರೂಪಾಯಿ ಹಣವನ್ನು ಶಿವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದನು.

ಶಿವನ ಸಲಹೆಯಿಂದ ಕುರುಕುರಿಗೆ ತೋಳದ ಕಾಟ ತಪ್ಪಿತೆಂದು ತಿಳಿದು, ಉರ್ದಿವ್ಯವರು ಸಲಹೆ ಗಾಗಿ ಶಿವನ ಬಳಿಗೆ ಬರತೊಡಗಿದರು. ಕ್ರಮವಾಗಿ ಅವನ ಸಂಪಾದನೆ ಬೆಳೆಯತೊಡಗಿತು.

ಸೋಮಾರಿ ಶಿವನ ಸಮಾಜದವರು ವಕ್ಕದ ಊರಿನ ಜಮೀನ್ದಾರರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವರು

ಶಿವನಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿ, ಅವನನ್ನು ತಮ್ಮ ಬಳಿಗೆ ಕರೆಯಿರಿ. "ನೀನು ಸಲಹೆ ಮುಡುಪಿನಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗನೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ನಿನಗೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ಕೊಲೆಮುಕ್ತಾ ಇದೆ. ನನ್ನ ಅಳಿಯ ಮದ್ಯವಾಸಕ್ಕೆ ದಾಸವಾಗಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಆ ಮದ್ಯವಾಸವನ್ನು ಬಿಡಿಸಲು ನನ್ನಿಂದಾಗಬೇಕೋಯಿತು. ನೀನೇನು ದರೂ ಸಲಹೆ ಹೇಳುವೆಯಾ? " ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅವಶ್ಯಾ, ನೀವು ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಬಿಡಿ. ಹದಿನಾಲ್ಕು ವೈವ್ಯನ ಕೈಯಿಂದಾದರೂ ಪಾಂಡಿಯಾಗುವ ಮದ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯ ಕುದಿಯುವ ಮದ್ಯದಲ್ಲಿ ರಹಸ್ಯವಾಗಿ ಬೆರೆಸಿಬಿಡಿ. ಅವರು ಪಾಂಡಿಯಾದಿ ಬೋದ ತಪ್ಪುತ್ತಾರೆ. ಆಗ ನೀವು ಗಾಬರಿಯು ಗಡಿಯಿಡಿ ತೋರಿಸಿ. ವೈವ್ಯನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ಅವನಿಂದ ವಾಂತಿ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಮದ್ಯ ಕೊಡಿಸಿ. ಅನಂತರ ವೈವ್ಯನಿಂದಲೇ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯ ನಿಗೆ ಕಲಬೆರಕೆಯು ಮದ್ಯದಿಂದ ಹೀಗಾಯಿತೆಂದು, ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರತೀಕಾರದ ಮದ್ಯ ಕೊಡಲು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಪ್ರಾಣವಾಯು ಬಿರುತಿತ್ತೆಂದು ಹೇಳಿಸಿ. ಅಮೇಲೆ ನಿಮ್ಮ ಅಳಿಯ ಮದ್ಯದ ಕಡೆಗೆ ತಲೆ ತಿರುಗಿಬಿಡಲಾರರು" ಎಂದು ಶಿವನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದನು.

ಆ ದಿನ ರಾತ್ರಿಯೇ ಜಮೀನ್ದಾರರು ಶಿವನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಅಮಲುಗೊಳಿಸಿದರು ಪಾಟಕವು ಬೆನ್ನಾಗಿಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಮರುದಿನದಿಂದ ಜಮೀನ್ದಾರರ ಅಳಿಯ ಪ್ರಾಣದ ಮೇಲಿನ ಮಹಾತೆಯಿಂದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಸಮಾಪವೆಂದೇ ತಿಳಿಯತೊಡಗಿದನು. ಜಮೀನ್ದಾರರು ಶಿವನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡು ನೂರು ವರಹಗಳನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು.

ಈ ಸಂಗತಿ ನಡೆದು ಒಂದು ತಿಂಗಳಾಗುವಷ್ಟು ರಲ್ಲಿ ಆ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ಮಹೇಂದ್ರವಾಲನ

మేలేయ రాజునాద విక్రమవర్మను
యొద్దకు పంపిస్తాను. ఆ సమయంలో
మహారాజు రాజును అనారోగ్యుడై
పోయి పడిపోయాడు. ఇదన్న తిక్కా విక్రమ
వర్మను ముంగారు కిదరి యొద్దకు బయట
పంపించాడు.

మహేంద్రపాలనిగి కుమార్తెలను ఒక్కయ
కొక్కరిగా పంపాడు. ఆమె రాజును సేవించి,
శివన సలహాయం దానిని తేగే ప్రయోజన
పడదనబడదన్న తేగి. ఆమెను కర్రయి
ఈ సమయం దానిని సలహా తేగి
బయటం దానిని తేగి.

మహేంద్రపాల రాజును శివనకు తన్న
ఒక్క ఒకరమరికి, సంగతియన్నెల్లా వివరి
యేగిదను. అదన్న తేగి శివను రాజునొందిగి.
“ప్రభుగి, నిమ్మ అనారోగ్యుడై తేవల
కవల నాటికవల ఒండు పుకారు పుట్టిపడిరి.
నిమ్మపైకి నిమ్మ విక్రమవర్మన మేలే
యొద్దకు తూగిద, ఆమెను నిమ్మ మేలే
దండెత్తి బయట తూగి మారి, సూరినాటికంబ
పుకరింద ఒగే అనారోగ్యుడైంద నీటిను
త్తియించి ఆమెగి తిక్కువ తూగి మారి.

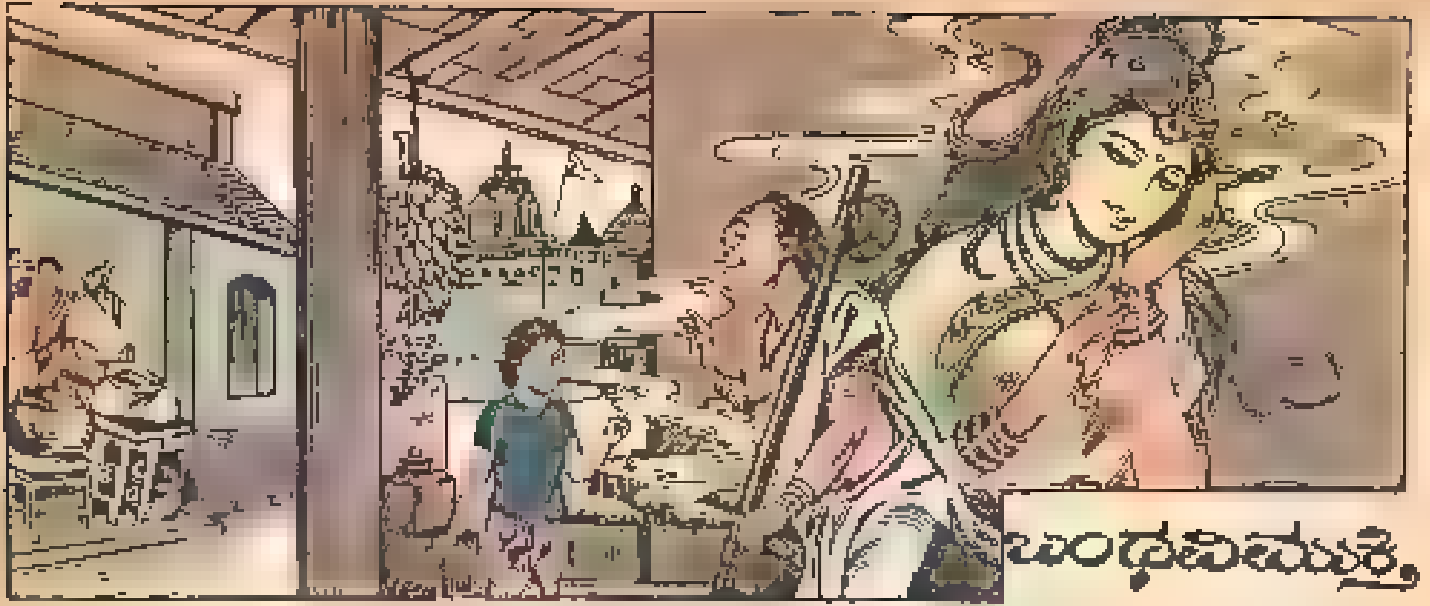
ఇదన్న నిమ్మ దినా అంతఃపురం దొంగి
నృత్యగాన విరాసదొంగి ముకుగి తేలుత్తిరు
వంతే వాతేగిగి ప్రకారపడిరి. అదరి
యొద్దకు తూగి, ఒక్క సిద్ధాంతాన్ని మారి
కొందే ఇర్రాకు. తన్న గుణభారత మూలక
ఈ సంగతియన్న తేగిద విక్రమవర్మను
దేశం సరికద్దన్న దాటి ముందే బయట
పుయత్నము బిట్టు కుందెరుగి మోగి బిట్టు
త్తాన” అందు సలహా మారిదను.

రాజును శివను తేగిదంతయే ఎక్కువన్న
మారిదను. అందు వార కళయవపురం
గుణభారత మూలక సంగతియన్న తిక్కు
విక్రమ వర్మను, యొద్ద మారిదొంగి
అరిగిదనయన్న బిట్టు. సరికద్దెనరి మారిద
శివనాన్నిత్తి. తన్న రాజుగి కుందెరుగి
మోగిబిట్టును.

మహేంద్రపాల రాజును ఇదన్న తేగి
వరమనందగొండు శివనను దొడ్డు సరికద
మేలే తన్న అంతరంగి సలహాదాయనాగి
నియమిత్తిదను.

అందినంద శివన తేగి “సలహా శివ”
అందు స్థిరమగిమోయితు.

ಹಿರಿವಾಸನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬಾ ಮೊಟ್ಟೆ ಮಾಂತ್ರಿಕ, ಬಹುದೊಡ್ಡ ಮಾಂತ್ರಿಕ, ಆದರೆ ಬಹಳ ಮುದುಕ ಅವನು ಆ ಊರಿನ ಒಂದು ಸಂದಿನಲ್ಲಿ ಚೆಕ್ಕದೊಂದು ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಏನೋನೋ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರುತ್ತ ಕಾಲಕ್ಷೇಪ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಅವನೊಬ್ಬ ಮಾಂತ್ರಿಕನೆಂಬ ಸಂಗತಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಆ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತಾಯಿ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಂದೆ ಮಾತ್ರ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಹುಡುಗನು ಏನೂ ತೋರದೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಅಂಗಡಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತ, ಬರುವ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಕೆಗೆದು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ಒಂದು ಮುನ್ನುವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಮೂರಲೇ ಬಾರ ದೊಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಕೇಳಿದ್ದನು. ಅದೊಂದು ವಿಚಿತ್ರವಾದ ತಂಟೂರಿ. ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದ ಪ್ರತಿ ಯೊಬ್ಬರೂ "ಆ ತಂಟೂರಿಯ ಬೆಲೆ ಎಷ್ಟು?" ಎಂದು ಕೇಳುವರು. "ಇದು ಮಾರಲಿಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲ

ಯಯ್ಯಾ" ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಡುವನು ಮಾಂತ್ರಿಕ. ಒಳ್ಳೆ ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡುವನೆಂದರೂ ಸರಿಯೆ. ಆ ತಂಟೂರಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹುಡುಗನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ಮುಟ್ಟಲು ಬಿಡುತ್ತಿಲ್ಲ ಮುದಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಒಂದು ದಿನ ಹುಡುಗನು, "ಏತಾ, ತಾತಾ, ಕೇಳಿದಷ್ಟು ಹಣ ಬರುತ್ತದಷ್ಟೆ? ತಂಟೂರಿನ ಮಾರಿಬಿಡಬಾರದೆ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

"ನೀನು ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡಮಾದ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ನಿನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಿಡುತ್ತೇನೆ ಅದು ಅವರ ಗಣ ವನ್ನೇ ಹಾಡುವುದು. ಆ ಹಾಡಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಜನರೂ ನಿತ್ಯೇಕ್ಷಿತರಾಗಿ ನಿನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕನು ತಂಟೂರಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎತ್ತಿ, ಅದರ ತಂತಿ ಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿ ಹಾಡಿದ ಕೊಡಲೇ ದಿವ್ಯಗಾನವು ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಬರುವಂತೆ ಅದ್ಭುತ ವಾಗಿ ಹೊರಟಿತು.

ಇಂತಹ ಮಧುರಗಾನವು ಬೇಗೆ ಹೊರಡುತ್ತ ದೊಂದು ಕೇಳುವವರಿಗಿಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ಆಶ್ಚರ್ಯ. ಆ

ತಂಬೂರಿಯೊಳಗೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಒಬ್ಬಳು ದೇವಕನ್ಯೆ
ಯನ್ನು ಬಂಧಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಅವಳನ್ನು ಹಾಗೆ ಬಂಧಿಸಿ
ಬಹಳ ಕಾಲವಾಗಿತ್ತು. ಆ ಗುಟ್ಟು ಮಾಂತ್ರಿಕನ
ಹೊರತು ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು.

ಆಗಿನಿಂದಲೂ ಮಾಂತ್ರಿಕನಿಗೆ ಪೆದರಿ ಆ ದೇವ
ಕನ್ಯೆ ಅವನಿಗೆ ಬೇಕಾದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಹಾಡಿ
ನೊಂದಿಗೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ದೇವಕನ್ಯೆಗೆ ಈ
ಹುಡುಗನೊಂದರ ಅತ್ಯಂತ ಪ್ರೇಮ. ಅದರಿಂದ
ಅವನು ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ
ಅದ್ಭುತವಾದ ದಿವ್ಯಗಾನವನ್ನು ಹಾಡುವಳು. ದೇವ
ಕನ್ಯೆಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಗಾನದಿಂದ ಹುಡುಗನ
ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಅನಂದಭಾಷ್ಪ ಕುಂಬುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಹೀಗಿರುವಾಗ ಆ ಹುಡುಗನ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬದ
ದಿನವು ಬಂದಿತು. ಆ ದಿನ ಅವನು ಬಂದು ಮಾಂತ್ರಿಕ
ನಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ, ಮಾಂತ್ರಿಕನು ಹರ
ಸುತ್ತ "ಮೊಮ್ಮಗನೇ, ನಾನು ನಿನಗೆ ಕೊಡುವೆ
ನೆಂದ ತಂಬೂರಿ ಇಗೋ! ಇದನ್ನು ನಿನ್ನ ಇಷ್ಟ
ಬಂದ ಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೋ!" ಎಂದು ಹೇಳಿ
ಅದನ್ನು ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಉಚ್ಚುತ್ತು.
"ನನ್ನ ಸ್ವಂತಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟಿರಾ ತಾತಾ? ನನ್ನ
ಇಷ್ಟಬಂದ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾ?"
ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದನು.

"ಮಾಡಿಕೋ ಮೊಮ್ಮಗಾ, ಮಾಡಿಕೋ!
ಅದಕ್ಕೆ ಅಭ್ಯಂತರವೇನಿದೆ?" ಎಂದನು ನಗುತ್ತಾ
ಮಾಂತ್ರಿಕ ತಾತ.

ಕೂಡಲೇ ಹುಡುಗನು ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ
ಓಡಿದು ಹೊರಗೆ ಒರಗಿ ತಂತಿಗಳನ್ನು ಮೀಟಿ
ಹೊತ್ತಿ ಎಬ್ಬಿಸಿದನು. ಆಗ ತಂಬೂರಿಯೊಳಗಿನಿಂದ,
"ಅಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ಮಗನೇ! ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧನ
ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬ್ಬಾ. ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಾದ

ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಬಿಡು. ನನ್ನ ಲೋಕಕ್ಕೆ
ನಾನು ಹೋಗಲು ಸ್ವತಂತ್ರ ಕೊಡವ್ವಾ!" ಎಂದು
ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟುವಂತೆ ದೀನ ಸ್ವರದಿಂದ ರಾಗವಾಗಿ
ದೇವಕನ್ಯೆ ಹಾಡಿದಳು.

ಹುಡುಗನು ಅರ್ಥದಲ್ಲಿ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು
ಕೆಳಗಿಳಿಸಿ, ಗಿರಕ್ಕೆನೆ ಮಾಂತ್ರಿಕನ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದನು.
"ತಾತಾ, ಈ ತಂಬೂರಿಯನ್ನು ನೆಜ್ಜಿಸ್ತು ನನ್ನ
ದಾಗಿಯೇ ಕೊಟ್ಟಿರಾ? ದೇವಕನ್ಯೆಯನ್ನು ಬಂಧನ
ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಬಹುದೇ?" ಎಂದು
ಆತುರದಿಂದ ಕೇಳಿದನು.

"ತಂಬೂರಿಯೊಳಗೆ ದೇವಕನ್ಯೆ ಇರುವಳೆಂದು
ನಿನಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು
ಮಂದಿ ಮಾಂತ್ರಿಕ.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು, "ದೇವಕನ್ಯೆಯ ಮಾತು
ನನಗೆ ಅನೇಕವಾರಿ ಕೇಳಿರುತ್ತದೆ. ಈ ಬಂಧನ
ದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಎಜ್ಜೋಸಾರಿ ಕೇಳಿ

ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ಈಗ ಹಾಡುವ ಹಾಡಿನಲ್ಲಿ ಕೂಡಾ ಹಾಗೆಯೇ ಕೇಳುತ್ತಾಳೆ. ಅವಳ ಸಂಕಟವನ್ನು ನಹಿಸಲು ಇನ್ನು ವನಗಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ತಂಬೂರಿ ನಿಜಕ್ಕೂ ನನ್ನದೇ ಅದರ ಈಗರೇ ಅವಳನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಶನ್ಮ ಪೃಥವಿಯೊಳಗಿನ ಆವೇಶನೆಯನ್ನು ಹೊಂದಡಿಸಿ ಕೊಂಡು ಹೋದನು.

"ಅವಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟರೆ ತಂಬೂರಿಯಿಂದ ದಿವ್ಯಗಾನವನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದು. ಅವಳು ಅದರೊಳಗೆ ಇರುವಾಗ ಮಾತ್ರವೇ ನೀನು ಹೇಳುವ ಹಾಡು ದಿವ್ಯವಾಗಿ ಕೇಳಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ಬರುವ ಗಾನಕ್ಕೆ ಶನ್ಮಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ರೋಕ ವೆಲ್ಲಾ ನಿನ್ನ ಪಾದದ ಬುಡದಲ್ಲೇರುತ್ತದೆ. ಅವಳನ್ನು ತಂಬೂರಿಯೊಳಗಿನಿಂದ ಬಿಟ್ಟರೂ, ನೀನು ತಂಬೂರಿ ಬಾರಿಸಿ ಹಾಡಬಹುದು. ಆ ಹಾಡು ಭಕ್ತುಕರು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆಯೇ ಇರುತ್ತದೆ, ದಿವ್ಯಗಾನವಾದರೆ ಕೀರ್ತಿಯೂ, ಐಶ್ವರ್ಯವೂ ಎಲ್ಲವೂ ಬರುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಲ್ಲೇ ಒಲಿದಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತೀ. ಯಾವ ಮಾರ್ಗ ಪೇರೋ ನೋಡಿಕೋ" ಎಂದನು ಮುದಿ ಮೂಂತ್ರಿಕ.

ಅದಕ್ಕೆ ಹುಡುಗನು "ತಾತಾ, ಅದೇನಾದರೂ ಆಗಲಿ, ಚಿಂತೆಯಿಲ್ಲ. ದೇವಕನ್ನೆಯನ್ನು ಎನು

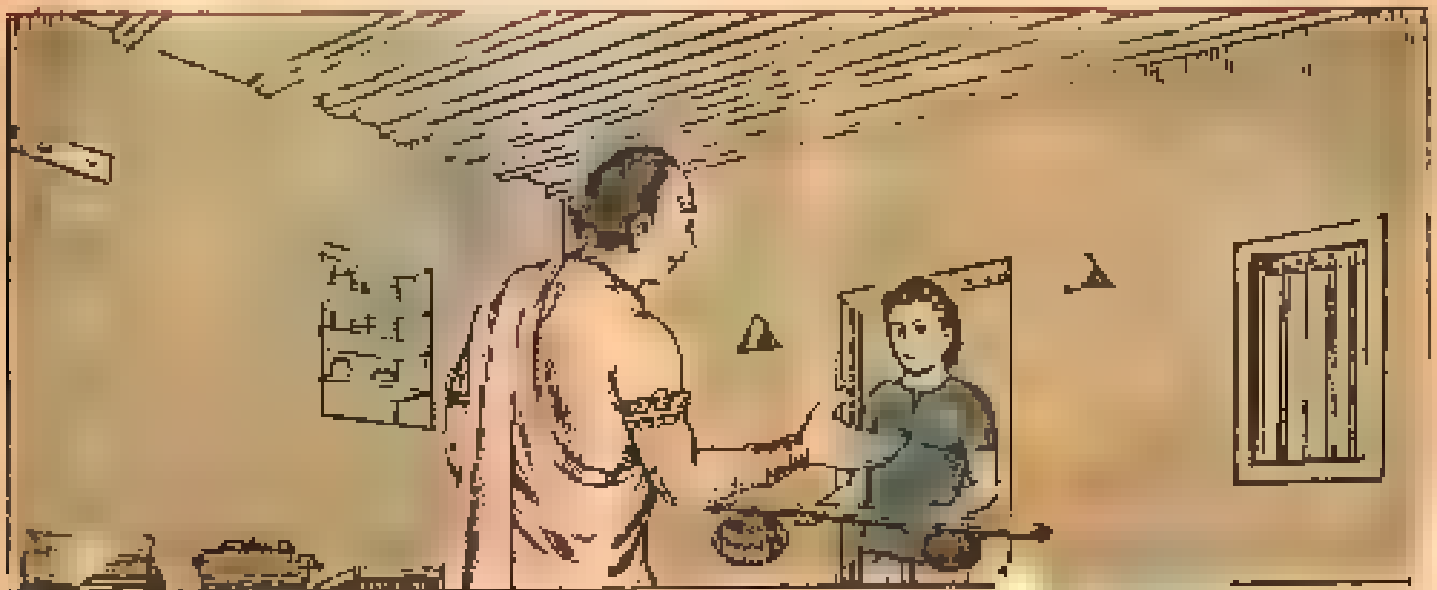
ಬಂಧಿಸಿದಲಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಂಬೂರಿಯನ್ನೆತ್ತಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ ಹಾಗೆ ಹಾಕಿದನು.

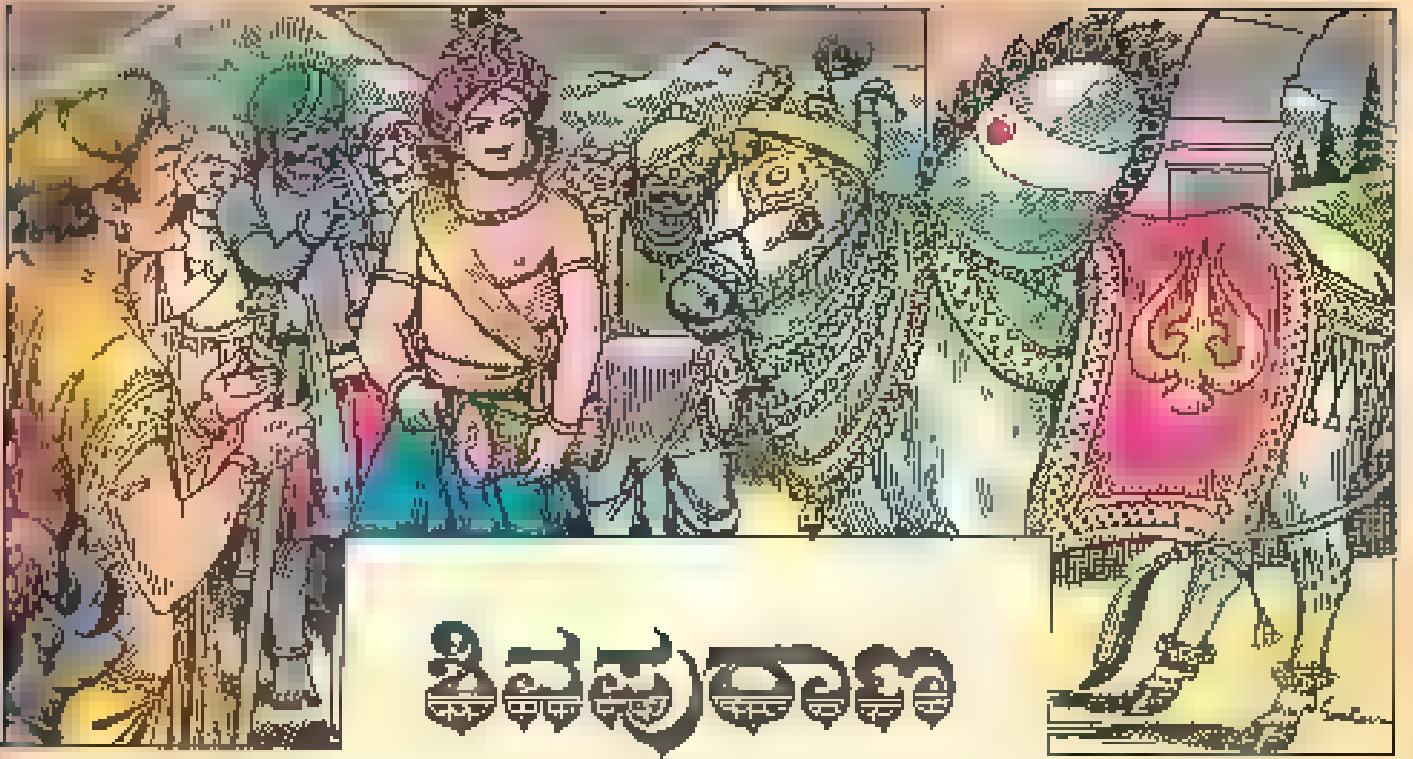
ತಂಬೂರಿ ತುಂಡು ತುಂಡಾಯಿತು. ಅದರೊಳಗಿನಿಂದ ಒಬ್ಬಳು ದೇವಕನ್ನೆ ಹಾರಿ ಹೊರಗೆ ಬಂದಳು.

ಅಮ್ಮಾ, ನೀನು ಒಳ್ಳೆಯ ಕೃಪೆಯು ಉಳ್ಳವಳು. ನನ್ನನ್ನು ಈ ಬಂಧನದಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿದೆ. ಈ ತಂಬೂರಿಯೊಳಗೆ ಇಷ್ಟು ನುಸುಳಿ. ಅದುವರಿಂದ ಇಷ್ಟರ ವರೆಗೆ ನನ್ನ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ನೀನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದ ದಿವ್ಯಗಾನವು ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಅದರ ನಾಸು ಆಗಾಗ ನಿನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ದಿವ್ಯಗಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೇನೆ. ಇದನ್ನು ನೀನು ಒರೆದುಕೊಂಡು ಗ್ರಂಥಸ್ಥ ಮಾಡಿ ಲೋಕ ದವರ ಮುಂದೆ ಹಾಡು. ನಿನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಕೀರ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅದೃಶ್ಯಳಾಗಿ ಹೋದಳು.

ಮೂಂತ್ರಿಕನು ಮುಗುಳು ನಗುತ್ತ, ಒಡೆದು ಹೋದ ತಂಬೂರಿಯು ತುಂಡುಗಳನ್ನು ಹೆಕ್ಕಿ ಸೇರಿಸಿ ಅಂಚಿನ ಮೊದಲಿನಂತೆ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ಹುಡುಗನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟನು.

"ಮೊಮ್ಮಗನೇ ! ನಿನ್ನ ತ್ಯಾಗಕ್ಕೂ, ಸಾಧನಕ್ಕೂ ಇಕೋ ತಂಬೂರಿ. ತೆಗೆದುಕೋ. ಸುಖವಾಗಿರು" ಎಂದು ಅದನ್ನು ಅವನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮಾಯ ವಾಗಿ ಹೋದನು ಆ ಮುದಿ ಮೂಂತ್ರಿಕ.

ಶಿವಪುರಾಣ

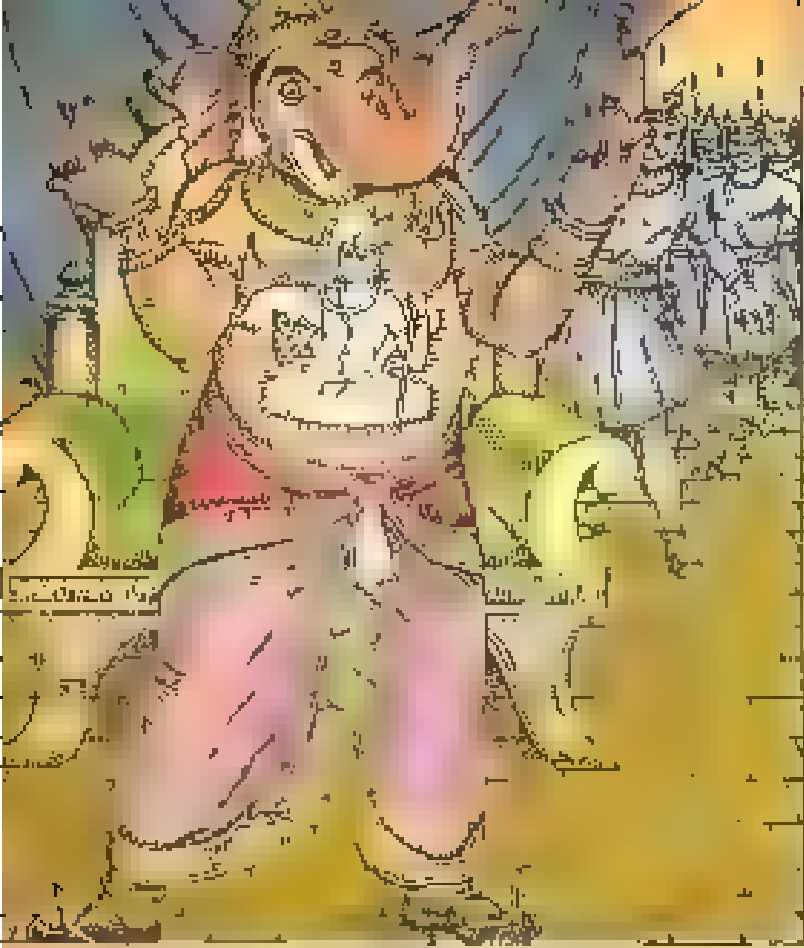
ಪೌರ್ವಾತಿ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, "ಅಣ್ಣಾ, ನನಗೆ ದೊಡ್ಡ ಆಪತ್ತು ಬಂದಿದೆ. ನನ್ನ ಗಂಡನನ್ನು ಗಜಾಸುರನು ತನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಸುಡುಗೊಡ್ಡಾನೆ. ಲಿಂಗರೂಪದಲ್ಲಿ ಅವನ ಹೃದಯ ದಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ನನ್ನ ಗಂಡ. ನೀನೇ ಆತನನ್ನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತಂದು ಸೇರಿಸಬೇಕು. ಬೇರೆ ಯಾರೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಕೊಳ್ಳಲಿ ? " ಎಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಿದಳು.

ವಿಷ್ಣು ಅವಳಿಗೆ ಹಾಗೆಯೇ ಮಾಡುವನೆಂದು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟನು. ಶಿವನು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ಬರುವವರೆಗೆ, ಗಣಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಾದವನು ಕೈಲಾಸದನ್ನೂ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನೂ ಸಂರಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಏರ್ಪಡಿಸಿದನು ಮಹಾವಿಷ್ಣು.

ಆಮೇಲೆ ವಿಷ್ಣು ರುದ್ರ, ವೀರಭದ್ರ ಗಣ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋದನು. ಮಹಾ ವಿಷ್ಣು ತಲೆಹಾಕಿದ ಈ ಘನಶಾಯಾದ ಸಂಗತಿ ದೇವೇಂದ್ರಾದಿ ದೇವತೆಗಳಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಅವರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬಂದರು.

ತರುವಾಯ ಎಲ್ಲರೂ ಮಹಾವಿಷ್ಣುವಿನ ಆದೇಶ ದಂತೆ ರೂಪಪಲ್ಲಟ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ರುದ್ರ, ಗಣ ಗಳೊಂದಿಗೆ ಕೊಡಿ ಶೋಣಿತಪುರಕ್ಕೆ ಹೋದರು. ನಂದೀಶ್ವರನು ಗಂಗೇಶ್ವರಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟು ಉಳಿ ದವರು ಬಗೆಬಗೆಯ ವಾದ್ಯಗಳನ್ನು ಬಾರಿಸುವವರ ವೇಷದಲ್ಲಿದ್ದರು. ವಿಷ್ಣು ಗಂಗೇಶ್ವರನು ಸುವರ್ಣ ವಾಗಿ ಮಾರ್ಪಟ್ಟನು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಶೋಣಿತಪುರದ ಬೀದಿಗಳಲ್ಲಿ ಶಿರಚ್ಚಿತ್ತ ಗಂಗೇಶ್ವರನು ಅಡ್ಡಿಸುತ್ತ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರ ಮಾಡುತ್ತ ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಅನಂದಪಡಿಸಿ ಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಜನರು ಉತ್ಸವಕ್ಕೆ ಬರುವಂತೆ ಅವರ ಆಟ ನೋಡಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದರು.

ಒಂದು ಅದ್ಭುತವಾದ ಗಂಗೆತ್ತು ಒಂದು ಮನುಷ್ಯರು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಬಾಡುತ್ತದೆಂದೂ, ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕುಣಿಯುತ್ತದೆಂದೂ ಕೇಳಿ, ಆ ಗಂಗೆತ್ತಿನ ಗುಂಪಿನವರನ್ನು ಗಜಾಸುರನು ತನ್ನ ಸಭೆಗೆ ಬರಮಾಡಿಸಿದನು. ಅಲ್ಲಿ ಗಂಗೆತ್ತು ಹಾಡಿಗೆ ತಕ್ಕ ಹಾಗೆ ನೃತ್ಯ ಮಾಡಿತು.

ಅವರು ಹಾಡುವ ಹಾಡೆಲ್ಲವೂ ಶಿವಸ್ತೋತ್ರಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಆ ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಜಾಸುರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಶಿವಲಿಂಗವು ಮೆಲ್ಲನೆ ಉಬ್ಬುತ್ತ ದೊಡ್ಡದಾಗತೊಡಗಿತು.

ಲಿಂಗವು ದೊಡ್ಡದಾಗುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಗಜಾಸುರನ ಶ್ವಾಸವಾಳಕ್ಕೆ ಒತ್ತಡ ಬಂದು, ಅವನಿಗೆ ಉಸಿರಾಡಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನಗೆ ಸಾಯುವ ಕಾಲ ಬಂತೆಂದು ತಿಳಿದು "ಹೇ ! ಪರಮೇಶ್ವರಾ ! ಕಾಪಾಡು ! ನಿನ್ನಿಂದಲೇ ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ" ಎಂದು ಕೂಗಿದನು.

"ಗಜಾ ! ಈಗ ನಿನಗೆ ಸಾವು ಸಮೀಪಿಸಿತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಬಂತಿರಬೇಡ. ಬೇಕಾದ ಪರವನ್ನು ಕೇಳು" ಎಂದನು ಶಿವ.

"ನನ್ನ ತಲೆ ಪೂಜಿಸಿಯವಾಗಿಯೆಂತೆ ಮಾಡು. ನನ್ನ ಚರ್ಮವನ್ನು ನೀಡು ಧರಿಸಬೇಕು. ನನಗೆ ಜನ್ಮರಾಹಿತವು ಸಿಗಬೇಕು. ಈ ಮೂರು ವರ

ಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡು ದೇವಾ !" ಎಂದು ಆರ್ತವಾಗಿ ಬೇಡಿಕೊಂಡನು ಗಜಾಸುರ.

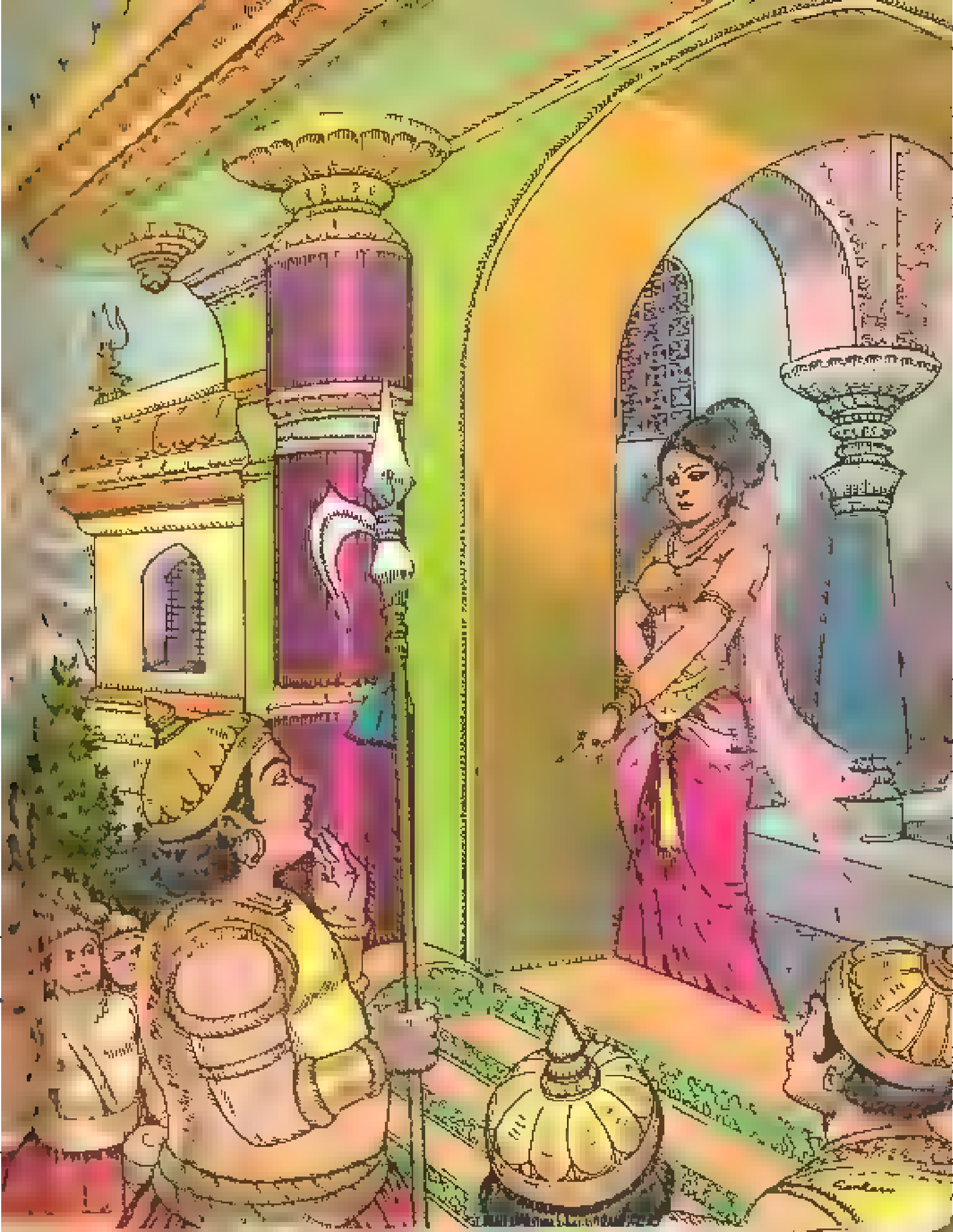
ಶಿವನು ಅವನು ಕೇಳಿದ ವರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಅವನು ಇಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಶನ್ನ ಹತ್ತಿರವೇ ಇರುವಂತೆ ಅನುಗ್ರಹಿಸಿ ಗಜಾಸುರನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೀಳಿಕೊಂಡು ಮೊರಗೆ ಬಂದನು. ಅದಕ್ಕೊಂದಿಗೆ ಗಜಾಸುರನೂ ಸತ್ತುಬಿದ್ದನು.

ಇದನ್ನೆಲ್ಲ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ಗಜಾಸುರನ ಪರಿವಾರದವರು ದೇವತೆಗಳ ಮೋಸವೆಂದು ಗರ್ಜಿಸಿ, ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಮುಖಾದಿಹು ಅಪರಣ್ಣರನ್ನೂ ಸಂಹರಿಸಿಬಿಟ್ಟನು.

ಪರುಪಾಯ ಬ್ರಹ್ಮ, ವಿಷ್ಣು, ವೇವೇಂದ್ರ, ನಂದೀಶ್ವರ ಮೊದಲಾದವರು ಶಮ್ಮ ನಿಜರೂಪ ಧರಿಸಿ ಶಿವನಿಗೆ ವಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ಅಲ್ಲಿಂದ ರುದ್ರಗಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಿಂದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದರು. ಶಿವನು ತಾನು ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಕೊಂದು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಸುದ್ದಿ ಕಳುಹಿಸಿದನು.

ಅದಕ್ಕಿಂತ ಮೊದಲೇ ಈ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಸಂತೋಷದಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾರ್ವತಿ, ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಗೃಹದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿಕ್ಕಾಗಿ, ಗೃಹದ್ವಾರದಲ್ಲಿದ್ದ ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಗಜಾಧಿಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ, "ಅಪ್ಪಗಳೇರಾ, ನಾನು ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ಕಾದುಕೊಂಡಿರಿ ! ನಾನು ಹೇಳುವವರೆಗೂ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬರಲು ಬಿಡಬೇಡಿ" ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಸ್ವಲ್ಪಮೊತ್ತಿಗೆ ನಂದೀಶ್ವರನೇ ಮೊದಲಾದವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಒಂದು ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಲು ಮೊಡದಿದರು. ಆಗ ಲಕ್ಷ್ಮಿಣೀಪತಿಗಳು ಅವರನ್ನು ತಡೆದು, "ಅಮ್ಮನವರು ಅಭ್ಯಂಜನ ಸ್ನಾನದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ತಾನು ಹೇಳದೆ ಯಾರನ್ನೂ ಒಳಗೆ ಬಿಡಬಾರದೆಂದು

ಅಮ್ಮನವರ ಆಜ್ಞೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ದೂರವೇ ಸಮಯ ಕಾದುಕೊಂಡು ನಿಲ್ಲಿರಿ " ಎಂದರು.

"ನಾವು ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಯಿಂದ ಬಂದವರು. ಮೂರು ಲೋಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಈಶ್ವರಾಜ್ಞೆಗೆ ಇದಿರಿಲ್ಲ. ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ತಡೆಯಲು ನೀವಾರು?" ಎಂದು ರುದ್ರಗಣಗಳು, ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳೊಂದಿಗೆ ಹೋರಾಬಕ್ಕಳಿದರು. ಅಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕೋಲಾಹಲ ನಡೆಯಿತು.

ಈ ಕೋಲಾಹಲವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪರಿಚಾರಿಕೆಯೊಬ್ಬರು ಬಂದು ನೋಡಿ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ, "ಅಮ್ಮಾ, ನಮ್ಮ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳೂ, ರುದ್ರಗಣಗಳೂ ಮೊಡೆದಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ರುದ್ರಗಣಗಳ ಪ್ರವರ್ತನೆಯಿಂದ ಪಾರ್ವತಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಅವಳು ಕೂಡಲೇ ದೇವಗಣಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳಿಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡು

ವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು. ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳೂ ದೇವಗಣಗಳೂ ಒಂದಾಗಿ ರುದ್ರಗಣಗಳನ್ನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಹೊಡೆದು ಹಣ್ಣುಮಾಡಿದಿಟ್ಟರು. ರುದ್ರಗಣಗಳು ತೀರಾ ಸೋತು ಹಿಂದೆ ಓಡಿದರು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಓಡಿಹೋದ ರುದ್ರಗಣಗಳು ಶಿವನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು ಮೊರೆ ಇಟ್ಟರು. ಆಗ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರದನು. "ಪಾರ್ವತಿಯು ದ್ವಾರ ಪಾಲಕಿಗಿ ಇಷ್ಟು ಭೋಗೇ? ಶಿವನ ಅಜ್ಞೆಯನ್ನೇ ಧಕ್ಕರೆಸುವುದುಂಟೆ? ಮನು ಕಾಲ ಬಂತಪ್ಪಾ!" ಎಂದು ಹೇಳಿಕೊಂಡನು.

ತನ್ನ ಭೃತ್ಯರು ವೆಟ್ಟು ತಿಂದರೆಂದು ಕೇಳಿಯೇ ಕೋಪಗೊಂಡ ಶಿವನು, ವಾರದನು ಹೇಳಿಕೊಂಡು ದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇನ್ನಿಷ್ಟು ಕೆರಳಿದನು. ಅವನು ತನ್ನ ತ್ರಿಶೂಲವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳ ತಲೆಗಳನ್ನು ಕಡಿಸಿದಿಟ್ಟನು.

ತನ್ನ ಒಲೆಯ ಕುಮಾರರ ತಲೆಗಳು ಬಿದ್ದು ಹೋದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ದುಃಖಿಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದಳು.

ಪಾರ್ವತೀದೇವಿಯ ಮನೆಯ ದ್ವಾರದ ಹತ್ತಿರ ಈಗ ತಡೆಯುವವರಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಶಿವನು ಬ್ರಹ್ಮ ವಿಷ್ಣುಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಪಾರ್ವತಿಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದನು. ಅಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೇ ಸ್ನಾನ ಮುಗಿಸಿ, ಅಲಂಕರಿಸಿಕೊಂಡು, ಗೃಹದೇವತೆಗಳನ್ನು ಪೂಜಿಸಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ಪಾರ್ವತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳ ಸಾವಿನಿಂದ ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿ ಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಅಂತರೇ ಬಂದವರನ್ನು ಅವಳು ಗೌರವಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಶಿವನು ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸ ಬೇಕೆಂದು ಅವಳ ಹತ್ತಿರ ಬಂದನು. ಆದರೆ ಸಂತಪ್ತಳಾಗಿದ್ದ ಪಾರ್ವತೀದೇವಿ ಶಿವನನ್ನು ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ ನೋಡಲೂ ಇಲ್ಲ.

ಆಗ ವಿಷ್ಣು ಪಾರ್ವತಿಯ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು, "ತಂಗೀ, ಗಜಾಸುರನು ಸತ್ತುಹೋದುದಕ್ಕೆ ಮೂರು ಲೋಕಗಳೂ ಆನಂದದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿರು ವಾಗ ನೀನು ಇಷ್ಟು ದುಃಖದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗುವಂತೆ ಏನಾಗಿದೆ? ನಿನಗೆ ಬಂದ ಕಷ್ಟವೇನೆಂದು ಹೇಳು. ನಾನು ತೀರಿಸುತ್ತೇನೆ" ಎಂದನು.

ಪಾರ್ವತಿ ವಿಷ್ಣುವನ್ನು ನೋಡಿ, "ಅಣ್ಣಾ, ಶಿವನು ನಿಷ್ಕಾರಣವಾಗಿ ನನ್ನ ಕುಮಾರರಾದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳನ್ನು ಕೊಂದುಬಿಟ್ಟನು. ಅವರನ್ನು ಬದುಕಿಸಿ, ಅವರಿಗೆ ತಕ್ಕ ಅಧಿಕಾರಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನನ್ನ ದುಃಖ ತೀರುವುದು" ಎಂದಳು.

ಆಗ ಶಿವನು ಗಜಾಸುರನಿಗೆ ತಾನು ಕೊಟ್ಟ ಪರಗಳ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಹೇಳಿದನು. ತನ್ನ ತಲೆ ಪೂಜನೀಯವಾಗಬೇಕೆಂದೂ, ತನ್ನ ಚರ್ಮ ವನ್ನು ಶಿವನು ಧರಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಗಜಾಸುರನು ಕೇಳಿರುವುದನ್ನು ಹೇಳಿದನು ಶಿವ.

ಆದುದರಿಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಗಳಿಗೆ ಅಧಿಪತಿ ಯಾದವನ ಪರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಸಭೆಗೆ ತರಿಸಲಾಯಿತು. ರುದ್ರಗಣಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಗಜಾಸುರನ ತಲೆ ಯನ್ನೂ ತರಿಸಿ, ಅದನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಯ ರರೀರಕ್ಕೆ ಅಂಟಿಸಿದರು.

ಕೊಡಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ, ನಿಧಿಯಿಂದ ಒದ್ದಪನ ಬಂದದಲ್ಲಿ ಎದ್ದು, ಪಾರ್ವತಿಗೂ ಮಹಾ ವಿಷ್ಣುವಿಗೂ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡಿದನು. ಅದೇ ವಿಧ ವಾಗಿ ಉಳಿದ ಇಪ್ಪತ್ತು ಮಂದಿ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳ ಮುಂಡಗಳಿಗೂ ಅನೇಯ ತಲೆಗಳನ್ನು ತಗರಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ ಅವರು ಕೂಡಾ ಬದುಕಿದರು. ಹೀಗಾದುದನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾರ್ವತಿ ಒಹಳ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಸ್ತುತಿಪೂಜಿಸಿದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಎಲ್ಲರೂ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಸಭೆಯಾಗಿ ಸೇರಿದರು.

ಆ ಬಗೆಯ ಪರಮಾನಂದದ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ, ವಿಶ್ವ ದರ್ಶಿ ಎಂಬ ಉಪ್ರಾಹ್ಮನು ಎದ್ದುನಿಂತು, "ಓ ಶಿವಪಾರ್ವತಿಗಳೇ! ನನ್ನ ಕುಮಾರಿಯರಾದ ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ ಮೊದಲಾದವರನ್ನು ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿ ಪತಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅಪ್ಪಣೆಯೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರೂ ಸಂತೋಷವಟ್ಟು ಒಬ್ಬರಿಗೆ ನೀಡಿದರು. ಒಬ್ಬನು ತಾನೇ ಪುರೋಹಿತ ನಾಗಿದ್ದು ವಿಶ್ವದರ್ಶಿಯ ಕುಮಾರಿಯರನ್ನು ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆ ಮಾಡಿದನು. ಆ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ಮೊದಲನು. ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯ ಹೆಸರು ಜಯಲಕ್ಷ್ಮಿ. ಅವಳೇ ದೊಡ್ಡವಳು.

ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಮಂದಿ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಿಗೂ, ವಿಶ್ವದರ್ಶಿ ಉಪ್ರಾಹ್ಮನ ಕುಮಾರಿಯರೊಂದಿಗೆ ಮದುವೆಯಾದ ಕೊಡಲೇ ಪಾರ್ವತಿ ತಿಳಿಸೊಂದಿಗೆ.

“ಪರಮೇಶ್ವರಾ, ನನ್ನ ಕುಮಾರರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಗಳನ್ನು ಕೂಡಾ ಕೊಟ್ಟು ಗಜಾಸುರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವರಗಳನ್ನು ಸಾರ್ಥಕ ಮಾಡಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡಳು.

ಶಿವನು ಅವಳ ಅಪೇಕ್ಷೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದ ಕುಮಾರ ಸ್ವಾಮಿ ಮುಂದೆ ಬಂದು, ಪಾರ್ವತೀ ಪರಮೇಶ್ವರ ರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ, ತನಗೆ ಕೂಡಾ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯ ಕೊಡ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡನು.

“ನಿನಗೆ ಆಗಲೇ ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಪತ್ಯ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇವಷ್ಟೆ? ಅದೇ ನಿನಗೆ ಸಾಕು. ರುದ್ರ, ಗಣಗಳ ಮೇಲೆ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡುಬಿಡು” ಎಂದನು ಶಿವ.

ಆದರೆ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ, ತನಗೆ ಕೂಡಾ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವು ಬೇಕೇಬೇಕೆಂದು ಹಟ ಒಡೆದನು.

ಆಗ ಶಿವನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೂ, ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಗಣಾಧಿಪತಿಗಳಲ್ಲಿ ಹಿರಿಯನಿಗೂ ಒಂದು ಸ್ಪರ್ಧೆ ಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸಲು ಹೇಳಿದನು. ಅದೇನೆಂದರೆ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ವಾಹನಗಳ ಮೇಲೆ ಪೂಜಾರ್ಥವಾಗಿ ದರ್ಶನ ಮಾಡುತ್ತ ಭೂವೃದಕ್ಷಿಣೆ

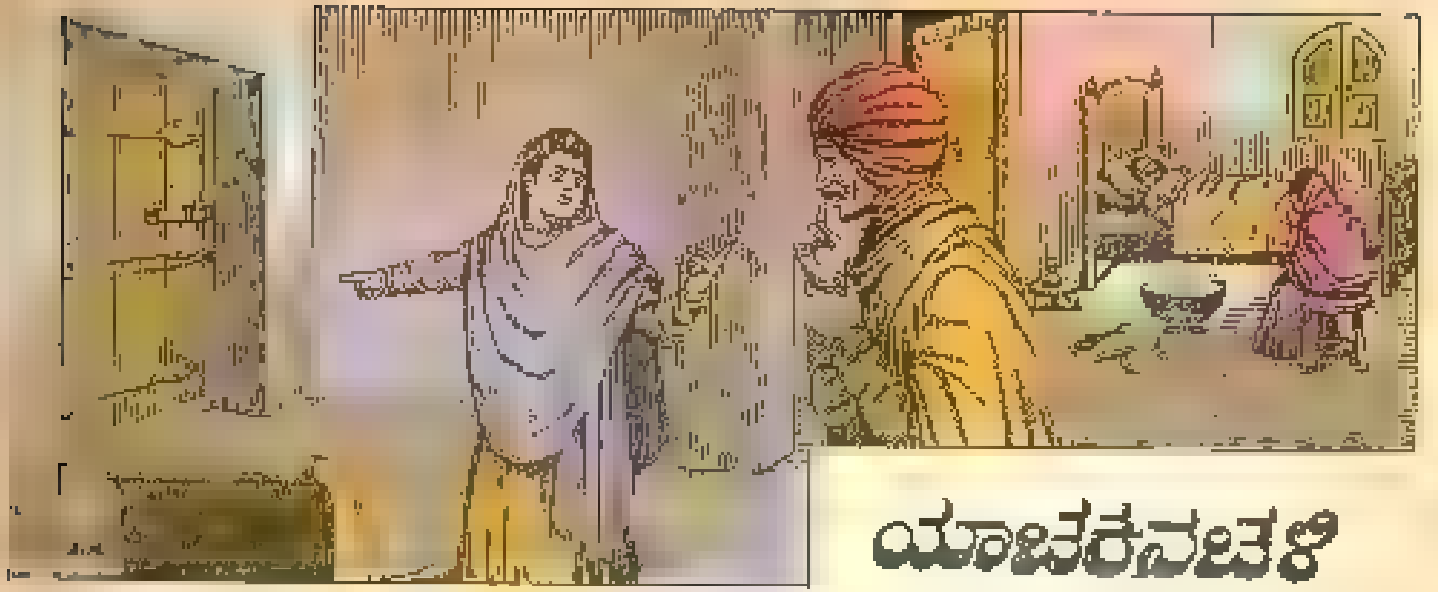
ಮಾಡಿ ಕೈಲಾಸಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರಬೇಕು. ಯಾರು ಮೊದಲು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬರುವರೋ ಅವರಿಗೇ ಸರ್ವ ಗಣಾಧಿಪತ್ಯವನ್ನೂ ಕೊಡಲಾಗುವುದು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಶಿವನು ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ನವಿಲನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಇಲಿಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಗಜಾಸುರನನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿಗೆ ವಾಹನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟನು. ಕೂಡಲೇ ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ನವಿಲಿನ ಮೇಲೆ ಏರಿ ರಿಪ್ಪನೆ ಆಕಾಶದಲ್ಲಿ ಹಾರಿ ಹೋದನು.

ಲಕ್ಷ್ಮೀಗಣಾಧಿಪತಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, “ಅಮ್ಮಾ, ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದೆಯೋ ನೋಡು! ಕುಮಾರಸ್ವಾಮಿ ಆಜ್ಞಾನುಬಾಹುವಾದ ಬಲಿಷ್ಠನು. ಅಂಥವನಿಗೆ ನವಿಲನ್ನು ವಾಹನವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಭಾರವಾದ ತಲೆಯಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಹೊಟ್ಟೆಯಿಂದ ಇಲಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇಗೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಿ? ಇಂತಹ ಪರೀಕ್ಷೆ ಇಡುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ, ನಮಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿಯಾಗುತ್ತಿತ್ತು!” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಪಾರ್ವತಿ: “ನಾನೇನೂ ಮಾಡುವಂತಿಲ್ಲ ವಲ್ಲವ್ವಾ, ನಿನ್ನ ಮಾವಯ್ಯನಾದ ವಿಷ್ಣುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಉಪಾಯ ಕೇಳು” ಎಂದು ಹೇಳಿದಳು.

ಯಾಚರೇನಚಳಿ

ಒಂದಾನೊಂದು ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತ್ವೇತ ನಗರವನ್ನು ಚಳಿಗಾಲವು ಬಹಳ ಕ್ರೂರವಾಗಿ ಆಕ್ರಮಿಸಿ ಕೊಂಡಿತು. ಕಾಲಪುರುಷನು ಚಳಿ ಪುರುಷನೊಂದಿಗೆ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರ ಹಿಡಿದು ಒತ್ತಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಆನಿಸ ತೊಡಗಿತು. ಕತ್ತಲೆ ಪ್ರವೇಶಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಅದು ಹರಗೂ ಯಾರೂ ಅನುಭವಿಸಿದಂತಹ ಕಡು ಚಳಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿ, ರಾತ್ರಿಯಾದಂತೆ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಗು ತ್ತಿತ್ತು. ಕತ್ತಲೆಯಾಗುತ್ತಲೇ ಜನರಲ್ಲಿ ಕಿಟಕಿ ಬಾಗಿಲು ಗಳನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಮನೆಯೊಳಗೇ ಇರು ತ್ತಿದ್ದರು. ಅದು ಹೊರಗಿನ ಚಳಿ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತೆಂಬ ಭಯದಲ್ಲಿ ಕಂಡಿ ನಂದು ತೊತು ಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಬಟ್ಟೆ ತೂರಿಸಿ ಮುಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದರು.

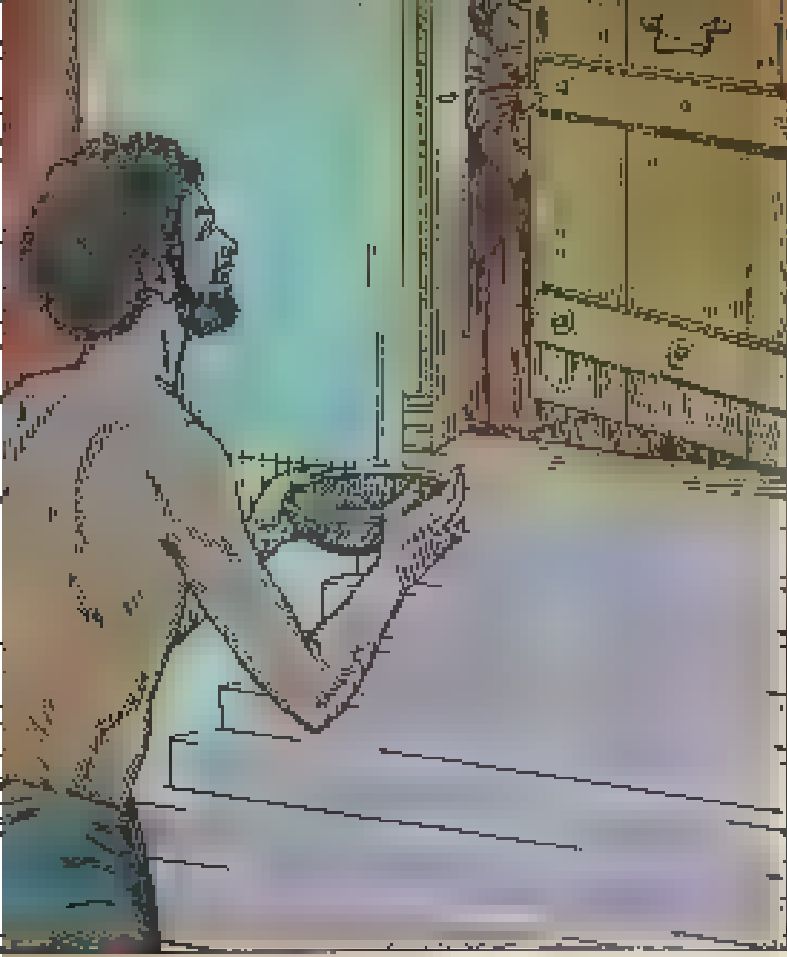
ಅಂತಹ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಜಿತ್ತೇಂದ್ರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಭಾಗ್ಯವಂತನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ ತಲೆ ಎತ್ತಿತು. ಆದು ರಾತ್ರಿಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಎದ್ದ ಸಮಸ್ಯೆ ಜಿತ್ತೇಂದ್ರನ ತಂದೆ ಭೋಗೇಂದ್ರನಿಗೆ ಅರಿಯದಿದ್ದು ವರ್ಷ ದಾಟಿಯಾಗಿತ್ತು. ಉಣ್ಣೆಯ ಶಾಯಿಯನ್ನು ಹೊದಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ ಚಳಿಯನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವನಾದಾಗದೆ ಹೋಯಿತು.

ಅವನಿಗಾಗಿ ಮನೆಯೊಳಗೇ ಚಳಿ ಬೆಂಕಿ ಉರಿಸಿದರು. ಆದರೂ ಅವನ ಚಳಿ ತಗ್ಗಲಿಲ್ಲ. ಚಳಿಯಿಂದ ಹೊರಡುವ ಹೊರಗುಡುಕೆಯ ಸ್ವರವೂ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

“ಇದು ಮಾಮೂಲು ಚಳಿಯಲ್ಲವ್ಯಾ, ಜ್ವರದ ಚಳಿ. ಚಳಿಜ್ವರ! ವೈದ್ಯನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಏನಾದರೂ ಮದ್ದುಕೊಟ್ಟು ಹೊರತು ಇದು ತಗ್ಗಲಾರದು. ಸುಮ್ಮನಿದ್ದರೆ ಬೆಳಗಾಗುವುದರೊಳಗೆ ಏನಾಗುತ್ತೋ! ನನಗೆ ಒಹಳ ಭಯವಾಗಿದೆ!” ಎಂಬಳು ಜಿತ್ತೇಂದ್ರನ ಕಾಯಿ.

“ಈ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಇಳಿಯಲ್ಲಿ ವೈದ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಯಾರು ಹೋಗುತ್ತಾರೆ? ಹೋದರೆ ಕೂಡಾ ವೈದ್ಯನು ಈ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ರೋಗ ನಿವಾರಣಮಾಡಿ ಮದ್ದು ಕೊಡುವುದುಂಟೆ?” ಎಂದು ಜಿತ್ತೇಂದ್ರನು ಅನುಮಾನದ ರಾಗ ತೆಗೆದನು.

“ವೈದ್ಯರು ಈ ಬಳಿಗೆ ಮನೆ ಕದಲಿ ಬಾರದಿದ್ದರೂ, ನಾವು ಹೇಳುವ ರೋಗದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಏನಾದರೂ ಉಪಶಮನದ ಮದ್ದು

ಕೊಟ್ಟಾರು” ಎಂದು ಜಿತೇಂದ್ರನ ತಾಯಿ ಸಲಹೆ ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದಳು.

ಆದರೆ ಮನೆಬಾಗಿಲು ತೆರೆದು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಲು ಯಾರೂ ಸಿದ್ಧರಿರಲಿಲ್ಲ. ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಸೇವಕರಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮಿಂದ ನಡೆಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದಂ. ಕಾಲುಗರು ಮರಾಠಿ, ನಡುದಾರಿ ಯಲ್ಲಿ ನಿಧೇವ್ಯ ಎಂದರು.

ಕಡೆಗೆ ಜಿತೇಂದ್ರನು ಕೋವದಿಂದ ಕಣ್ಣು ಕೆಕ್ಕರಿಸಿ ಹೇಳಿದಾಗ, ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಹೆದರಿ ಧೈರ್ಯವಿಡದೆ ಹೋಗಲು ತಯಾರಾಗಿ. ಮನೆಯ ಮೊರೆಯಾಗಿಲು ತೆರೆದನು.

ಅವನು ಬಾಗಿಲು ತೆರೆದ ಕೂಡಲೇ, “ಅಮ್ಮಾ ಒಂದು ಮುದ್ದೆ ಕಷಕ ಹಾಕಿ ತಾಯೇ!” ಎಂಬ ಕೂಗು ಆ ಸೇವಕನ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು.

ದಿಟ್ಟು ನೋಡಿದಾಗ ಅವನ ಮುಂದೆ ಮೈ ನಡುಗಿಸುವ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಯಾಜಕನು ನಿಂತಿದ್ದನು.

ಅವನ ನೋಟದಲ್ಲಿ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಬೈರಾಸಿನ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಬಟ್ಟೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬೇರೆ ಯಾವ ಆಚಾರವೂ ಅವನ ಮೇಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮಣ್ಣಿನ ಗುಂಡುಬಟ್ಟಲು ಮಾತ್ರವಿದ್ದಿತು. ವಿಶೇಷವೇನೆಂದರೆ ಅಂತಹ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪಮಾತ್ರವೂ ನಡುಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅವನನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಸೇವಕನು ಬೇಗ ಬೇಗ ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಜಿತೇಂದ್ರನೊಂದಿಗೆ, “ಅಯ್ಯಾ! ನಮಗಿನ್ನು ವೈದ್ಯರ ಅಗತ್ಯವೇ ಇಲ್ಲ. ಒಬ್ಬ ಮಹಾರೋಗಿ ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಬಾಗಿಲು ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದಾನೆ. ಅವನ ಮಹಿಮೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದೆಂದರೆ ಇಂಥಾ ಗುಡಗದಿಸುವ ಚಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅವನು ಒರಿಮೈಯಲ್ಲಿ ಚೂರೂ ನಡುಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೇವರೇ ಅವನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಬೇಕು. ನೋಡಿ ಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಈ ಅದ್ಭುತ ವಾರ್ತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಜಿತೇಂದ್ರನು ಅತುರದಿಂದ ಬೀದಿ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದನು. ಯಾಜಕನು ಒರಿಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದ ಜಿತೇಂದ್ರನನ್ನು ನೋಡಿ, ತುಂಬಾ ದೈತ್ಯತೆಯಿಂದ, “ಅಯ್ಯಾ, ದಸಿವನ ಸಂಕಟ ತಾಳಲಾಗದಿದ್ದೇನೆ. ಒಂದು ಮುಷ್ಟಿ ಅನ್ನ ಹಾಕಿಸಿರಯ್ಯಾ! ನಂ ಪುಣ್ಯ ಸ್ವಾಮಿ! ಮಾತಾಡಲಿಕ್ಕೂ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ವಿಸಾದರಿಪ್ಪು ನೀಡಿ ಜೀವ ಉಳಿಸಿರಯ್ಯಾ!” ಎಂದನು.

ಜಿತೇಂದ್ರನು ಅವನನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಾ, “ಇಗೋಪ್ಪಾ, ನನ್ನ ತಂದೆ ತಾಳಲಾಗದ ಚಿಣ್ಣರ ದಿಂದ ಸಂಕಟವಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಅವರ ಸಂಕಟ ತಗ್ಗಿಸಿದೆಯೆಂದರೆ ನಿಮಗೆ ಮುಷ್ಟಿ ಅನ್ನ ಎಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಟ ಹಾಕುತ್ತೇನೆ. ಏನನ್ನವಿ?” ಎಂದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಜಕನು ದಿವ್ಯವಾದನೆಯಿಂದ, “ಅಯ್ಯಾ, ದಸಿವೆಯಿಂದ ಸಾರಲಾದ ನನಗೆ ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಪರತ್ತು

...ಗೆ ವೈವ್ಯಕೀಯವೇನೂ ತಿಳಿಯದು.
 10 ಗೋ...ನ ಸಾಧಾರಣ ಭಿಕ್ಷುಕನಂತಹ
 ...ನು.

“ಇಂಥನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಆಲೋಚಿಸಿ,
 “ಯೋಗಲಿ, ಪಕ್ಕದ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿರುವ ವೈದ್ಯರ
 ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಮದ್ದು ತಂದುಕೊಡುವಿಯಾ?”
 ಎಂದು ಯಾಚಕನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದೆಯಲ್ಲಾ? ನನ್ನ ಮೈಗೆ ಈಗ
 ಏನೇನೂ ತಕ್ಕಯಿಲ್ಲ. ಒಂದೆರಡು ತುತ್ತು ತಿಂದರೆ
 ಯೊರತು ಕವಲಿಲಾರೆ” ಎನ್ನುತ್ತ ಯಾಚಕನು
 ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲ ಕುಳಿತು ಕಳಿತನು.

“ಈ ವೇಷಕ್ಕೆನು ಬಿಡು. ಆಲೋಚಿಸು.
 ಮೊದಲು ಮದ್ದು ತಂದರೇನೇ ನಿಶಗೆ ಅನ್ನ
 ಕೊಡುವೆ. ನಿನ್ನಿಂದಾಗದಿದ್ದರೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬರನ್ನು
 ಕಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಿನ್ನಿಗೆ ಅನ್ನಬಿಟ್ಟು ಮಣ್ಣು ಇಲ್ಲಿ
 ಸಿಗದು” ಎಂದನು ಜಿತೇಂದ್ರ.

ಮೊದಲು ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟರೆ ಅವನ್ನು
 ... ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಬೋಗಿಬಿಡುತ್ತಾನೆಂದು
 ಜಿತೇಂದ್ರನ ಆತುಮಾನ

ಜೀರೆ ಉಪಾಯವಿಲ್ಲದೆ ವೈದ್ಯನ ಮನಗೆ
 ...ಯಾಚಕನು ಒಪ್ಪಿದನು. ಆಗ ಜಿತೇಂದ್ರನು
 ತನೆಯು ರೋಗಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಒಂದು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ
 ಬರೆದು ಯಾಚಕನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟು, “ಇದನ್ನು
 ಕೊಟ್ಟು ವೈದ್ಯರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೂಡಾ ಬರೆಯಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಬಾ” ಎಂದು ವೈದ್ಯನ ಮನೆಗೆ ದಾರಿ
 ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದನು.

ವೈದ್ಯನ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಾಗದದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಿಸಿ
 ಕೊಂಡು ಬಾರದಿದ್ದರೆ, ಅವನು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ
 ಯಾವ ಮುಳ್ಳಿನುಂಡೆಗಳನ್ನೋ ಮಾಡಿ ತಂದು, ಅದೇ
 ವೈದ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ಔಷಧ ಎನ್ನಬಹುದೆಂದು
 ಜಿತೇಂದ್ರನು ಹಾಗೆ ಬರೆದು ತರುವಂತೆ ಹೇಳಿದ್ದನು.

ಯಾಚಕನು ಇಲ್ಲದ ತಾಳ್ಮೆಯನ್ನು ತಂದು
 ಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟನು. ಅವನು ಬಂದಿತ
 ಪಾಗಿಯೂ ಮದ್ದು ತರುವನೆಂದು ನಂಬಿ ಜಿತೇಂದ್ರನು
 ಒಳಗೆ ಹೋಗಿ ಮನೆಯವರೊಂದಿಗೆ ಸೇವೆ ಸಂಗತಿ
 ಹೇಳಿದನು. ಆಗ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಯಾಚಕನು ಬಳಿಗೆ
 ಸಡಗದಿರುವುದನ್ನು ಮಿತಿಪ್ರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಲ್ಯಾರ್ಯ
 ಪಟ್ಟುಕೊಂಡರು.

“ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಭಿಕ್ಷುಕರಿಗೆ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಬಾಧೆ
 ಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವಂತಹ ಮೂಲಿಕೆಗಳು
 ತಿಳಿದಿರುತ್ತವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಅವನ್ನು ಬಾಯಿ
 ಯೊಳಗಿಟ್ಟು ಜಗಿದುಕೊಂಡು ಅವರು ಎಂತಹ
 ಚಿಕಿತ್ಸೆಯೊ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಾರೆ.
 ಅವನು ಮದ್ದು ತಂದ ಮೇಲೆ ಅವನ್ನು ಕೇಳಿ
 ಆ ಮೂಲಿಕೆ ಯಾವುದೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಕು.
 ಅಂಥಾದ್ದು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಒಳ್ಳೆದು” ಎಂದಳು
 ಜಿತೇಂದ್ರನ ತಾಯಿ.

“ಅಂಥ ಮೂಲಕೆ ವಿಷಯ ಹೇಗಿದ್ದರೂ, ಈ ಬಳಿಕಾದಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಕೆಲಸದಾಳೊಬ್ಬನಿದ್ದರೆ ಬರಹ ಒಳ್ಳೆದು. ಇವನಾದರೆ ಹೆಚ್ಚು ಸೂಚಕ ಸಹಾ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ದಿನಾ ಎರಡು ಹೊತ್ತು ಊಟ ತಿಂಡಿ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡರೂ ಮಾಡಿಯನು” ಎಂದನು ಜಿತೇಂದ್ರ.

ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನ ಮೇಲೆ ಯಾಚಕನು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಬಂದನು. ವೈವ್ಯನು ಗುಳಿಗೆಗಳನ್ನೂ, ಅವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಕ್ರಮವನ್ನೂ ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದನು. ಆ ಗುಳಿಗೆಗಳಿಂದ ನಿಮಿಷಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಭೋಗೇಂದ್ರನ ಮೇಲೆ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಜ್ವರವೆಳೆದು ಪರಳೆ ನಿಂತು, ಸುಖವಾಗಿ ನಿಶ್ಚೆ ಮಾಡಿದನು.

ಇಪ್ಪರೊಳಗೆ ಜಿತೇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಚಕನಿಗೆ ರಾತ್ರಿ ಇಲ್ಲೇ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳಿ, ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ಊಟ ಬಡಿಸಿದಳು. ಅವನ ಊಟ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, “ನನ್ನೆ, ಹಾಲು ಹಿಂಡಲು ಗೊತ್ತೆ ದೆಯೇ ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಗೊತ್ತಿದೆ ಹಾಯೋ” ಎಂಬ ಯಾಚಕ

ಜಿತೇಂದ್ರನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಸಂಗಳೂ, ಎರಡು ಎಮ್ಮೆಗಳೂ ಇದ್ದುವು. ಜಳಿಯ ಕೆತ್ತನೆಯ ಕಾರಾದಿಂದ ಸೇವಕರು ಹಾಲು ಹಿಂಡಲು ಹಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇನ್ನೂ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿದ್ದರಿಂದ ಅವಳು ಕೊಗುತ್ತಿದ್ದವು.

ಜಿತೇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿ ಯಾಚಕನಿಗೆ ಹಿಂತರುವ ಬೆಲವನ್ನೂ, ಪಿಂಡಿಗೆಯನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟು, “ಹಾಗಾದರೆ ಹಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಸು, ಎಮ್ಮೆಗಳ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ ಕೊಂಡು ಬಾರಪ್ಪಾ” ಎಂದು ಲಾಂಛ, ತಂದು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು.

ಯಾಚಕನು ಕೊಡಲೇ ಬೆಲೆಯ ಬಿಂಡಿಗೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹಚ್ಚಿಗೆ ಹೋಗಿ ಲಾಂಛ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹಾಲು ಹಿಂಡಿ ತೆಗೆದವೊಂದು ಬಂದನು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಜಿತೇಂದ್ರನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷ ವಾಯಿತು. ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಜಳಿಯ

ಇಷ್ಟು ಹೀರಿಯನ್ನು ಸಂತೋಷಪಟ್ಟರು. ಏಕೆಂದರೆ
ಅಷ್ಟು ಅಳಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಯಾಚಕನು ಹೊರಗೆ
ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾನಲ್ಲವೇ ?

ಯಾಚಕನಿಗೆ ಚಾವಡಿಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು
ಚಾಪ ಕೊಟ್ಟು ಹಾಸಿಕೊಂಡು ಮಲಗಲು
ಹೇಳಿದರು.

"ಹೊದ್ದುಕೊಳ್ಳಲಿಕ್ಕೆ ಏನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ
ಕೊಡಲಿರವ್ವಾ" ಎಂದನು ಯಾಚಕ.

"ಅಕೋ, ಅಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಹತ್ತಿರ ಗೋಡೆ
ಬದಿಯ ಕೋಲಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಂಬಳಿ ಇದೆ.
ಹೋಗಿ ತಂದುಕೋ" ಎಂದಳು ಚಿತ್ತೇಂದ್ರನ ತಾಯಿ.

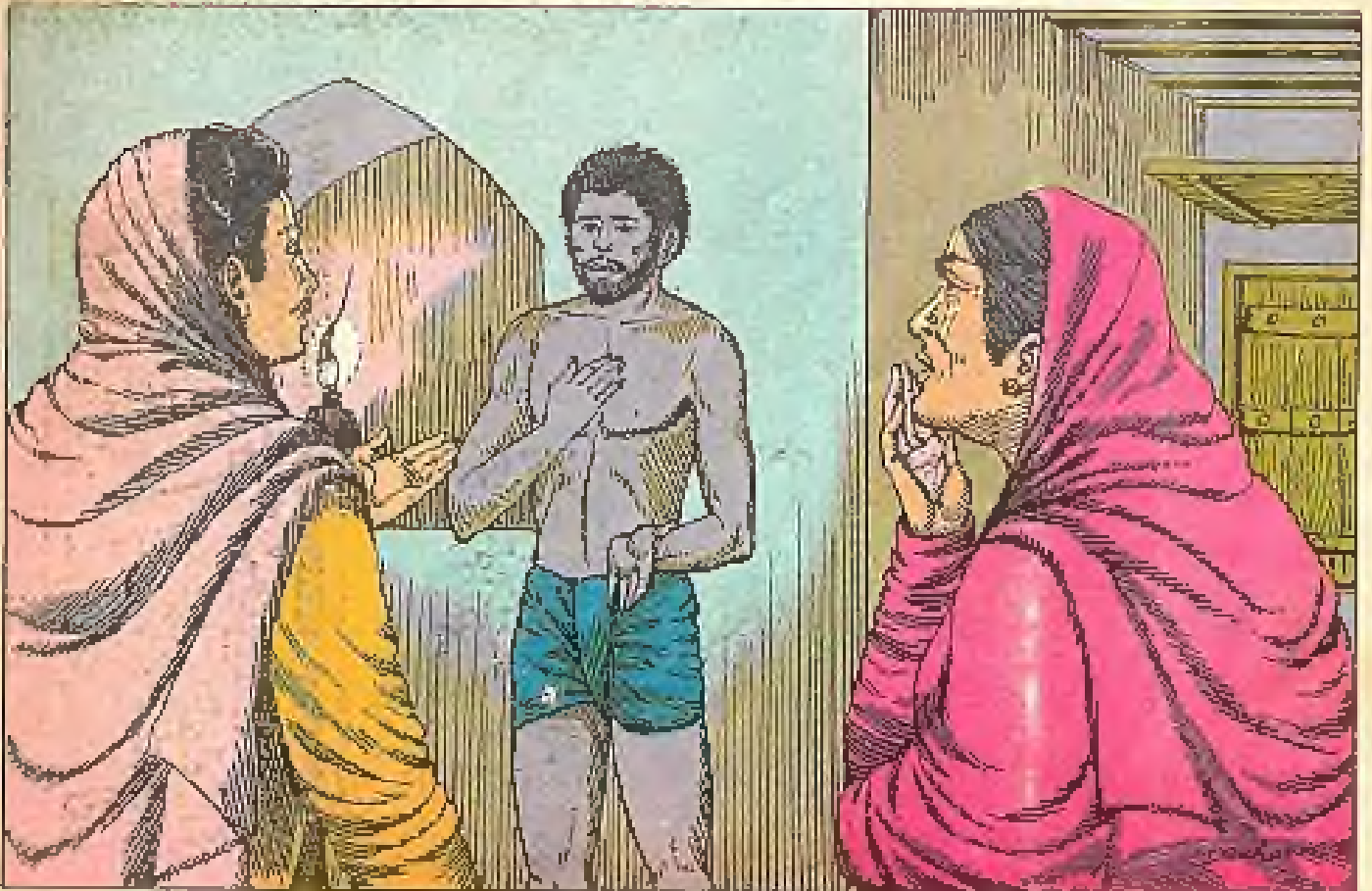
ಅವನು ಚಾವಡಿಯಿಂದ ಅಂಗಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯು
ತ್ತಿರಲು, ರಿಪ್ಪನೆ ಚಳಿ ಗಾಳಿಯೊಂದು ಬೀಸಿತು.
ಅವನು ಗಾಬರಿಬಿದ್ದು ಮೈ ನಡುಗಿಸಿ ಎದೆಯನ್ನು
ಕೈಗಳಿಂದ ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹಿಂದಿರುಗಿ, "ಅಮ್ಮಾ !
ಬಹಳ ಚಳಿ ! ಒಳಗೆ ಬೇರೆ ಕಂಬಳಿಯೇ ಇಲ್ಲವೇ ?"
ಎಂದನು ನಡುಗುವ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

ಯಾಚಕನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಬೆರಗು
ಬಡೆಯಿತು. ಚಿತ್ತೇಂದ್ರನು ಅಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಅವನನ್ನು
ನೋಡಿ, "ನನಗೆ ಚಳಿಯಾಗುತ್ತದೇನು ?" ಎಂದನು.

"ಅದೇನು ಹೀಗೆ ಕೇಳುವಿರಿ ಸ್ವಾಮಿ !
ಮನುಷ್ಯವಾದವನಿಗೆ ಚಳಿಯಾಗದೆ ಇರುತ್ತದೆಯೇ ?"
ಎಂದನು ಯಾಚಕ.

"ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ವೈದ್ಯರ ಮನೆಗೆ ಹೋಗು
ವಾಗ ನನಗೆ ಚಳಿ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲವೇನು ?" ಎಂದು
ಕೇಳಿದನು ಚಿತ್ತೇಂದ್ರ.

"ಅದೇನೋ ಸ್ವಾಮಿ ! ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ
ನನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಒಂದಗಲೂ ಬಿದ್ದಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಯೂ
ಏನೂ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ಹಸಿವಿನ ಸಂಕಟದ ಹೊರತು
ಮತ್ತೊಂದೂ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಚಳಿಯೋ ಗಾಳಿಯೋ
ಯಾವುದರ ಗೊಡವೆಯೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಮೊದಲು
ನನ್ನ ಹಸಿವೆ ತೀರದೇಕು. ಹಸಿವೆ ತೀರಬೇಕಾದರೆ
ಮನೆ ಮನೆ ಅಲೆಯಬೇಕು, ಬೇಡಬೇಕು. ಚಳಿ ಚಳಿ
ಎಂದು ಕುಳಿತರೆ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೇಗೆ ತುಂಬಿಕು

ಸ್ವಾಮಿ ? " ಎಂದು ಯಾಚಕನು ಹೇಳಲು,
 " ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಹಟ್ಟಿಗೆ ತೋಗಿ
 ಹಾಲು ಹಿಂಡಿದೆಯಲ್ಲಾ ? ಅದು ಹೇಗೆ ? "
 ಎಂದು ಕೇಳಿದನು ಜಿತೇಂದ್ರ.

" ಅದರಲ್ಲಿ ಅಶ್ವರ್ಯವೇನಿದೆ ಸ್ವಾಮಿ ?
 ಅಮ್ಮಾ ಅವರು ಇಲ್ಲೇ ಇರು ಅಂತ ಹೇಳಿ ನನಗೆ
 ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಾ ಉಪಹಾಸ ಹಸಿವೆ ತೀರಿಸಿ
 ದ್ದಾರೆ. ಆ ಅಮ್ಮಾ ಏನು ಹೇಳಿದರೂ ಮಾಡ
 ಬೇಕೆಂಬಷ್ಟು ಉತ್ಸಾಹ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂತು. ಹಾಲು
 ಹಿಡುವಾಗ ಅದೇ ಒಂದು ಕೃಪ್ತಿ. ಅಮ್ಮಾ
 ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ
 ಅಂತ. ಆಗ ಚಲಿಯು ಅಲೋಚನೆ ತೋರಲೇ ಇಲ್ಲ "
 ಎಂದನು ಆ ಯಾಚಕ.

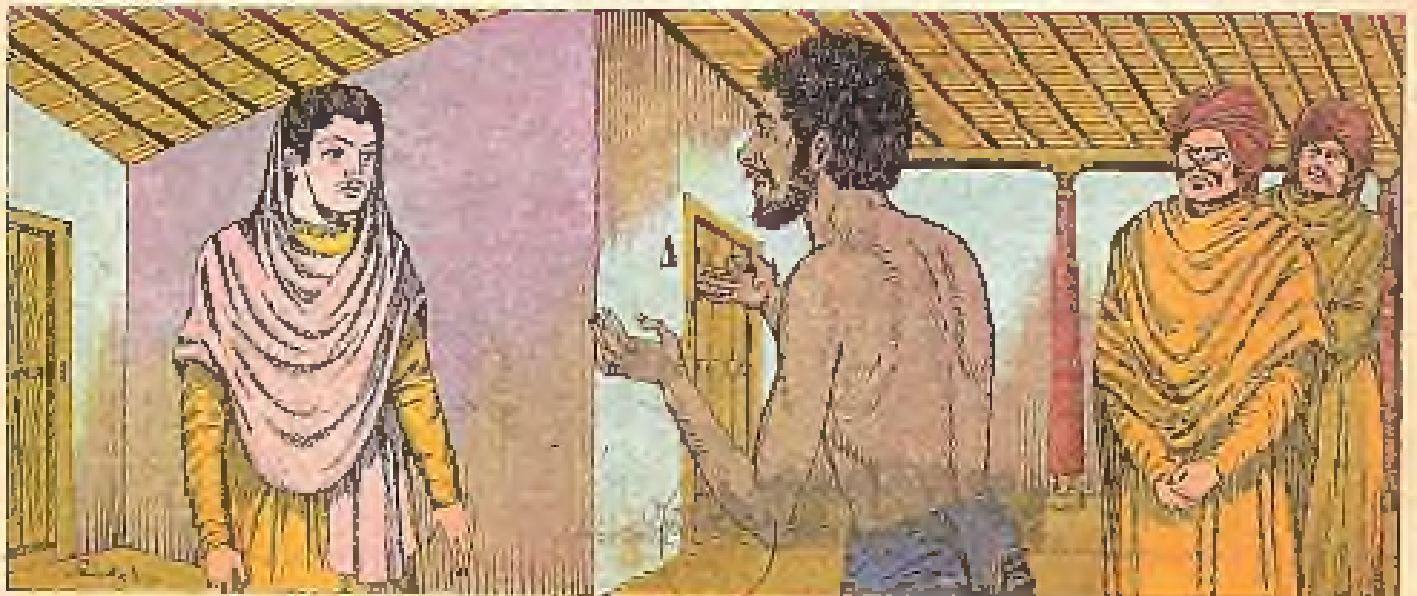
ಆಗ ಜಿತೇಂದ್ರನಿಗೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ವಿಷಯ
 ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಯಾಚಕನಿಗೆ ಎಲ್ಲಕ್ಕೂ ಮೊದಲು
 ಹಸಿವೆಯನ್ನು ಅಡಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಿತ್ತು. ಅದೊಂದೇ
 ಅಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಚಲಿಯ ಬಾಧೆ ತಿಳಿಯ
 ಲಿಲ್ಲ. ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿದ ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತಾ
 ಭಾವವು ಮೇಲೆದ್ದು ಚಲಿ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವೆರಡೂ
 ತೀರಿದ ಮೇಲೆ ಚಲಿ ಬಾಧೆ ಗೊತ್ತಾಗಿ ಕಂಟಳಿ
 ಬೇಕೆನಿಸಿತು. ಮನಸ್ಸು ಶರೀರಕ್ಕಾಗುವ ಚಲಿಯ
 ಪೆಟ್ಟನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಡಗಿತು. ಒಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನು

ಉತ್ತಮ ಗುಣವುಳ್ಳವನಾದ್ದರಿಂದ ಉಪವಿಟ್ಟವರ
 ಮೇಲೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ತಾಳಿದ್ದಾನೆ.

ಇಷ್ಟು ತಿಳಿಯುವಾಗ ಜಿತೇಂದ್ರನಿಗೆ ಸಣ್ಣ
 ದೊಂದು ಸಂದೇಹ ಬಂತು. ಎಷ್ಟೇ ಕೃತಜ್ಞತೆ
 ಇದ್ದರೂ ಶರೀರಕ್ಕೆ ಉಪ್ಪವೇ ಚಲಿಯೇ ತಾಗಿ
 ದಾಗ ಅವನ್ನು ತಡೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಶಕ್ತಿಗೆ ಒಂದು
 ಪರಿಮಿತಿಯುಂಟು. " ಅಲ್ಲಪ್ಪಾ, ರಕ್ತವನ್ನು ಗಡ್ಡೆ
 ಕಟ್ಟಿಸುವಂತಹ ಭಯಂಕರ ಚಲಿಯನ್ನು ನೀನು
 ಹೇಗೆ ತಡೆದುಕೊಂಡು ನಿಂತೆಯೋ ನನಗೆ ಅಶ್ವರ್ಯ
 ವಾಗಿದೆ " ಎಂದನು ಜಿತೇಂದ್ರ.

ಅದಕ್ಕೆ ಯಾಚಕನು ಸಣ್ಣಗೆ ನುಗುತ್ತ, " ಅದೇನಿದೆ
 ಸ್ವಾಮಿ, ಎಲ್ಲಿದಕ್ಕೂ ಸೌಕರ್ಯವುಳ್ಳವರ ಶರೀರ
 ಧರ್ಮವೇ ಬೇರೆ. ನನ್ನಂಥವನಿಗೆ ಈ ಚಲಿ ನೀಡು
 ಅಂದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೇನಿಲ್ಲ. ಅಶೀ ಆಗತ್ಯಬಿದ್ದಾಗ
 ಎಂಥ ಚಲಿಯನ್ನೂ ತಡೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮನಸ್ಸಿಗೆ
 ಶಕ್ತಿ ಬರುತ್ತದೆ ಸ್ವಾಮಿ " ಎಂದನು ಯಾಚಕ.

ಜಿತೇಂದ್ರನ ಸಂದೇಹ ತೀರಿತು. ಅಂದಿನಿಂದ
 ಅವನೂ ಉಳಿದವರೂ ಚಲಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಹೆದರು
 ವುದನ್ನು ಮಿಟ್ಟಿರು. ಸೇವಕರೂ ಹಿಂಜರಿಯದೆ
 ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೂ ಮಾಡತೊಡಗಿದರು. ಆ
 ಯಾಚಕನನ್ನು ಕೂಡಾ ಜಿತೇಂದ್ರನು ತನ್ನ ಸೇವಕ
 ರೊಂದಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡನು.

ಹದ್ದುಗಳು

ಬೆಟ್ಟಗಳ ಮೇಲಿನಿಂದ ದುರ್ಬೀನಿನಲ್ಲಿ ನಾವು ಕೆಳಗಿನ ಕಣಿವೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಮರಮಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನೋಡುವ ಹಾಗೆ ದುರ್ಬೀನು (ಟೈನಾಸ್ಕೂಪ್) ಇಲ್ಲದೆಯೇ ಎಷ್ಟು ಎತ್ತರದಿಂದಾದರೂ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ನೋಡಬಲ್ಲ ಶಕ್ತಿಯುಳ್ಳ ಪಕ್ಷಿಗಳು ಹದ್ದುಗಳು.

ಇವುಗಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಸಹಜವಾಗಿಯೇ ದುರ್ಬೀನಿನ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸುತ್ತವೆ. ಮನುಷ್ಯರಿಗಾಗಲೀ, ಬೇರೆ ಯಾವ ಪಕ್ಷಿಗಾಗಲೀ ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿ ಇಲ್ಲ.

ಹದ್ದುಗಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಮೀಪದವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಒಂದು ಭಾಗವೂ ದೂರದಲ್ಲಿರುವವುಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಂದ್ರೀಕೃತ ಭಾಗವೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತವೆ. ಆಹಾರಗಳ ಅನ್ವೇಷಣೆಗೆ ಈ ಶಕ್ತಿ ಎಷ್ಟೋ ಉಪಯೋಗವಾಗುತ್ತದೆ.

ಡೇಗೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾಡುವ ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳಾದ ಹದ್ದುಗಳು ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡವು. ಒಂದು ಮೀಟರಿನಷ್ಟು ಉದ್ದವಿರುತ್ತವೆ. ಬಲವಾದ ಕೆಕ್ಕೇರಿಕೆ, ನಿರಾಯಾಸವಾಗಿ ಆಹಾರದಲ್ಲಿ ಹಾರಿಬೀಳುತ್ತವೆ. ಇವುಗಳ ತಲೆ, ಕುತ್ತಿಗೆಗಳಲ್ಲಿ ಗುರಿಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಬಲವಾದ ಕಾಲುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬೆರಳುಗಳು ಮುಂದಕ್ಕೂ, ಒಂದು ಬೆರಳು ಹಿಂದಕ್ಕೂ ಬಾಚಿಕೊಂಡಿರುತ್ತವೆ. ಮೂರು ದೃಢವಾಗಿ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಾಗಿ ದಟ್ಟವಾದ ಚರ್ಮವನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೀಳುವಂತಿರುತ್ತವೆ.

ಹದ್ದುಗಳು ಮಾಂಸಾಹಾರಿಗಳೇ ಆದರೂ ಇವು ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು, ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನು ಕೊಂದು ತಿನ್ನುವುದಿಲ್ಲ. ಸತ್ವವುಗಳನ್ನು ಕಚ್ಚಿ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ.

ವಿಷಾ, ಅಕ್ಕಿ, ಕಾ ಮಂಡಗಳಲ್ಲಿಯೂ, ಐರೋಪಾ ಮಂಡದ ಉಷ್ಣ ಪ್ರಾಂತಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಡುಪ್ರಾಣಿ ಸತ್ತು ಹೋಗಿದ್ದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ಡೇಗೆಗಳು ಗುಂಪು ಗುಂಪಾಗಿ ಎರಗಿ ಆ ಪ್ರಾಣಿಯ ಎಲುಟುಗಳ ಮೇಲಿನ ಮಾರುವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಆನಂದದಿಂದ ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಆಹಾರ ಲಭಿಸದಿದ್ದಾಗ ಉಪವಾಸವಿರಲಿಕ್ಕೂ ಆಧ್ಯಾಸವಿರುವ ಈ ಪಕ್ಷಿಗಳು, ತಿಂಡಿ ದೂರಕದಾಗಿ ಬೇಕಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ತಿನ್ನುತ್ತವೆ. ಹದ್ದುಗಳು ಪ್ರಾಣಿ ಪ್ರೇತಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ತಿನ್ನುವುದರಿಂದ ವಾತಾ ವರಣದ ಕಾಲುಪಕ್ಷಿಗಳು ಹೋಗಿಬಿಡುತ್ತವೆ.

ಹದ್ದುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಬಗೆಗಳಿದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕಪ್ಪು ಹದ್ದುಗಳೇ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ : : ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦
ಗೆದ್ದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ೧೯೮೫ ಡಿಸೆಂಬರ್ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗುತ್ತವೆ.

S. B. Prasad

Madhavi Sanara

★ ಮೂರನೇ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಒಂದು ವಾಕ್ಯದಲ್ಲಾಗಲಿ, ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತಿರುವ ಎರಡು ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಾಗಲಿ ಶೀರ್ಷಿಕೆ ಬರೆಯಬೇಕು. ★ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ೧೦ ರೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮಗೆ ತಲುಪಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ. ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವೆಂದು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸುವ ಒಂದು ಆತಗೆ ರೂ. ೫೦ ಬಹುಮಾನ. ★ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಪೋಸ್ಟ್ ಕಾರ್ಡಿನಲ್ಲಿ ಬರೆಯಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ವಿಷಯ ಬರೆಯಬಾರದು.

ವಿಳಾಸ : ಚಂದಮಾಮಾ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದರಾಸು-೬೦೦ ೦೨೬

ಆಗಸ್ಟ್ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಫಲಿತಾಂಶ :

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ: ಅಣ್ಣನಿಗೆ ಪರೀಕ್ಷೆಯ ಬೆಂಕಿ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ: ತಮ್ಮನಿಗೆ ನಿಶ್ಚಿಂತ

ಕಳುಹಿಸಿದವರು: ಡಿ. ಪ್ರಕಾಶ್, ಕೆ. ಕೆ. ನಗರ, ಮದರಾಸು-೬೦

ಬಹುಮಾನ ರೂ. ೫೦/- ಈ ತಿಂಗಳ ಆವೃತ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಗುವುದು

ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ? ಉತ್ತರಗಳು :

೧. ದಿ ಬೆಂಗಾಲ್ ಗೆಜೆಟ್ (೧೭೮೦)

೨. ಆಕ್ರಾನ್

೩. ಆಡವಳ್ಳಿ ಶಿವಶ

೪. ಕುಶೀ ನಗರ

೫. ಪತಂಜಲಿ.

Printed by B. V. REDDI at Prasad Process Private Ltd., and Published by B. VISWANATHA REDDI for CHANDAMAMA CHILDREN'S TRUST FUND (Prop. of Chandamama Publications) 188, Arcot Road, Madras-600 026 (India). Controlling Editor: NAGI REDDI.

The stories, articles and designs contained herein are exclusive property of the Publishers and copying or adopting them in any manner will be dealt with according to law.